

P.X^{ETSAB}11

LÍNIA EDIFICACIÓ

ISTANBUL MODERN

CEDOC A L'ISTANBUL
MUSEUM OF MODERN ART

ISTANBUL

**CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
ISTANBUL MUSEUM OF MODERN ART,
ISTANBUL**

**PROJECTES X
L. EDIFICACIÓ
CURS 2010 / 11**

ETSAB

EQUIP DOCENT

professor responsable	JORDI ROS
professor	RAMON CASANELLES
professor	ESTEBAN TERRADAS
professor	SANTI VIVES
professor convidat	JOSEP LLUIS CANOSA
professor ajudant	OSCAR LINARES
col.laborador docent	RUBEN NAVARRO

Nota a l'edició

Aquesta publicació forma part d'un conveni acadèmic entre TECHNAL i l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Recull una selecció del treball produït, al llarg del quadrimestre de primavera del curs 10-11, per un col·lectiu d'estudiants del darrer curs dins l'assignatura de Projectes Arquitectònics Línia Edificació de l'ETSAB.

Agraïments

Agraïm la col·laboració del Centre d'Estudis i Documentació del Macba, particularment a la Mela Dávila, Directora del centre, i a la Isabel Bachs, cap d'Arquitectura del Macba pel seu constant assessorament al llarg del curs. Agraïm també la col·laboració de la Yildiz University, especialment la de les professores Mujdem Vural i Cigdem Polatoglu del Departament d'Arquitectura, .

Dipòsit Legal:

ISBN en tramitació

Disseny i maquetació Rubén Navarro
Fotografia de portada Óscar Linares

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DE L'ISTANBUL MUSEUM OF MODERN ART

INDEX		2-3
INTRODUCCIÓ AL CURS	<i>Jordi Ros</i>	4-5
	<i>S. Müjdem Vural i Çiğdem Polatoğlu</i>	6-7
	<i>Mela Dávila i Isabel Bachs</i>	8-11
	<i>Claudine Lauzeral</i>	12-13
CALENDARI DE CURS		14-15
CICLE DE CONFERÈNCIES		16-17
PROGRAMA, LLIURAMENTS I DOCUMENTACIÓ		18-19
INTRODUCCIÓ AL LLOC		20-27
SELECCIÓ DE PROJECTES		
	<i>ROS / CANOSA</i>	30-31
	<i>TERRADAS / LINARES</i>	32-33
	<i>CASANELLES / VIVES</i>	34-35
01 JOSEP ALCOVER LLUBIA		36-39
02 M ^a CARMEN ALGAR PRIETO		40-43
03 JULIO ALVAREZ ALTADILL		44-47
04 LAURA BERTRAN MERLO		48-51
05 LAURA BONELL MAS		52-55
06 ESTHER ESKISABEL DE JUAN		56-59
07 ALBERT FIGUERAS ROCA		60-63
08 SERGI MADRID COMPANYY		64-67
09 ANGEL SOLANELLAS TERES		68-71
10 POL VALLS CORCOLES		72-75
VIATGE DE CURS		76-77
CONCURS D'IDEES PER AL NOU CEDOC DEL MACBA		78-85
ALUMNES MATRICULATS		86-87

INTRODUCCIÓ AL CURS

A més dels objectius comuns de l'assignatura, la ubicació terminal de l'assignatura semestral de Projectes X en la trajectòria de formació de segon cicle, introdueix uns objectius acadèmics específics: Afavorir que l'estudiant sàpiga orquestrar endreçadament els coneixements adquirits al llarg dels altres anys de la carrera, tant en l'assignatura de Projectes com en els àmbits, apresos contemporàniament, de la teoria, de la tècnica, i de la representació, sovint assimilats com a coneixements estancs.

Des de fa anys, el nostre Taller de Projectes ha considerat que aquests objectius acadèmics es poden veure notablement enriquits amb un seguit de col·laboracions externes amb institucions socials que, lluny de ser una nosa projectual, enriqueixen la densitat dels projectes proposats i al mateix temps actuen com eficaç antídoto de propostes docents excessivament autistes.

- Col·laboració amb d'altres Escoles d'Arquitectura europees. Sistemàticament el solar del projecte de Projectes X s'emplaça a l'estranger. (Els darrers cursos, a Sarajevo, Milano, Venezia, Praha, Budapest, London). Aquesta característica, que vincula l'inici del curs amb la preceptiva visita al solar, possibilita contrastar el nostre treball (maneres d'ensenyar, maneres de projectar), amb una Escola d'Arquitectura de la ciutat seleccionada, com és en aquest cas l'Escola d'Arquitectura de la Yildiz Technical University d'Istanbul.

- Col·laboració amb el sector empresarial. Tot recollint el plantejament estratègic de la UPC, materialitzat en la figura de "càtedres empresa", el nostre grup docent va subscriure ja fa anys un conveni acadèmic amb l'empresa Technal. Aquesta relació ens permet realitzar, amb els nostres estudiants, investigacions sobre les diverses aplicacions de l'alumini als seus projectes i comptar la col·laboració del seu equip tècnic. Tanmateix, els acords del conveni amb aquesta empresa han contribuït decisivament el desenvolupament del conjunt d'activitats acadèmiques del curs (Cicle de conferències, Exposició, Publicacions, etc...)

Pel que fa a la tipologia del Projectes proposats, el nostre taller de P-X tracta sobre programes d'equipaments públics, de petita i mitjana escala, ubicats en entorns urbans consolidats.

- Equipament públic perquè, a més d'articular l'espai urbà, permet introduir problemes formals complexes de la mà del programa i dels sistemes constructius, estructurals i energètics que el defineixen.

- De petita i mitjana escala perquè, creuant el grau de definició que es demana com objectiu docent, amb el bagatge tecnològic amb el que els estudiants arriben, i el temps que es disposa per a treballar-ho, creiem que és l'escala màxima per a bastir amb garanties un futur PFC.

- En entorns urbans perquè introdueix complexitat i involucra el projecte en el teixit urbà que contribueix a articular. Per altra banda evita alhora escenaris amb poc o massa caràcter.

En aquesta edició, l'exercici s'ha desenvolupat a Istanbul, en col·laboració amb el Departament d'Arquitectura de la Yildiz Technical University d'Istanbul, sota la tutoria de les professores Müjdem Vural i Çiğdem Polatoğlu.

Aquesta publicació mostra una selecció de projectes, realitzats al semestre de primavera del 2010 al nostre Taller de Projectes de l'Etsab, així com un seguit d'activitats acadèmiques, tant al llarg de l'estada a Istanbul amb els estudiants, com posteriorment, a l'Etsab. Al conjunt d'aquests estudiants, epicentre de tota assignatura de Projectes, van dedicades aquestes planes.

El nostre agraïment al Departament de Projectes Arquitectònics de la UPC per confiar un any més en la nostra aposta docent, al Centre d'Estudis i Documentació del Macba (particularment a la Mela Dávila, Directora del centre, i a la Isabel Bachs, cap d'Arquitectura del Macba) pel seu constant assessorament al llarg del curs. *Last but not least*, un especial agraïment a l'empresa Technal que, any rere any, ens acompanyen i contribueixen a desenvolupar aquesta ambiciosa proposta acadèmica.

Com apunt informatiu, l'interès que ha suscitat aquest material acadèmic en l'Escola d'Arquitectura d'Istanbul i institucions vinculades, ha derivat en el compromís d'una exposició a la seu del Col·legi d'Arquitectes (the Chamber of Architects) d'Istanbul, al llarg de la primavera del 2012, on es mostrarà aquesta selecció de projectes. La present publicació esdevindrà oportunament el seu catàleg.

Per últim, certificar un fet important esdevingut al curs: la jubilació del professor Josep Lluís Canosa, durant anys unit acadèmicament i sentimentalment a un grup de Projectes, que prové de l'estructura docent iniciada per en Carles Ferrater. Amb el suport de l'Escola i el Departament de Projectes ha impartit recentment una *Lliçó de comiat acadèmic* que la publicació del curs d'enguany recollirà íntegrament. Sigui com sigui, tots nosaltres sabem que amb en Josep Lluís seguirem compartint, entre d'altres coses, més d'una sessió crítica dels dimecres.

Jordi Ros

Professor i Responsable de la Línia d'Edificació de Projectes Arquitectònics.

PX
 LINEA EDIFICACIO
 CURS 2010 / 2011
 ISTANBUL MODERN

YILDIZ TECHNICAL UNIVERSITY DEPARTMENT OF ARCHITECTURE

Asstst. Prof. Dr. S. Mujdem Vural , 04.02.2011 – Istanbul

One of the fifth year's ateliers in Barcelona School of Architecture (ETSAB) proposes the final semester project abroad, in collaboration with a school of architecture of that city. For February-June 2011, it was thought the possibility of making this project in Istanbul, because of the undeniable architectural attractions of the city such as the interest to build a joint academic project with Yildiz Technical University (YTU). As for the topic of the project in Istanbul, Documentation Center for Modern Art Museum was chosen.

Preliminary works started on October 2010 with the contact of ETSAB project coordinators to YTU Department of Architecture, postulating a convenient project site selection and thematic information.

In this context, after the meeting in Barcelona on 27 January 2011, participation of 6 professors and 50 students from ETSAB a workshop week in Istanbul was organized between the dates 2-5 February 2011. On 4th of February seminar series began with the opening speech of The Dean of YTU, Prof. Dr. Murat Soygeniş. Seminars were;

- Introduction to YTU and Faculty of Architecture & Presentation of the project site given by Assist. Prof. Dr. S. Müjdem Vural
- Information of YTU architectural design studios; scope and contents given by Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Polatoğlu and
- Physical, social and cultural development of Istanbul & big investment projects of Istanbul made in recent years given by Dr. Murat Vefkioğlu from Istanbul Metropolitan Planning Office

Following these seminar series, a visit to the site; Istanbul Museum of Modern Art * - Tophane was made for examination on site. By this visit, students' perception of site was strengthened. Students documented their first impressions by photography and / or sketching and problems of the site, project were discussed.

After this workshop week in Istanbul, studies were continued in ETSAB, Barcelona. YTU team was invited within the scope of Erasmus, to monitor the outcomes of the project and attended the presentation of the project on 6th of June 2011. Proposals of the project were presenting an integrated point of view in terms of development of all existing urban area both Istanbul Museum of Modern Art and Tophane and this situation was appreciated.

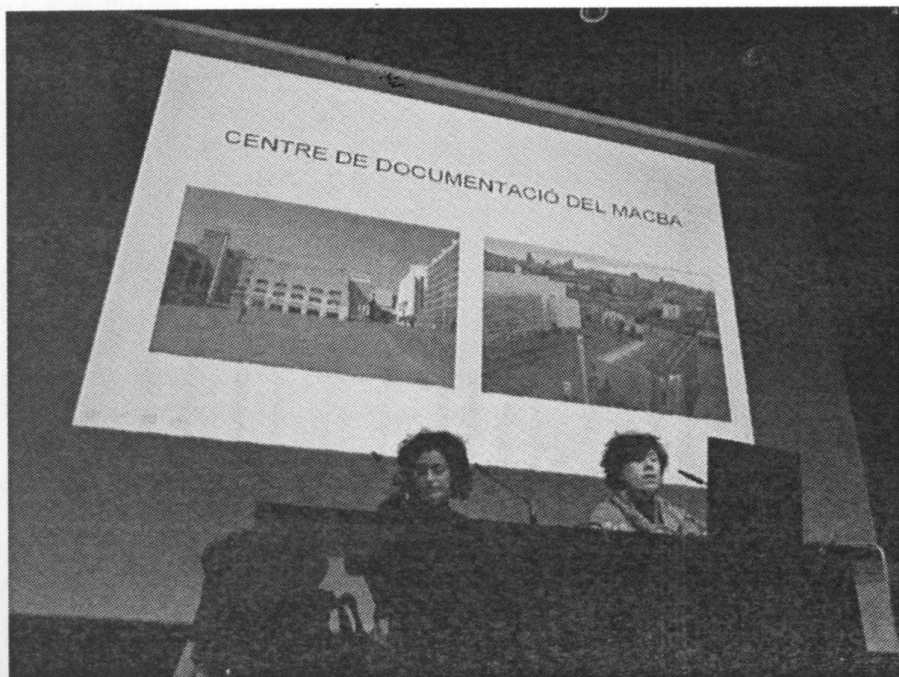
We wish to continue the partnership of two schools in other activities with the premise of this study. We believe in the importance of development of other activities that students sharing Mediterranean culture will be working together.

* Special thanks to T. Kaan Karasoy from Eczacıbaşı Holding Co. for sharing the documents of Istanbul Museum of Modern Art with the group.

Assist. Prof. Dr. S. Müjdem Vural

Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Polatoğlu

Conferència inaugural del curs a càrrec de Mela Dávila, Cap del Centre d'Estudis i Documentació del MACBA i d' Isabel Bachs, Cap d'Arquitectura i Serveis Generals del MACBA, a les instal·lacions del Centre de Documentació del MACBA a la Plaça del Àngels.

Desde principios del siglo pasado, la producción artística ya no puede entenderse tan solo a través de las obras de arte, sino que el “documento” (en sus diversas y variadas acepciones) ha entrado a formar parte del lenguaje que compone una producción cultural compleja como es el arte.

Para explicar la gradual relevancia que ha ido adquiriendo la documentación en el contexto de la creación artística contemporánea, pueden citarse diversos factores. Entre ellos, uno de los más importantes radica en la ruptura de paradigmas ocurrida en los años cincuenta y sesenta del pasado siglo, que provocó un imparable proceso de cambio que, entre otras consecuencias, significó la consolidación de las publicaciones de artista como soporte artístico de pleno derecho. Desde entonces hasta nuestros días, numerosos artistas se han inclinado, en su actividad creadora, por el documento editado (sea un libro, una postal, un tríptico...), si bien sus motivaciones, sus objetivos y los medios que utilizan pueden no ser los mismos que en las primeras décadas de la existencia de este “género”.

Este mismo proceso de cambio trajo consigo, en numerosas prácticas, la progresiva desmaterialización del objeto artístico, lo cual, a su vez, dio lugar a la desaparición del producto final de la actividad creadora, esto es, la “obra de arte”. Esta transformación, evidente en prácticas como la performance, el happening, etc., ha tenido profundas consecuencias que llegan hasta la actualidad. Desposeída la obra de su condición objetual y, en consecuencia, desaparecido el producto de la creación, cobran una relevancia radical las relaciones entre todos los elementos del proceso de creación. En otras palabras: se vuelve imperiosa la necesidad de hacer patentes, a través de la clasificación, la descripción y la visualización de los elementos, las relaciones entre los documentos mismos --y entre estos y su contexto, más allá sus características físicas intrínsecas y su contenido--, relaciones que de otro modo tienden a quedar ensombrecidas, o bien a desaparecer completamente.

En el caso específico del Museu d'Art Contemporani de Barcelona, para el impulso de establecer la génesis del Centro de Estudios y Documentación --que abrió sus puertas en diciembre de 2007-- debe añadirse a estos factores otra motivación añadida, en este caso más vinculada al contexto específico del Museu: la conciencia de que, en dicho contexto, los fondos documentales habían recibido hasta la fecha una atención escasa --derivada, en gran medida, de la ausencia de una tradición de coleccionismo público--, y no se les reconocía su papel como componentes irrenunciables del patrimonio cultural general y, específicamente, del patrimonio artístico.

Con la creación del Centro de Estudios y Documentación, el MACBA reaccionaba ante estos tres factores, dotándose de los medios y recursos para reunir, conservar y divulgar todos aquellos fondos documentales y bibliográficos que ilustran y analizan las prácticas artísticas contemporáneas entendidas en sentido amplio --no solo desde la perspectiva de la historia del arte, sino incluyendo otros campos, como la comunicación, la filosofía, la sociología...--, con el objetivo de consolidar un conjunto patrimonial de referencia en el ámbito de las prácticas artísticas contemporáneas y, al mismo tiempo, crear las condiciones que permitan extraer de él todo su potencial creativo e interpretativo.

En términos arquitectónicos, para el MACBA la puesta en marcha del Centro de Estudios significó de facto una reseñable ampliación de sus espacios: a los 15.500 m² del edificio de Richard Meier y la Capella del Convent dels Àngels se incorporaban 2.750 m² del mismo Convent, destinados a albergar las dependencias del Centro de Estudios. La proximidad de los dos edificios, uno a cada lado de la Plaça dels Àngels, resolvió para ambos una serie de servicios compartidos, y dio contenido a la utilización y la puesta en marcha de un conjunto que había permanecido sin uso fijo desde 1985.

Visita de curs a les instal·lacions del
Centre de Documentació del MACBA
a la Plaça del Àngels

Los usos principales del Centro de Estudios, en función con los fondos documentales que custodia, son los siguientes:

Conservación y almacenaje de documentos en las condiciones necesarias, que se materializan en dos topologías distintas: un almacén para libros y cajas de documentos, y una sala de conservación para documentos especiales, equipada con instalaciones de control de humedad y temperatura.

Catalogación, fotografiado y pequeñas intervenciones de restauración, realizadas en salas de trabajo y reunión.

Consulta de usuarios externos en una sala de acceso público, que cuenta con un área separada destinada a consultas de materiales especiales.

Exposición de materiales en la forma de selecciones de documentos que se cambian periódicamente, en un espacio que idealmente debería tener capacidad para pequeñas presentaciones y charlas, consultas en grupo y otros eventos de pequeño formato.

Cada una de estas actividades tiene la misma apariencia de los usos habituales de un museo en relación a sus fondos de arte. Por esta razón, inicialmente, el formato y las condiciones de los espacios del Centro de Estudios, sobre todo de su zona de exposición, adoptaron la imagen de las salas del Museo. Existe, sin embargo, una diferencia radical entre ambos equipamientos, que radica en la naturaleza de los materiales que se custodian y trabajan y en su posible relación con el público. Desde el punto de vista de la conservación, la obra de arte es un elemento único y frágil, por irreplicable o bien por la sensibilidad del soporte material en que se presenta, como las películas de 16 o 35 mm., los negativos, las fotografías... Cuando estos materiales se exponen al público, los límites sobre la intensidad de luz, la temperatura y la humedad relativa son estrictos. Cuando el objeto que se va a conservar, estudiar, y exponer, en cambio, es reproducible, ya se trate de instalaciones, acciones, ediciones o cualquier otro tipo de documentación, es viable la posibilidad de hacerlo en condiciones ambientales próximas a las consideraciones de confort, y en relación al clima local. (Más aún: en un contexto de ahorro energético, se vuelve obvia la necesidad de revisar determinados parámetros de conservación, y de hecho, esta es una de las líneas de trabajo de las organizaciones internacionales que trabajan en este ámbito.)

Asimismo, es necesario tener en cuenta que la relación del público con las obras de arte, aun aquellas interactivas, se limita en la mayoría de los casos a una aproximación contemplativa, que pocas veces permite el contacto directo. El caso de la documentación y el archivo es totalmente opuesto: la experiencia no es suficiente si eliminamos la posibilidad de tocar, consultar o interaccionar.

Las condiciones espaciales de un museo y un centro de documentación son, por todo ello, diferentes, y los espacios expositivos de este último pueden y deben plantearse con fórmulas más abiertas y participativas que los del primero. El referente arquitectónico de un centro de documentación no está todavía claramente formulado, y por ello la reflexión sobre las formas posibles de su contenido nos parece, en el MACBA, una línea de investigación que puede potenciarse para obtener resultados innovadores y muy interesantes.

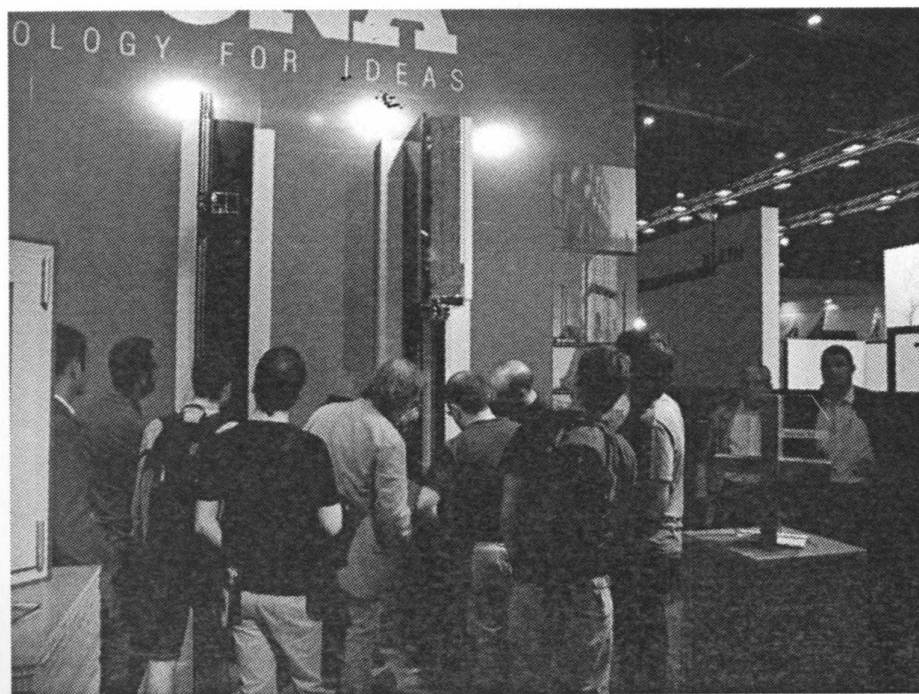
Mela Dávila

Cap del Centre d'Estudis i Documentació del MACBA

Isabel Bachs

Cap d'Arquitectura i Serveis Generals del MACBA

Visita de curs a l'stand de Technal
a l'edició del 2011 de Construmat a
Barcelona

TECHNAL, PASIÓN POR LA ARQUITECTURA

Technal, marca líder europea en sistemas de carpintería de aluminio, fiel a su lema "pasión por la arquitectura" y en su afán de involucrarse al máximo en cada uno de los eslabones del proceso arquitectónico, colabora desde hace años con la Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona (ETSAB).

Al objetivo de la asignatura "Proyectos arquitectónicos, línea edificación" de trabajar en propuestas para nuevos equipamientos colectivos en ciudades emblemáticas, se aporta la posibilidad de visitar y palpar su arquitectura. Y es aquí donde entra Technal, subvencionando visitas y así poder comprobar "in situ" referentes arquitectónicos ó incluso realizando trabajos de campo en colaboración con otras universidades de arquitectura europeas. Además de ofrecer soporte económico para que los estudiantes puedan desplazarse a otros países a enfrentarse al reto propuesto por los responsables de la materia, Technal también ofrece soporte logístico.

Después de visitar Sarajevo, Milán, Venecia, Praga o Budapest, entre otros, nuestros futuros arquitectos ya tienen, gracias a Technal, una noción clara de cómo proyectar con aluminio, todas las posibilidades que ofrece y cómo se debe trabajar con él. En este sentido, Technal invierte esfuerzos en cada uno de los proyectos propuestos por la dirección de la asignatura a la vez que hace partícipes a los alumnos del proceso de producción del aluminio realizando visitas guiadas a la sede del grupo Hydro Building Systems del país de destino. Allí se les muestra cómo la marca trabaja la arquitectura, cómo es su ingeniería o cómo da respuesta a todos los sectores de la edificación gracias a una extensa gama de productos adaptados a los diferentes mercados que transmiten calidad, innovación y diseño.

Technal les ofrece la posibilidad de pasar de la teoría a la práctica. De esta forma pueden valorar referentes reales e incluso llevar a la práctica la solución arquitectónica que creen pertinente para el proyecto propuesto, con el requisito de introducir el aluminio en el proyecto que realicen. En definitiva, todo este esfuerzo mutuo tiene una gran recompensa. Por un lado, Technal se da a conocer entre los alumnos y éstos se benefician de una experiencia y de la posibilidad de realizar un proyecto extranjero que además les sirve, a muchos, de proyecto de fin de carrera.

¿El resultado del trabajo en equipo entre Technal y la ETSAB?

Todo un éxito, reflejado en esta publicación.

Claudine Lauzeral
Directora Prescripción Technal

dilluns

07-feb PRESENTACIÓ DEL LLOC

14-feb TALLER COL·LECTIU (primers esboços)

21-feb TALLER

28-feb TALLER

07-mar ---

14-mar TALLER

21-mar TALLER

28-mar TALLER

04-abr TALLER COL·LECTIU + CONF.6 (DPA-NÒRDICS)

11-abr **LLIURAMENT AVANTPROJECTE**

18-abr ---

25-abr ---

02-mai TALLER

09-mai TALLER

16-mai TALLER

23-mai **LLIURAMENT FINAL + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA****CONFERÈNCIES****MÜJDEM VURAL & ÇİĞDEM POLATOĞLU****MELA DÁVILA & ISABEL BACHS****MIQUEL RUISANCHEZ****CLAUDINE LAUZERAL****ASLIHAN SENEL****JORDI ROS***Yildiz Technical University: Department of Architecture**De la caja fuerte a la ventana abierta**Biblioteca y Centre Cultural Sagrada Família**Arquitectura, universidad y empresa**Critical topographical practices in Architecture, Art and Urbanism**Absències del plànol d'emplaçament*

	dimecres
LLIÇÓ INAUGURAL + PRESENTACIÓ CURS MACBA	09-feb
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 1	16-feb
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 2	23-feb
LLIURAMENT ESTUDIS PREVIS	02-mar
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA (SELECCIÓ PROJECTES)	09-mar
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 3	16-mar
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 4	23-mar
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA 5	30-mar
TALLER	06-abr
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA (SELECCIÓ PROJECTES)	13-abr
TALLER COL·LECTIU amb Construcció (amb la col	20-abr
TALLER COL·LECTIU amb Acondicionaments	27-abr
TALLER COL·LECTIU amb Estructures	04-mai
LLIURAMENT PROJECTE BÀSIC	11-mai
SESSIÓ CRITICA COL·LECTIVA	18-mai
LLIURAMENT FINAL + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA	25-mai

El concurs internacional d'arquitectura Museo del Prado
Zaha Hadid: El centro MAXXI de Roma
Jean Nouvel: El Centre Pompidou a Paris
Arata Isozaki: El Caixafòrum a Barcelona
Schweger und Partner: El Centre ZKM

JORDI ROS
ESTEVE TERRADAS
SANTI VIVES
OSCAR LINARES
RUBEN NAVARRO

“Yildiz Technical University: Department of Architecture”

Prof. Dr. S. Müjdem Vural and Prof. Dr.Çiğdem Polatoğlu

“De la caja fuerte a la ventana abierta: usos y potencial de los fondos documentales en el contexto del arte contemporáneo”

Mela Dávila

Cap del Centre d'Estudis i Documentació del MACBA

Isabel Bachs

Cap d'Arquitectura i Serveis Generals del MACBA

“Biblioteca i centre cultural Sagrada Família”

M. Ruisánchez

Arquitecte i Professor del Dep. d'Urbanisme

“Arquitectura, universidad y empresa”

Claudine Lauzeral

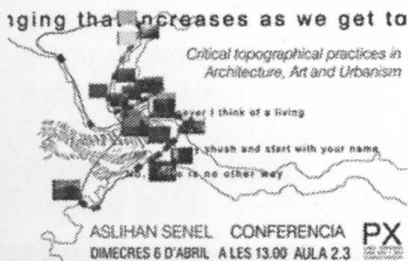
Dta. de Prescripció de Technal

“Absències del plànol d'emplaçament”

Jordi Ros

Professor responsable de la línia Edificació

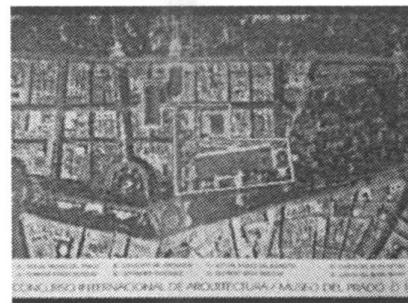
“Critical topographical practices in Architecture, Art and Urbanism”

Aslihan Senel

“El concurs internacional d'arquitectura Museo del Prado”

Jordi Ros

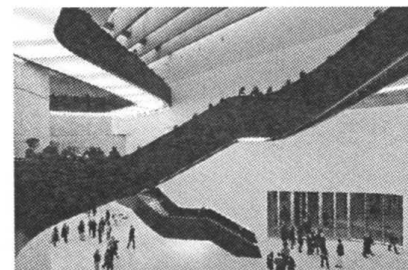
Professor responsable de la línia Edificació

“Zaha Hadid: El centro MAXXI de Roma”

Esteve Terrades

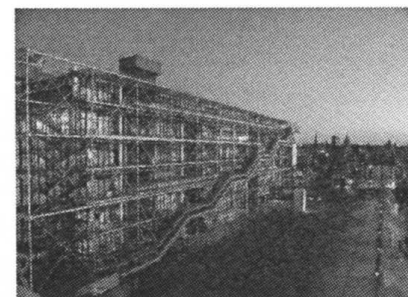
Professor de la línia Edificació

“Jean Nouvel: El Centre Pompidou a Paris”

Santi Vives

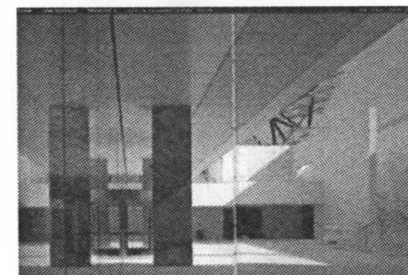
Professor de la línia Edificació

“Arata Isozaki: El Caixaforum a Barcelona”

Oscar Linares

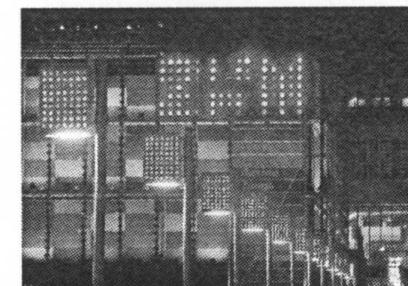
Professor de la línia Edificació

“Schweger und Partner: El Centre ZKM”

Esteve Terrades

Col.laborador docent de la línia Edificació

PROGRAMA FUNCIONAL

ESPAIS PROPIS DEL CEDOC:

Exposicions	250 m2
Espais públics i circulacions	932 m2
Magatzems	509 m2
Oficines	250 m2
Espais tècnics	412 m2
Sala de lectura	600 m2
Aules i seminaris	275 m2
Subtotal	3956 m2 útil

ESPAIS COMPARTITS AMB L'ISTANBUL MODERN

Moll de descàrrega	130 m2
Desembalatge	150 m2
Magatzem aïllat	80 m2
Neveres	125 m2
Subtotal	355 m2 útil

SUPERFÍCIE TOTAL 4311 m2 útil

SUPERFÍCIE TOTAL CONSTRUÏDA: 5000 m2

DOTACIÓ DE PÀRKING 20 places

02 març

ESTUDIS PREVIS

11 abril

AVANTPROJECTE

11 maig

PROJECTE BÀSIC

18 maig

DEFENSA PÚBLICA

25 maig

LLURAMENT FINAL

ORDENACIÓ
ORGANITZACIÓ DEL PROGRAMA (PLANTES, SECCIONS)
DEFINICIÓ DE LA VOLUMETRIA
DIBUIXOS A MÀ ALÇADA

08 març

19

SITUACIÓ
PLANTA EMPLAÇAMENT
PLANTES, SECCIONS I ALÇATS
MAQUETA DE TREBALL, PERSPECTIVES DE L'ENTORN I PROJECTE

1 / 5000
1 / 500
1 / 200

PROJECTE

MEMÒRIA DEL PROJECTE

SITUACIÓ

1 / 5000 a 1 / 2000

MODEL TRIDIMENSIONAL

EMPLAÇAMENT

1 / 1000

PLANTES cotes i superfícies

SECCIONS

1 / 200 a 1 / 50

ALÇATS materials i especejaments

1 / 200

1 / 200

REPRESENTACIÓ TRIDIMENSIONAL ESPAIS INTERIORS

SECCIÓ CONSTRUCTIVA DE LA FAÇANA secció horitzontal i vertical
legenda de materials

1 / 20 a 1 / 10

DETALLS CONSTRUCTIUS

1/5 a 1 / 1

ESTRUCTURES

MEMÒRIA

PLANTA CIMENTACIÓ

PLANTES D'ESTRUCTURA

1 / 200

1 / 200

INSTAL·LACIONS

MEMÒRIA

ESQUEMES D'IL·LUMINACIÓ NATURAL I ARTIFICIAL

ESQUEMES D'EVACUACIÓ I PROTECCIÓ CONTRA INCENDIS

ESQUEMES D'ACONDICIONAMENT CLIMÀTIC ACTIU I PASSIU

1 / 500

1 / 500

1 / 500

Algunes consideracions històriques sobre l'entorn geogràfic i arquitectònic del solar del projecte: Al llarg dels segles l'àrea de la Banya d'Or ha estat la porta natural d'entrada que unia el port d'Istanbul amb altres centres de comerç d'arreu del món. Al segle XIII, diverses colònies comercials italianes situades a Istanbul varen començar la construcció de ports a la regió. Un d'ells va ser el port genovès construït al districte de Tophane, que més tard seria conegut com Galata. A finals del S.XVI Sinan va rebre l'encàrrec de construir el complex *Kilic Ali Pasha Külliye*, compost per Mesquita, Madrassa i Hammam. Tant aquest conjunt, com altres construccions veïnes posteriors, com la Font de Tophane (1732), la Mesquita de *Nusretiye Camii* (1823) o el Palau de *Tophane Kasrî* (1853) estaven a l'època emplaçades prop de la riba. A principis del segle XX el moll de Karaköy-Tophane s'havia ja convertit en el principal punt d'arribada dels vaixells que venien d'Europa. Calia més espai i el moll va guanyar terrenys al mar.

L'emplaçament de la seu actual del Istanbul Modern s'inicia als anys cinquanta, amb la construcció d'un conjunt d'edificacions arrencades, ran de moll, destinades a magatzem portuari. Des del 2003 el Museu ocupa un d'aquests quatre edificis, dins la zona duanera del port. La seva situació privilegiada i la impossibilitat d'accés públic des de mar remetent inevitablement a les condicions urbanes de l'antic Moll de la Fusta barceloní abans dels Jocs Olímpics que obriren la ciutat al mar.

El lloc proposat per a situar el futur Centre de Documentació de l'Istanbul Modern ocupa la franja intersticial entre els dos fronts de mar, l'històric i l'actual. Avui en dia el front històric correspon aproximadament a una línia definida per un conjunt de bars i restaurants, construïts en fusta, on es fumen les tradicionals pipes d'aigua, que tot i el seu aspecte descuidat, animen l'activitat nocturna de la zona.

Una part de l'espai residual entre aquest conjunt d'edificacions diverses s'ocupa com a aparcament de superfície. Tant l'accés rodat a aquest aparcament del Museu com l'únic accés possible de vianants, es produeixen a través de l'esclatxa entre mitgeres de dues edificacions annexes destinades a oficines. El descontrolat recorregut d'aproximació i accés a l'Istanbul Modern sorteja entre cotxes l'aparcament i clou amb una escala exterior que ha de salvar una crosta de magatzems duaners que embolcallen la base del Museu.

L'estudiant havia de resoldre doncs un seguit d'aspectes urbans rellevants que a ben segur condicionarien notablement el projecte: Quins eren els límits de la seva proposta; Quines elements calia enderrocar i en aquest cas on es resituaven; Com l'eventual neteja modificava el sistema d'aproximació i accés al Istanbul Modern i al futur Centre de Documentació; Quina relació espacial es pretenia establir amb l'Istanbul Modern, en tant que Centre de Documentació vinculat al Museu. Quina responsabilitat urbana, en definitiva, l'estudiant reclamava, atorgava al nou edifici.

1. KILIÇ ALİ PAŞA KÜLLİYE (COMPLEX)

2. TOPHANE-İ AMİRE (IMPERIAL CANNON
FACTORY)

3. TOPHANE ÇEŞMESİ (FOUNTAIN)

1. KILIÇ ALİ PAŞA KÜLLİYE (COMPLEX) It consists of mosque, medrese, türbe and hamam. Commissioned by Kılıç ali Paşa, the commander of the fleet, to architect Sinan in 1581. Its mosque is a late Sinan work, interesting and important as it duplicates the plan of St. Sophia in the design, but interprets it using Ottoman architectural elements. Initially by the Tophane pier, it is now away from the shore due to land fill.

2. TOPHANE-İ AMİRE (IMPERIAL CANNON FACTORY) Estimated to date of 1453-1470. The cannon foundry underwent numerous restorations until the reign of Selim III. At this time, it was reorganized and expended with annexes. Became non-functional after World war I. and was partly demolished during road Works in 1955. The two foundries and the molding house that survived have been restored by the Mimar Sinan University and are used as exhibition areas. Existing buildings have 18th century classical lines.

3. TOPHANE ÇEŞMESİ (FOUNTAIN) Tophane Fountain is located in Tophane, on the European side of Istanbul. It is built by Sultan Mahmut I in 1732. It is the third biggest fountain of Istanbul and it has the highest walls. The epigraph belongs to Nafihi and the fountain is called I Mahmut Han Fountain. It is surrounded by Kilic Ali Pasa Mosque, Nusretiye Mosque and embankments. It is now far from the coast of Marmara Sea, as the sea was filled by the time. Four side of the fountain are the same as each other, architecturally. By the opening of the fountain Taksim Water system is activated.

4. TOPHANE KASRI

5. NUSRETIYE CAMII

SALIPAZARI OFFICES AND WAREHOUSES

4. TOPHANE KASRI Commissioned to architect W.J.Smith by Abdülmecid I. 1851, it is the first example of kasırs and palaces built by Abdülmecid I. the building exhibits rich ornamentation with its interior decoration in neo- classical style, Corinthian order plasters and marble fire places.

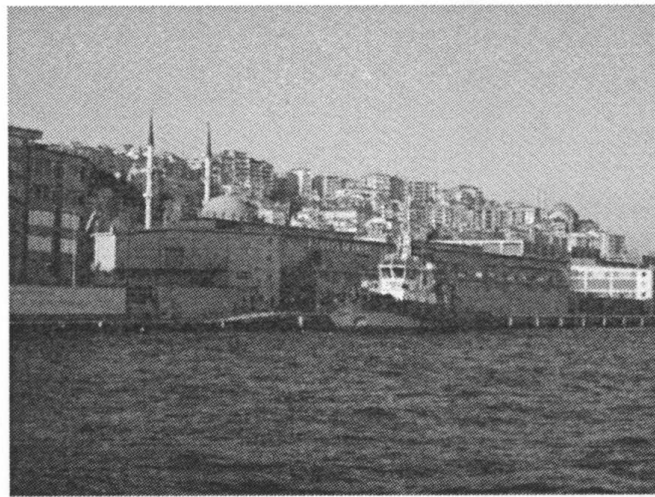
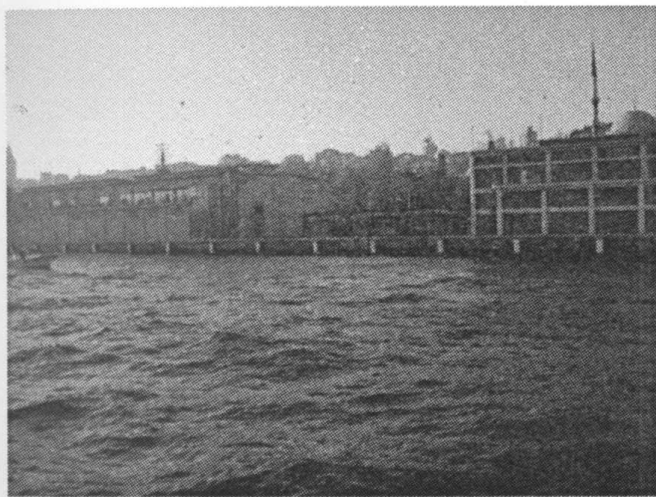
5. NUSRETIYE CAMİİ It was commissioned by Sultan Mahmut II. To replace the mosque ruined during the Firuzaga fire of 1823, and built between 1823 and 1826 by architect Krikor Balyan. It is an original transitional period edifice going from Ottoman Baroque to Empire style.

6. SALIPAZARI OFFICES AND WAREHOUSES Sedad Hakkı Eldem, Campax Co., 1958-1960. The project includes office buildings and warehouses for the Turkish Maritime Bank and the design of Tophane square. The initial project dated to the 1930s had to be revised in 1958 during the reorganization of the square. Three blocks are connected with arcaded passages and to the warehouses on the shore.

7. İSTANBUL MODERN ANTREPO NO 4

7. İSTANBUL MODERN ANTREPO NO 4 The Museum embraces a global vision to collect, document, preserve and exhibit creative works of modern and contemporary art and make them accessible to art lovers. Founded in 2004, İstanbul Modern was the first private museum to organize modern and contemporary art exhibitions in Turkey and it occupies a large site on the shores of the Bosphorus, encompassing 8,000 square meters. The seeds for the İstanbul Modern project were sown in 1987, during the 1st International Contemporary Art Exhibition, known today as the International Istanbul Biennial. Motivated by the interest shown in the event and the dynamism it contributed to the Istanbul art scene, Dr. Nejat F. Eczacıbaşı embarked on the project to endow Istanbul with a permanent Museum of Contemporary Art. After a long quest, the Feshane, a former 19th century textile manufacturing plant on the Golden Horn, was converted into a Museum of Contemporary Art. Although the building housed the 3rd International Istanbul Biennial in 1991, the Project never reached its long term goal. From then on, various institutions and individuals sought to establish a Museum of Modern Art in Istanbul. Unfortunately, these initiatives failed for lack of suitable space or due to difficulties in obtaining artworks to form the core of the permanent collection. The fate of the Project changed once again in 2003, when the fourth warehouse on the Galata pier, near the Mimar Sinan Academy of Fine Arts, served as the main venue for the 8th Istanbul Biennial. After Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan gave his approval for the permanent use of the site, the Project's main obstacle was removed. The 8,000 square meter dry cargo warehouse, owned by the Turkish Maritime Organization, was transformed into a modern museum building with all corresponding functions.

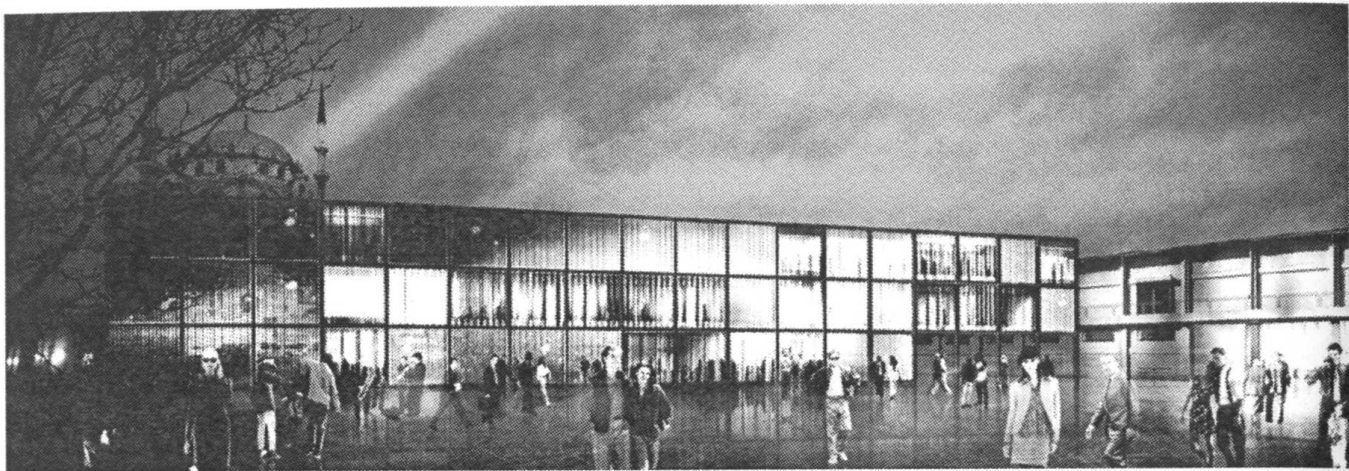
ve Berzçcılık
tmesi

T.B.A
Berzçcılık (Nietmeleri)
1st. Llan (Nietmeleri) K3d

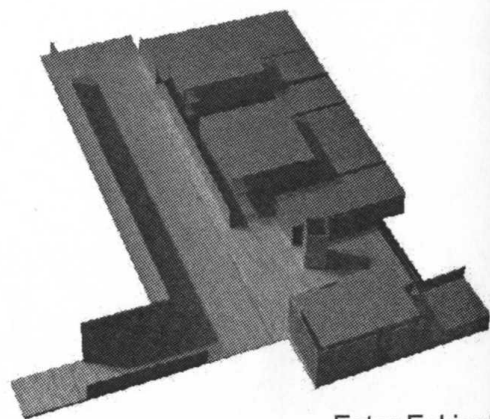
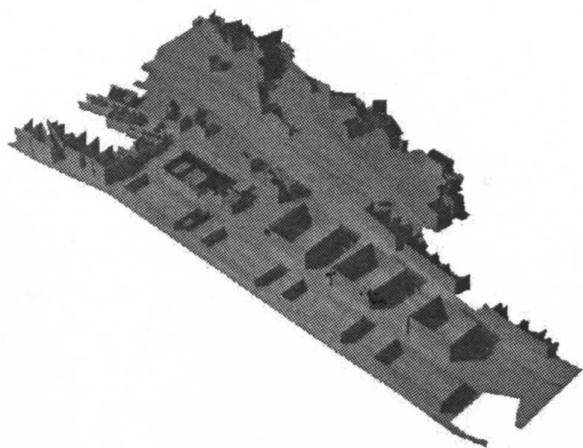
tanıma
Llan (Nietmesi)
Bakın Uuarın
Atlıyesi

Tirkiy

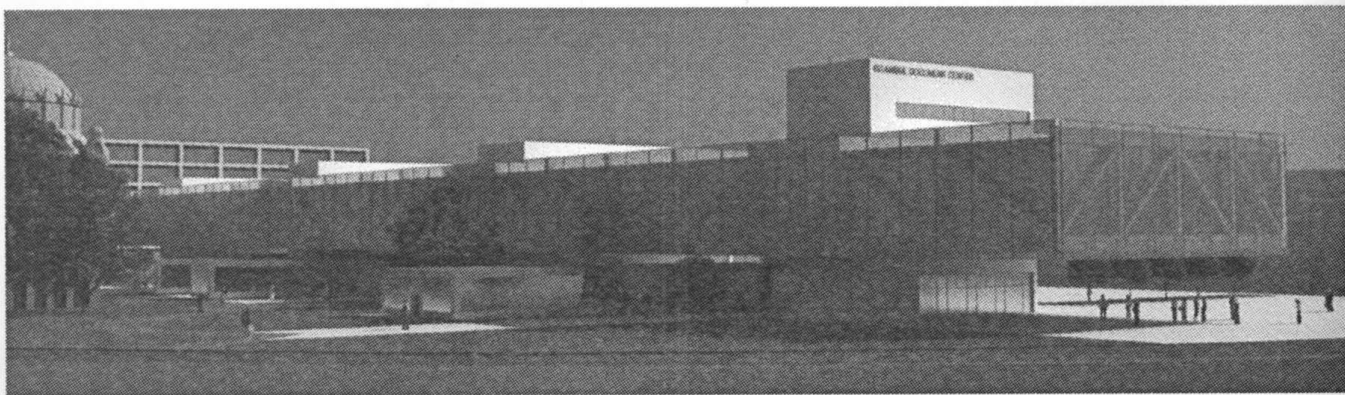
18355
14.22

Josep Alcover

Ester Eskisabel

Carne Algar

Els estudiants del nostre grup de projectes varen desenvolupar una àmplia diversitat d'estratègies projectuals. Alguns dels seus resultats diuen tant de les possibilitats acadèmiques de la proposta com del grau d'interès d'uns treballs que inevitablement depassen les limitacions de la selecció de la present publicació. Destacar, encara que com enunciats, la utilització de l'edifici com estímul per a dotar d'intensitat a episodis arquitectònics, i autors: reordenació volumètrica del conjunt (**Jon Ugarte**), ocupació del buit central (**Marta Sanchez, Jordi Biosca, Júlia Ferrandez, Cristina Antelo, Maria Arbós**), construcció de nova façana del museu (**Ana Vidal, Sergi Madrid, Ana Bragatti**), alteració de la topografia (**Gerard Casas, Oriol García**), rehabilitació del cos de restaurants (**Júlia Esteve**), construcció dels marges (**Alba Garrido, Íñigo Ruiz**), connexió terra-moll (**Jorge Fernando**).

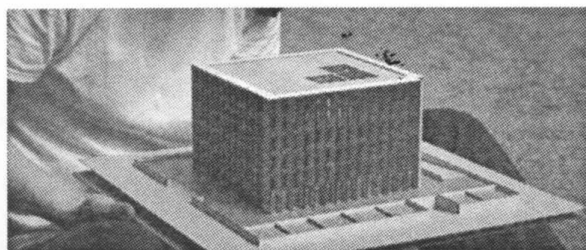
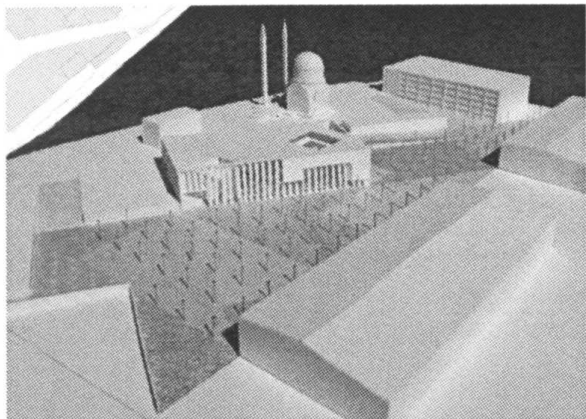
Els tres projectes seleccionats es poden defensar per si mateixos a través de la documentació gràfica i la memòria. Tant sols algunes reflexions personals que ho complementin:

Del projecte de la **Ester Eskisabel** m'interessa la seva indagació d'un llenguatge personal que transcendeix els requeriments del projecte. En aquest sentit aquest projecte no és més que la continuïtat de l'anterior. Si això és sempre així, en ella encara es fa més evident. Buit, retranqueig, tectònica, són expressions importants en els dos projectes que ha realitzat amb nosaltres.

El cas de la **Carmen Algar** és quasi antagònic. Després d'un projecte anterior bastant més crític, la seva proposta a Istanbul millora notablement la interpretació que fa del lloc i els recursos amb els que l'altera. Cal recordar aquí que el resultat del projecte no té necessàriament a veure amb el que s'aprèn d'ell. El projecte es disposa, com en el d'Ester Esquizabel on hi ha actualment el conjunt de bars i restaurants. Aquí, però, el projecte treballa particularment en la secció per a permetre a pau pla un sistema de circulacions fluid. Estructura, Permeabilitat, Escala són conceptes rellevants del projecte.

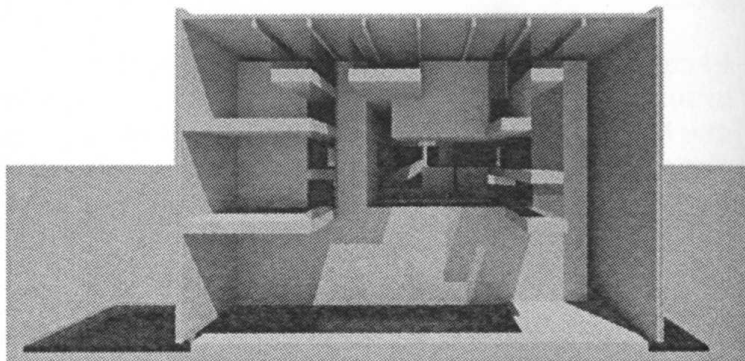
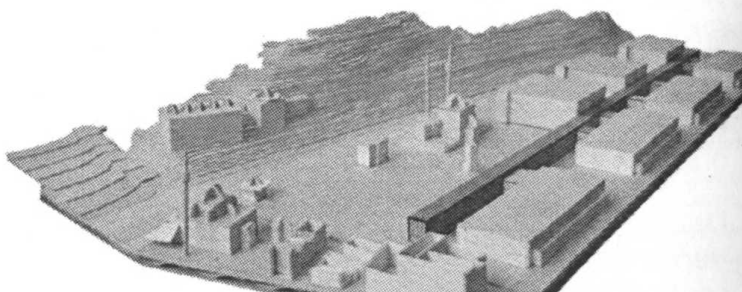
Els primers dibuixos d'en **Josep Alcover** presagiaven ja uns recursos sobre el projecte que atorgava al professor poc mèrit en unes qualificacions previsiblement altes. Això es va fer palès en els dos excel·lents projectes que va presentar al curs. El singular emplaçament de la proposta assolida d'una tacada una sèrie de coses substancials: Singularitzar l'edifici, en la seva visió frontal, respecte els altres tres que construeixen la sèrie continua de front de mar; construir un espai urbà de nova creació important, delimitat per edificacions històriques rellevants, ja esmentades; ordenar, a la vegada, l'accessibilitat tant del conjunt de la illa cultural com del museu i del centre de documentació, utilitzant el pla d'aigua com a correctiu visual; Geometria, ordre, estructura defineixen una proposta que activa valències amb la il·luminació nocturna. Sembla fàcil. Provin.

Laura Bonell

Júlio Álvarez

Albert Figueras

Pol Valls

Les excepcionals condicions urbanes de l'emplaçament proposat pel nou Centre de Documentació de l'Estambul Modern han afavorit que la reflexió sobre el lloc prengui més importància que les especificitats programàtiques concretes del nou edifici a projectar. Les cinc propostes aquí seleccionades es poden agrupar en tres estratègies projectuals diferents en relació al lloc.

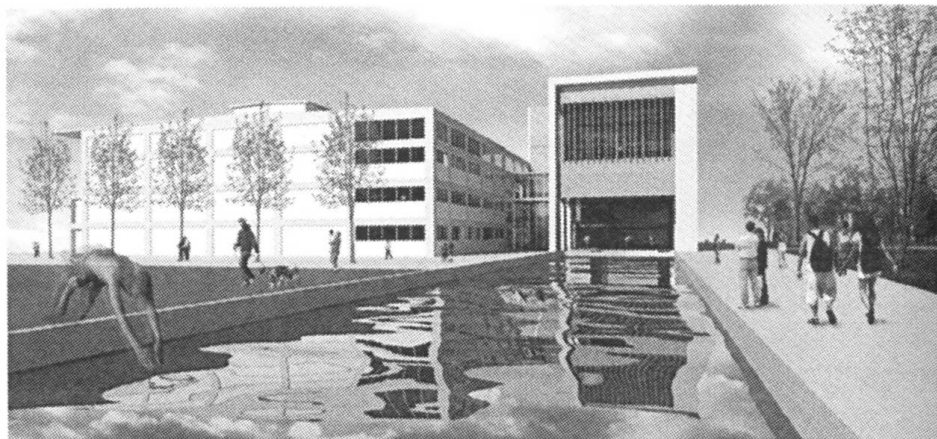
En **Julio Álvarez** construeix una cub estructural de formigó armat girat respecte les edificacions existents per tal d'accentuar la seva condició d'edifici aïllat. El disseny de l'estructura portant conforma la imatge exterior de l'edifici i respon alhora a criteris mecànics i lumínics. L'espai interior s'organitza al voltant d'un gran buit central desplaçat sobre la diagonal de la planta.

En **Pol Valls** construeix també un edifici aïllat que, amb l'ajuda d'altres construccions auxiliars, reordena l'espai públic existent mitjançant la creació de dues grans places. L'edifici del centre de documentació està concebut com un cub amb les cantonades obertes que, interiorment, s'estructura mitjançant un mur gruixut on s'ubiquen els nuclis verticals de comunicació. A banda i banda d'aquest mur de serveis s'organitza un complex sistema de buits, plens i circulacions que dota a l'interior d'una gran complexitat espacial.

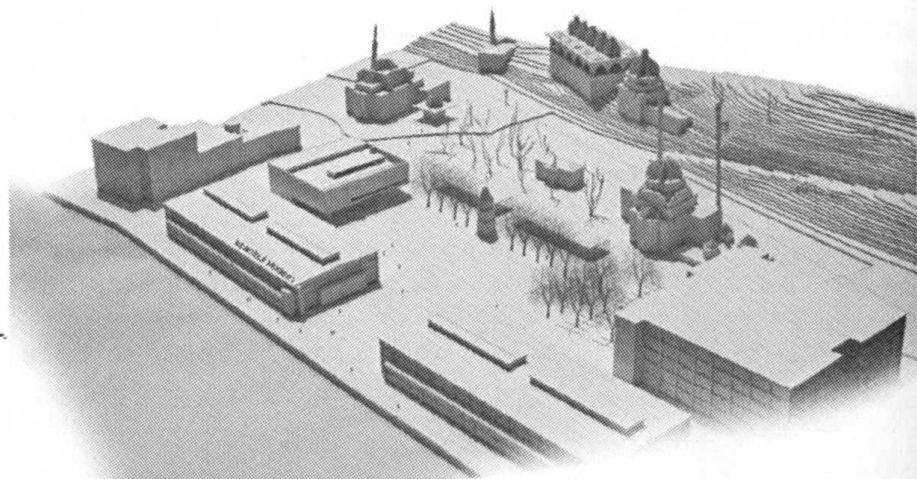
La **Laura Bonell**, vertebrada tota la proposta a partir del traçat d'una línia que diagonalitza l'emplaçament. Des d'un punt de vista urbà, aquesta línia es converteix en un mur de contenció que articula els dos espais públics construïts a banda i banda a cotes diferents: un relacionat amb la ciutat existent i l'altre concebut com a espai públic propi del museu. Aquest mur portant estructura també la disposició dels espais interiors del nou centre de documentació.

L'Àngel Solanellas, en canvi, opta per la construcció d'un edifici en planta baixa amb la finalitat d'ocupar i densificar el gran buit existent entre les edificacions actuals. Aquest nou teixit urbà és concebut a partir de la repetició de dues cèl·lules estructurals, una de forma rectangular i l'altre romboïdal. Es construeix així una gran coberta sota la qual es resituen els bars existents, on es disposen els espais del nou centre de documentació, i on s'articulen els nous espais públics.

Per últim, **l'Albert Figueras** sobrepassa els límits de l'emplaçament donat per plantejar una proposta que té la voluntat d'unir i vertebrar els edificis industrials que actualment conformen el front marítim. A tal efecte, es construeix un eix longitudinal de planta baixa i pis que resol puntualment les noves connexions transversals amb els edificis existents. Aquesta operació reforça el caràcter del passeig existent i construeix una nova façana a la plaça creada.

Sergi Madrid

Laura Bertran

Angel Solanelles

El projecte del **Sergi Madrid** parteix d'un pla d'ordenació imaginari que preveu la rehabilitació i organització tot el conjunt d'edificacions obsoletes de l'entorn actual del Istanbul Modern. En aquest context proposa un canvi d'usos amb introducció d'un mercat, habitatges i altres equipaments culturals. Un llarg canal d'aigua situat al eix central d'aquest conjunt relliga el nou centre de interpretació amb el port. Una gran zona verdaconnecta el conjunt amb la resta de la ciutat.

El buit provocat per l'enderroc de les construccions i patis del voltant del museu actual per construir-hi el nou edifici i el fet de que la franja de terreny existent entre les edificacions i el mar sigui una zona inaccessible per els vianants estimulen i justifiquen el sentit d'aquesta proposta: El Centre d'interpretació es construirà adossat al vell edifici del Istanbul Modern com una franja llarga i estreta que definirà la nova façana al gran espai verd que la proposta general d'ordenació genera.

El nou centre de documentació no s'entén com un edifici aïllat sinó com una ampliació del Istanbul Modern i per tant el seu llenguatge busca ser coherent amb l'edifici original.

Aquesta decisió projectual significa la modificació del accés actual al museu i la reorganització del seu vestíbul interior amb la formalització d'un triple espai que relaciona i articula els dos edificis.

L'edifici de la **Laura Bertran** es planteja com una peça compacta coherent amb les edificacions del entorn. La seva posició dins del conjunt defineix una porta d'entrada quan venim des del centre històric de la ciutat. Situat en un extrem del solar, defineix juntament amb els altres edificis una plaça que possibilita l'extensió a l'aire lliure de activitats culturals vinculades al Istanbul Modern i al CEDOC. Aquesta nova plaça incorpora els bars preexistents i connecta amb el futur passeig marítim i amb l'eix que articula els equipaments.

El CEDOC és un edifici compacte amb una planta baixa transparent i lleugera i dues plantes mes on hi predomina el massís de formigó vist.

Tot i la seva compacitat l'edifici resol cada façana de manera diferent segons les seves necessitats:

La façana principal s'obre a la plaça, a traves d'una gran porxada.

El gran espai d'exposicions es situa en planta baixa pròxim al carrer..... Un gran tancament de vidre de doble alçada fa possible la seva relació directe amb la ciutat.

L'edifici es tanca en la cantonada oposada: la part massissa de l'edifici arriba fins a terra resolent l'accés de materials i documents.

En planta, l'edifici és un rectangle de 45x40m amb una estructura de pilars de formigó que formen una retícula de 10x7m. El nucli de circulacions verticals es situa de manera que fa de filtre entre la part pública de l'edifici i la part de funcionament intern. Els espais tècnics se situen a nivell de coberta.

La PB conté el programa més públic, en relació directe amb el parc i la plaça. Dos grans dobles espais articulen el volum interior del edifici: Un que relaciona la PB amb la planta primera a traves de la sala d'exposicions, i l'altre que correspon a la sala d'actes y que relaciona les plantes primera i segona. En la PB+2 hi ha la sala de lectura, que s'il·lumina zenitalment a traves d'un lluernari lineal que matisa la llum natural fent-la rebotar directament sobre el parament de formigó.

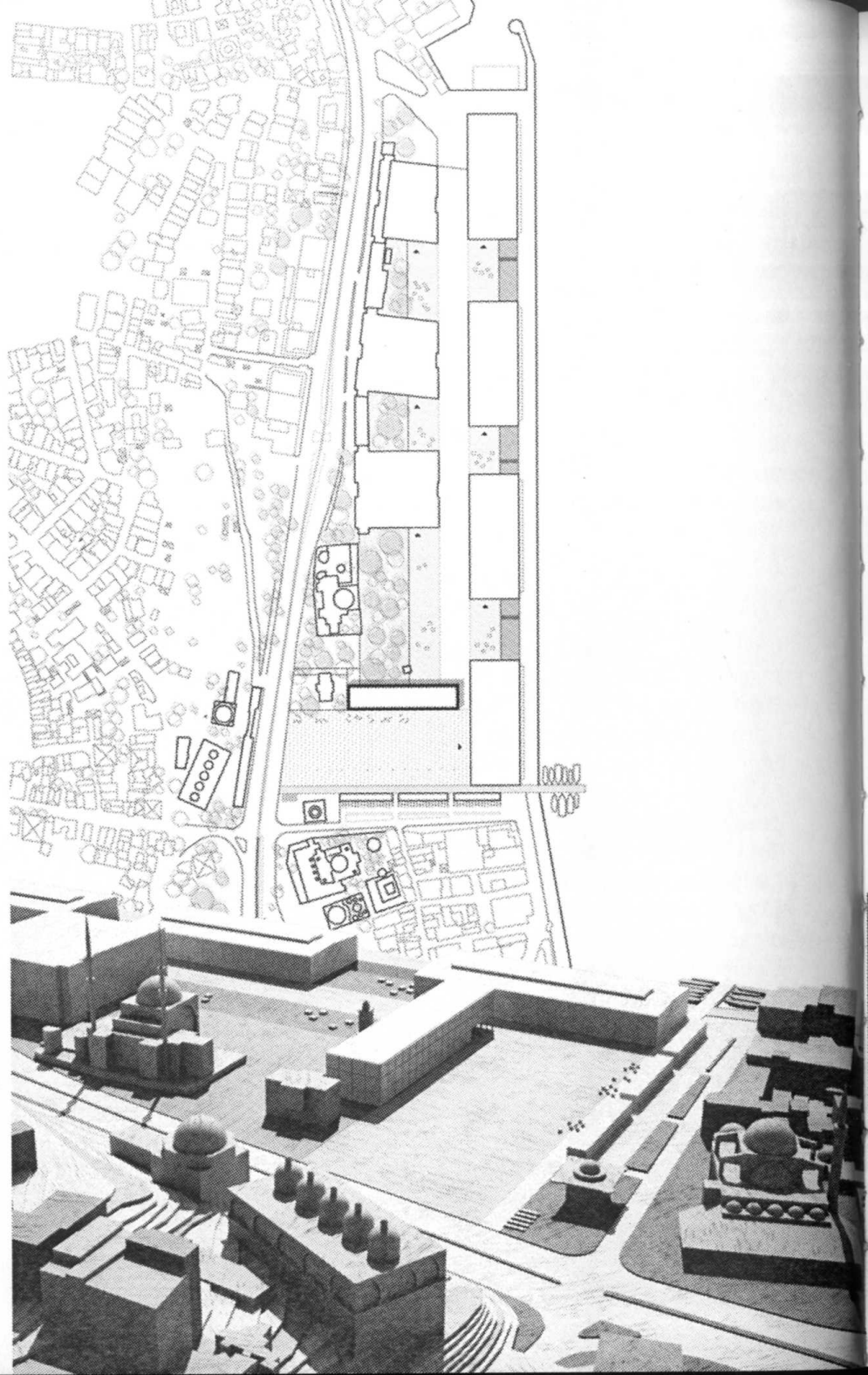
El projecte parteix de la idea que l'Istambul Modern i tots els edificis que l'envolten formaran un complex cultural en un futur proper. Per això el Centre de Documentació no ha de servir únicament al museu sinó que ha de contribuir a donar unitat i ordre a tot el conjunt.

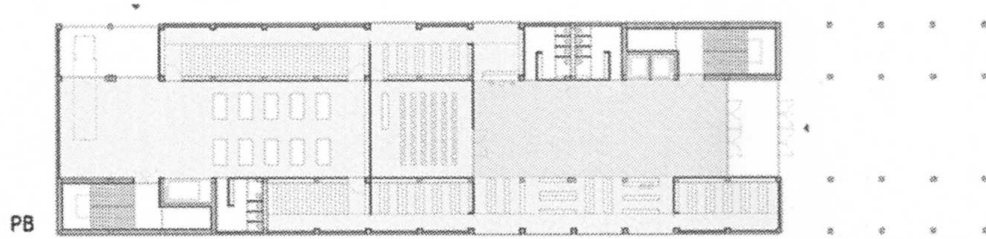
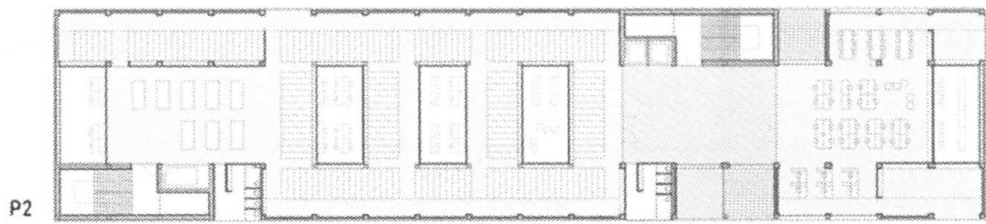
Els punts principals que conformen la proposta i determinen la posició i geometria de l'edifici són: la delimitació d'un recinte controlat; la creació d'una gran plaça pública; la concentració de tots els accessos i el comerç en una franja; el reconeixement d'un passeig central entre els edificis; la creació d'uns espais d'exposició a banda i banda del passeig central; l'ús de la vegetació com a límit superior del recinte i les làmines d'aigua com a límit inferior; el reforç del passeig marítim; la creació d'una porta d'entrada a tot el conjunt a través del Centre de Documentació i l'associació de cada un dels espais creats a un edifici existent.

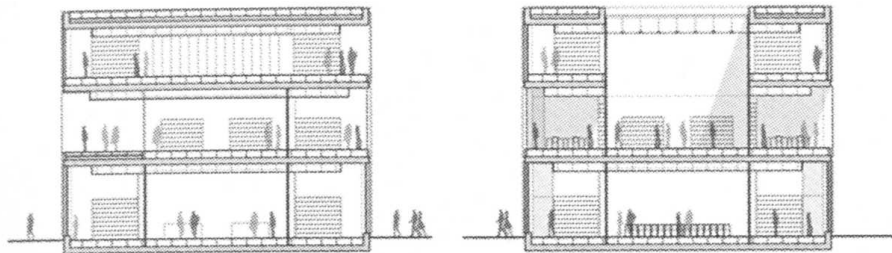
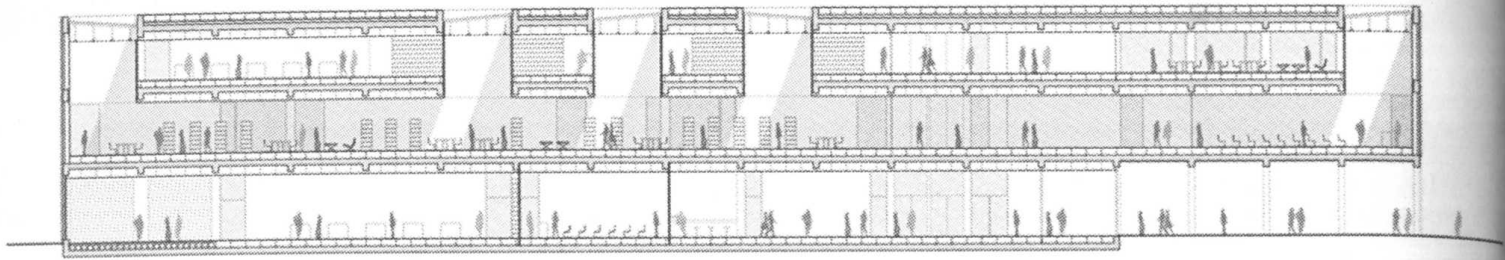
La plaça pública projectada confia en la seva delimitació espacial (a partir dels edificis i el mobiliari urbà) i l'ús intens que s'hi dona (comerç, entrada al museu, accés al Centre de Documentació i a la resta del complex) com a garantia del seu bon funcionament.

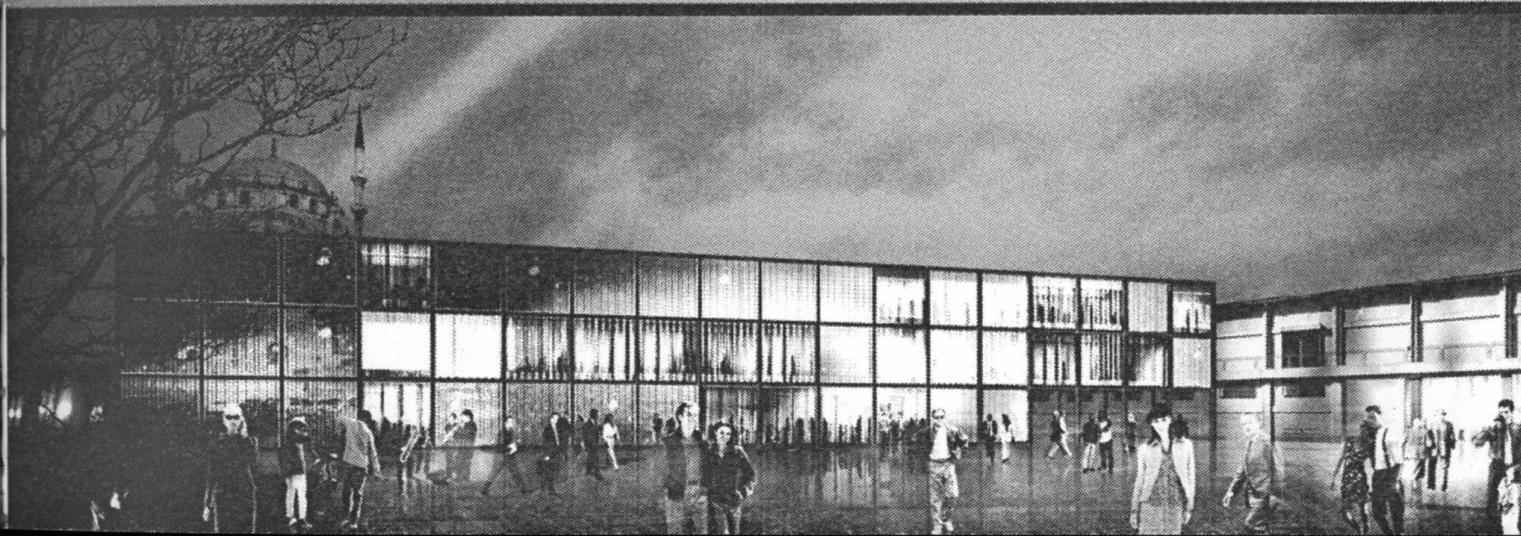
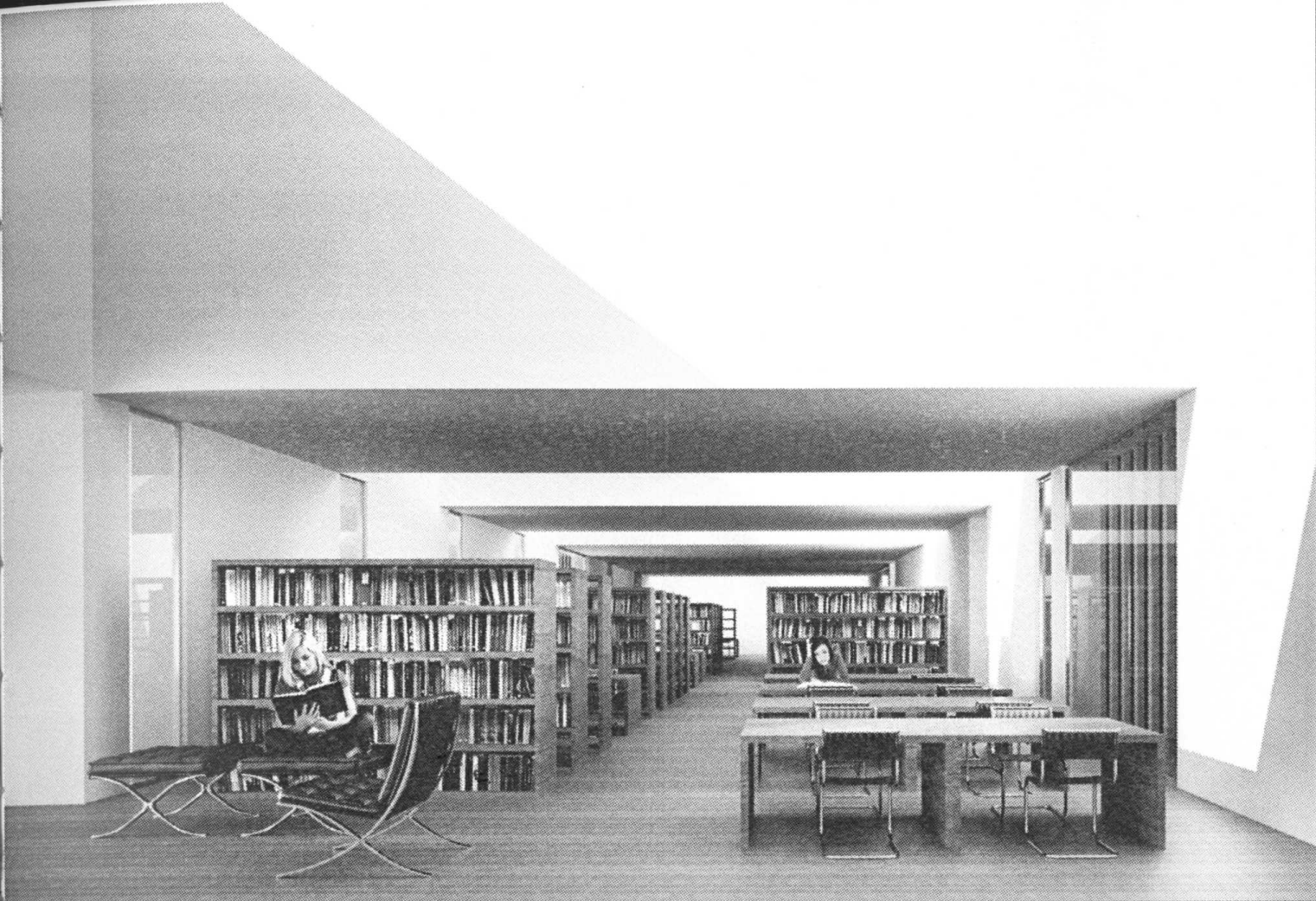
El disseny de l'edifici respon principalment a dos condicionants: el lloc (els edificis existents són volums simples i ordenats) i el programa (canviant, en evolució). En conseqüència, el Centre de Documentació es formalitza com un "contenedor universal", una gran caixa. La secció de l'edifici mostra la jerarquia dels diferents espais.

El Centre es distribueix en tres plantes i cada una s'ordena segons 3 naus en relació amb l'estructura. La planta baixa es destina a entrada i sortida de documents i persones, la planta primera a usos públics (aules i sala de lectura) i la planta segona a usos privats (oficines i magatzem).

L'emplaçament del solar d'aquest exercici de Centre de Documentació es situa a Istanbul, a la façana marítima de la ciutat i pròxim al Museu Modern. La proposta es configura com una peça d'un sol traç que dona final al teixit històric d'Istanbul, caracteritzat per la presència de mesquites i palaus además per un teixit de gra petit, i a partir de la qual comença la ciutat més actual, industrial i que conforma el front marítim del Bòsfor.

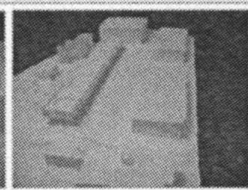
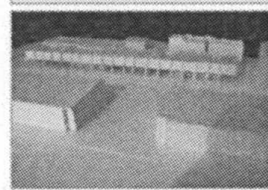
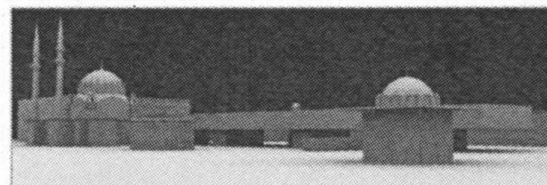
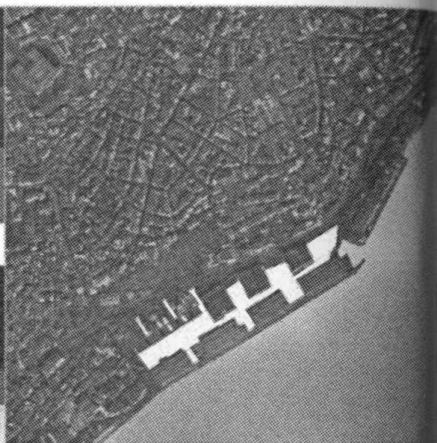
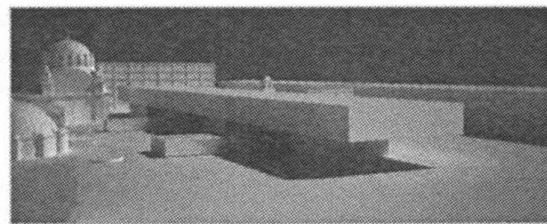
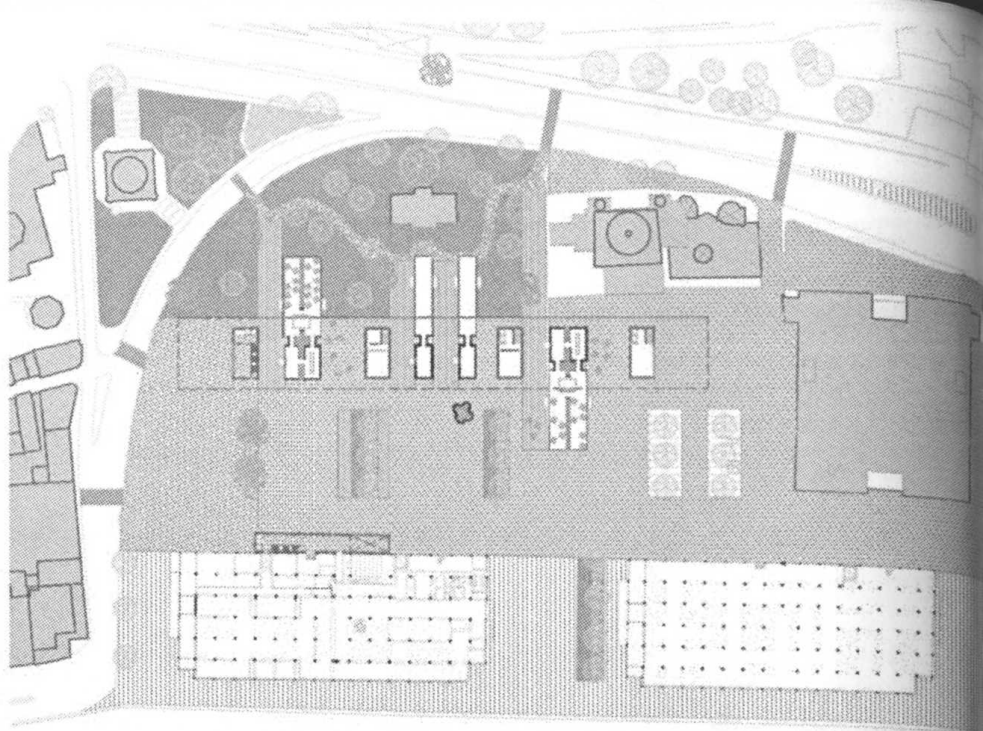
El Centre de Documentació, edifici que donarà servei al preexistent Museu d'Art Modern d'Istanbul, es col.loca allà on es situen uns bars i comerços actuals (construccions heterogènies i desendresades, sense un interès arquitectònic), a la banda superior del solar definint un espai lliure central que dona fi a tota una seqüència de plens i buits en la façana marítima.

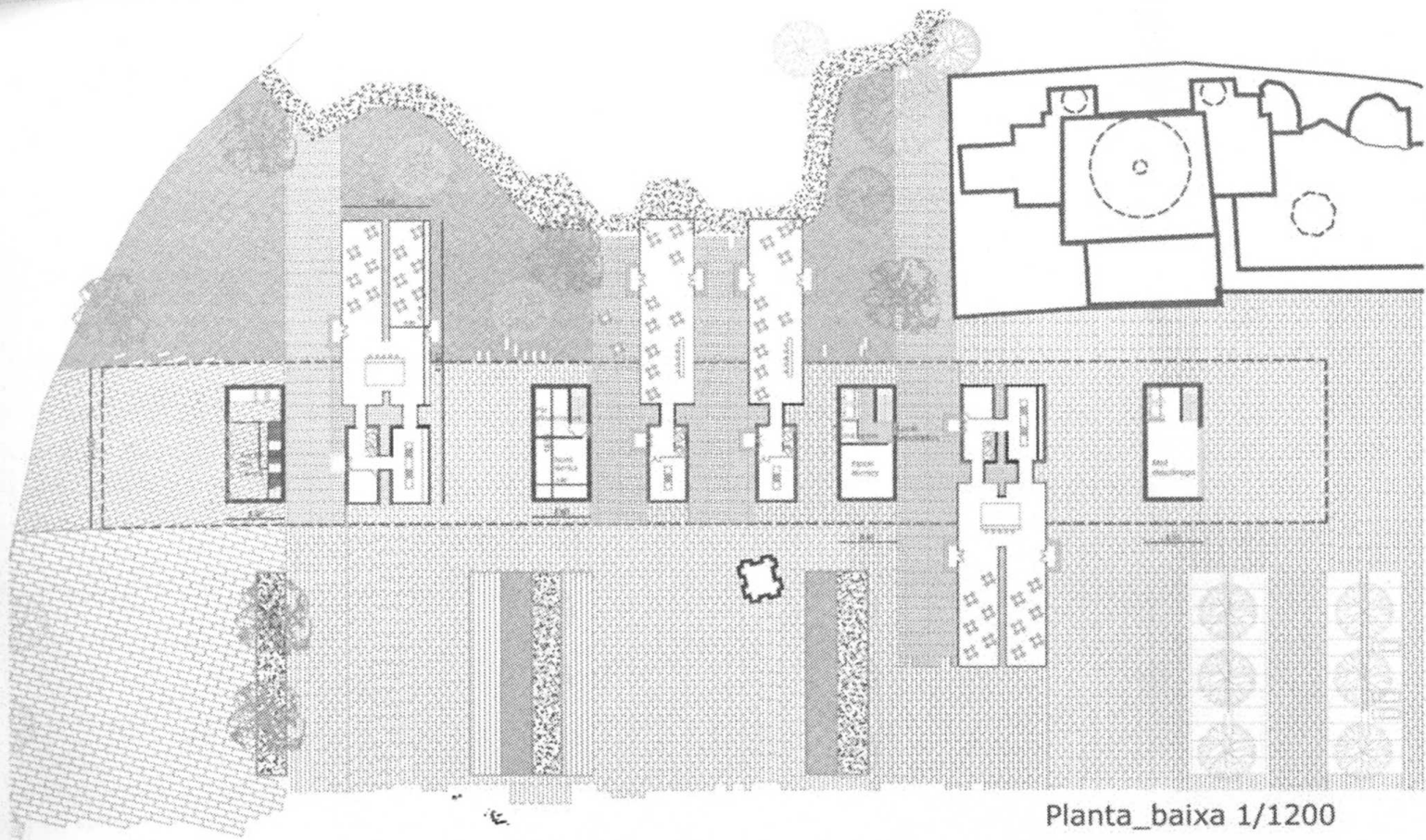
El Centre de Documentació, prenent com a referència el pont, s'aixeca de terra creant una planta baixa totalment permeable al pas de peatons, facilitant el pas del parc cap al museu i cap al Bòsfor, además de permetre la reubicació d'uns bars i restaurants per tal de recuperar l'activitat que es dona en aquesta zona.

Tot el centre es desenvolupa en la planta elevada i es recolza sobre quatre nuclis estructurals de formigó armat que permeten la ubicació de nuclis de serveis, espais tècnics, ascensors, etc.

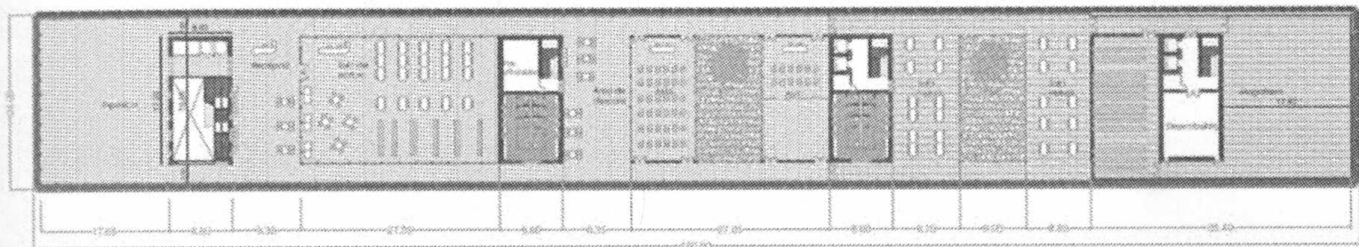
La lleugeresa de la planta superior pensada amb una estructura metàl·lica contrasta amb l'opacitat d'aquests nuclis. El programa de l'edifici queda dividit en dos àmbits ben diferenciats, un de públic: amb una sala d'exposicions, una sala de lectura, aules i seminaris i un on només tindran accés els treballadors del Centre en el qual es situen les oficines i els magatzems.

Els quatre nuclis estructurals de formigó assoleixen el paper d'espais servidors de les diferents sales.

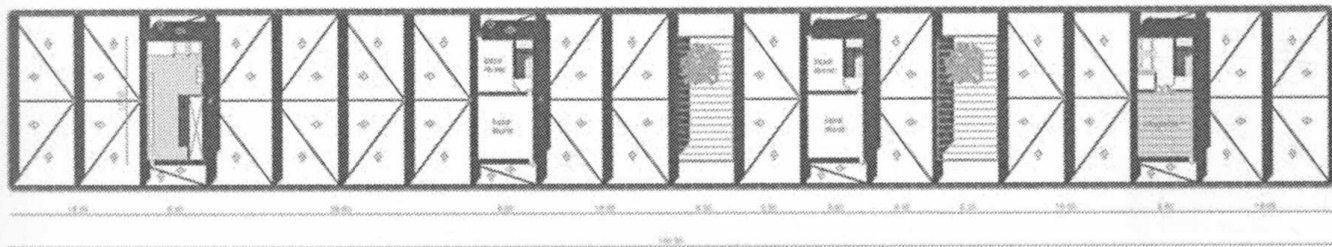

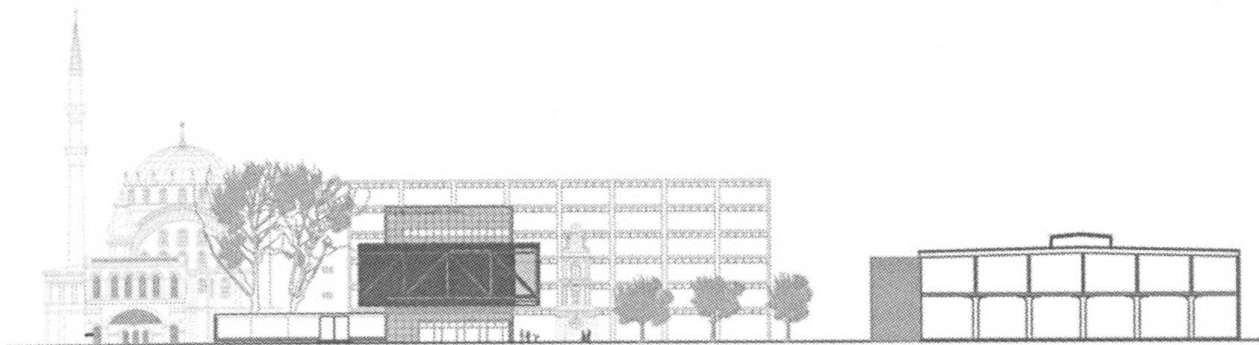
Planta_baixa 1/1200

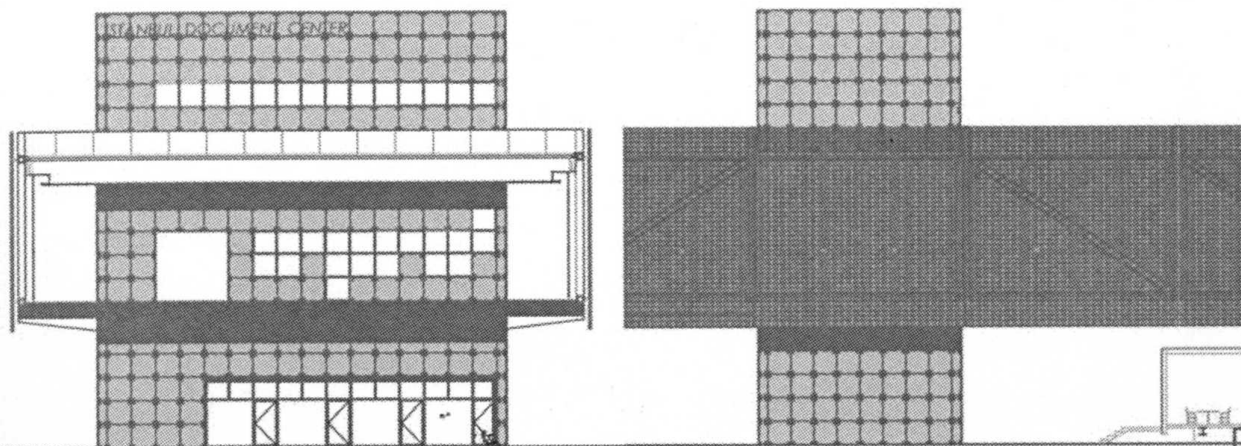
Planta_primera 1/1200

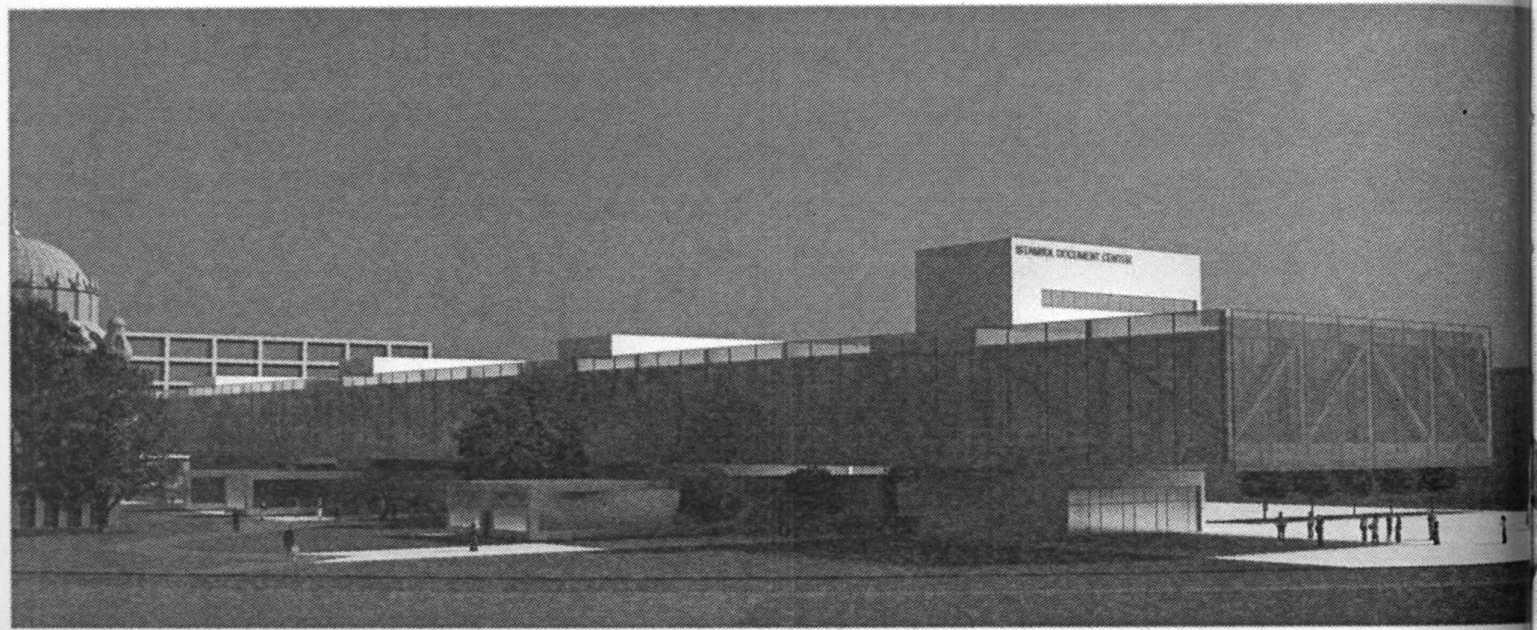
Planta_coberta 1/1200

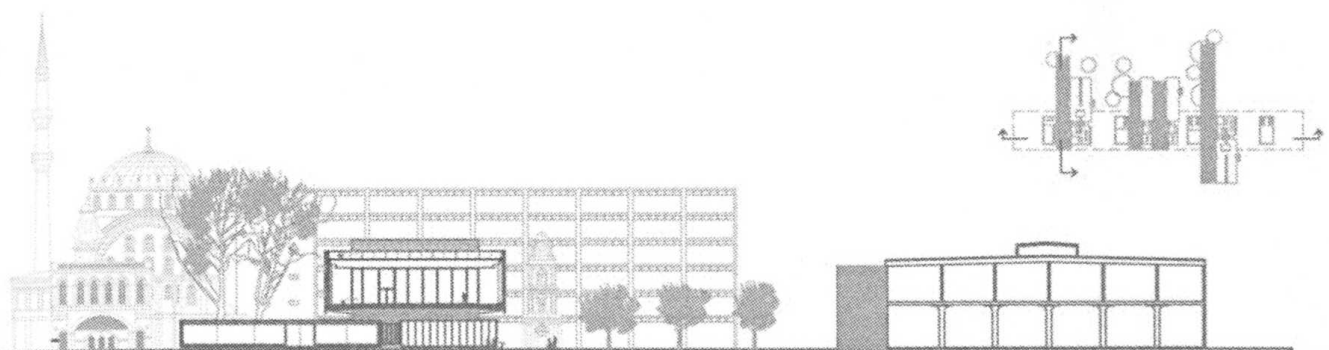

Façana transversal 1/1200

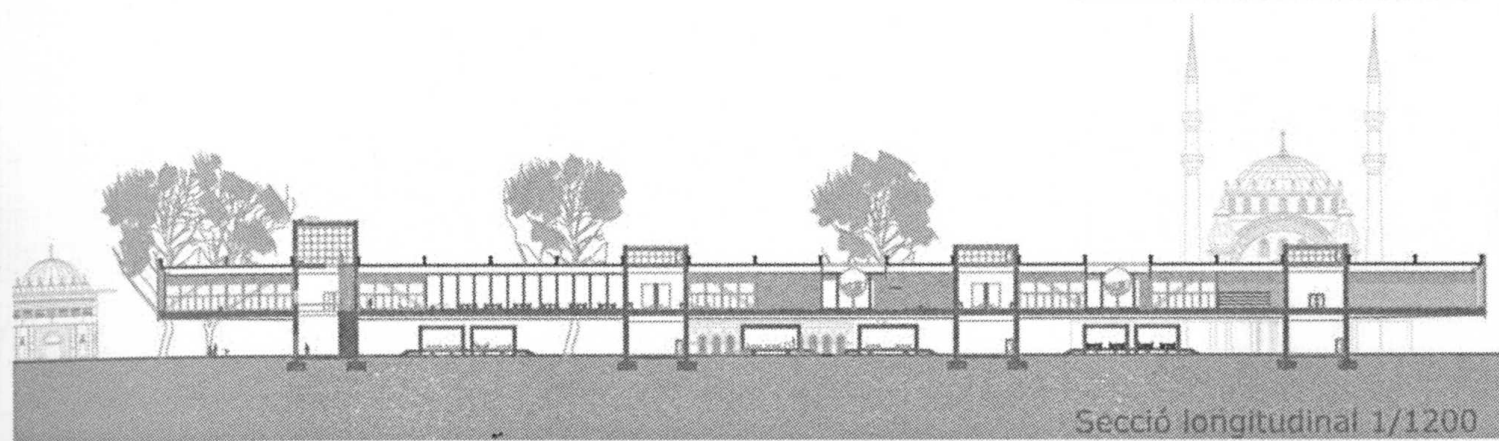

Detall façana 1/100

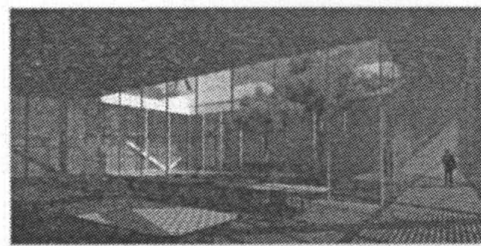
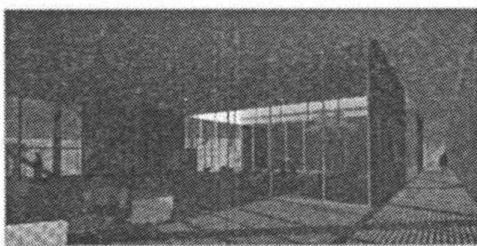
Secció transversal 1/1200

Secció longitudinal 1/1200

Façana longitudinal 1/1200

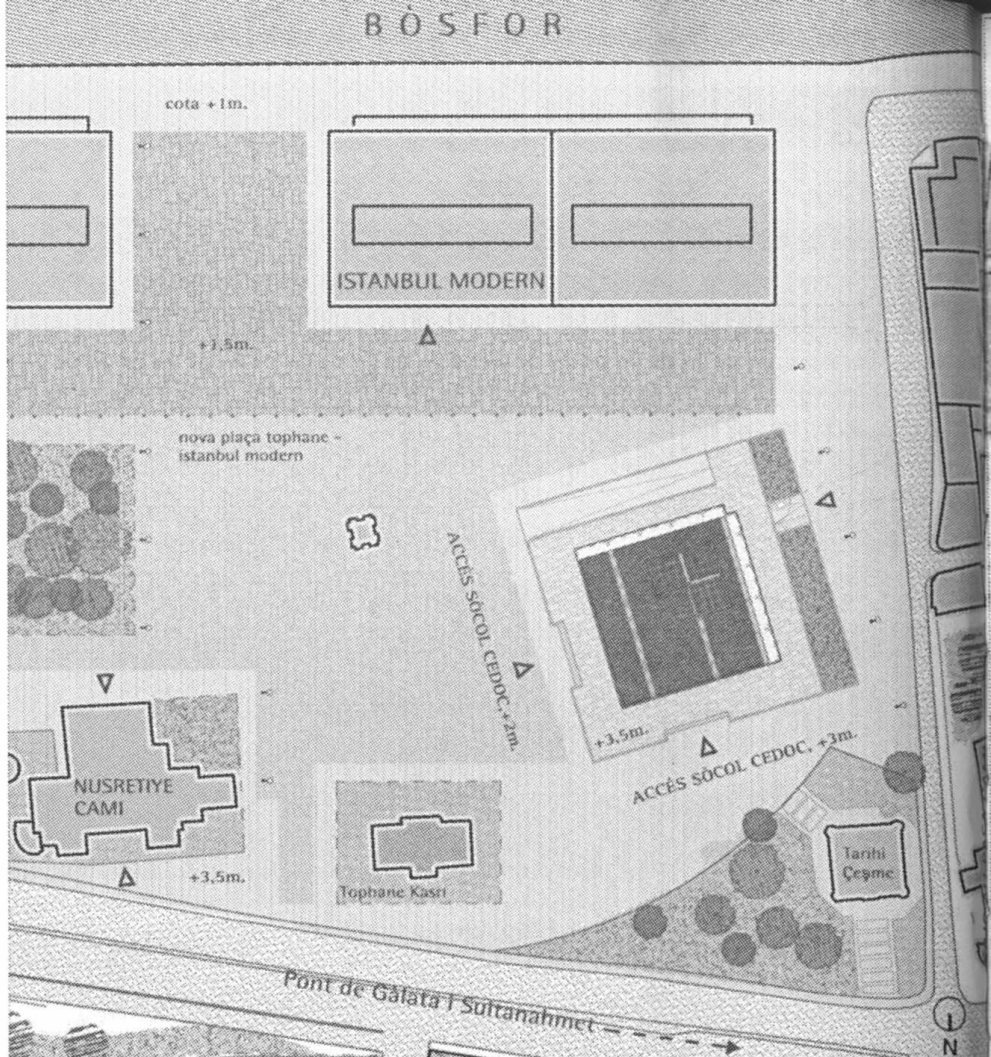
El projecte neix de la observació i comprensió del seu entorn més proper i assoleix la seva forma final quan pren consciència de la seva condició d'edifici aïllat.

En primer lloc, i per a SOLUCIONAR ELS PROBLEMES DE PERMEABILITAT del solar I L'ACCÉS AL MUSEU d'art modern, i també amb la voluntat d'obtenir i aprofitar el màxim espai públic possible, el projecte es conforma com un EDIFICI AÏLLAT amb una distribució en alçada del espais.

En segon lloc, L'EDIFICI ES COL·LOCA SOBRE UN SÒCOL que funciona com a podi, estant tot el conjunt girat. Aquest gest genera tensions amb els edificis i espais veïns i obeeix al fet de que l'edifici es vol consolidar com a EDIFICI AÏLLAT, igual que ho són les mesquites que l'envolten, i per tant no s'ha de regir per cap alineació. A més d'aixecar l'edifici, el sòcol acull l'aparcament.

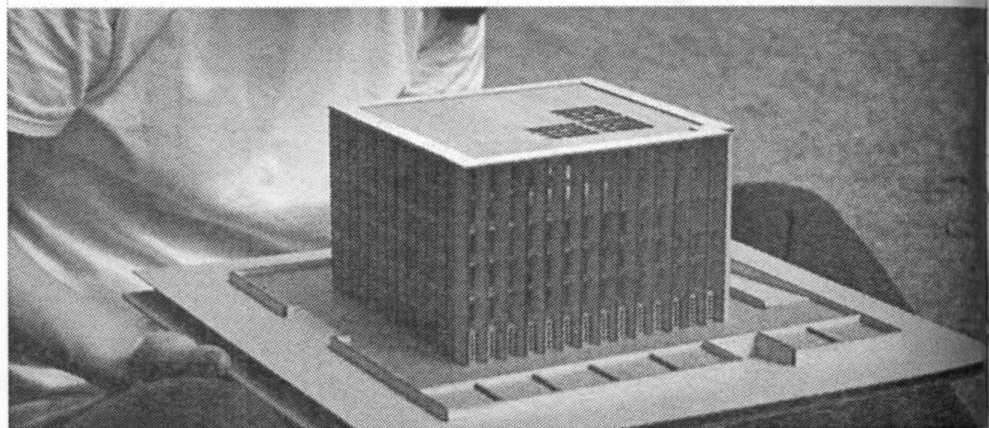
L'edifici es caracteritza per la seva CONTUNDÈNCIA en planta. PROGRAMA, FORAT CENTRAL i ESTRUCTURÀ estan íntimament vinculats. La modulació de 2,5x2,5m i el forat central de 15x15m, DIVIDEIXEN LA PLANTA EN DUES L'S de profunditats diferents: una franja de 15m que acull el programa més gran (sala de lectura i magatzem) i una franja de 7,5m per el programa més petit (aules, oficines, instal·lacions).

La PELL vol traslladar la CONTUNDÈNCIA del projecte a l'exterior i alhora PRETÈN SER ESTRUCTURA I UNA PRIMERA PROTECCIÓ SOLAR. D'aquesta manera a les façanes a sud, els PILARS APANTALLATS protegeixen l'interior de la incidència directa de la llum solar. En canvi les façanes a nord es caracteritzen pels pilars més reduïts, i les GELOSIES PREFABRICADES que filtren la llum del sol.

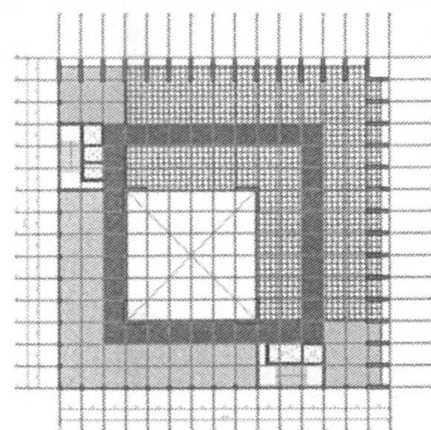
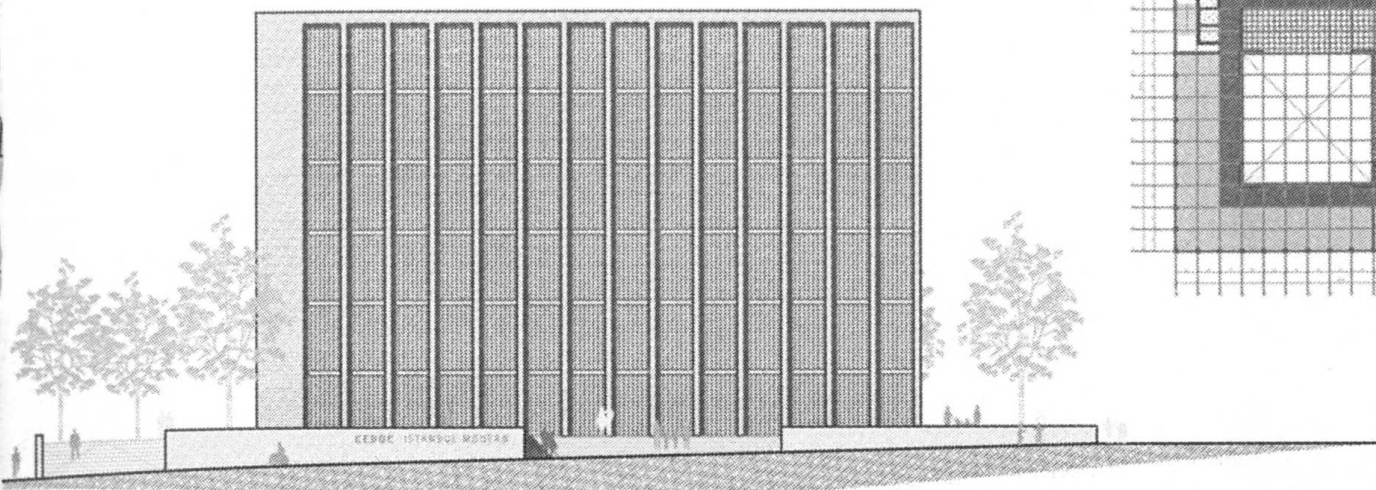
el sòcol de l'edifici soluciona la trobada de l'edifici amb el terra i conté l'aparcament

pta. coberta e.1/20

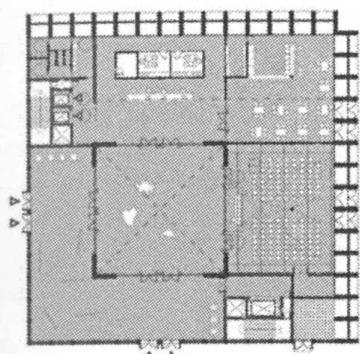

les façanes són diferents dos a dos, en base a la seva orientació, i actuen com a primera protecció solar

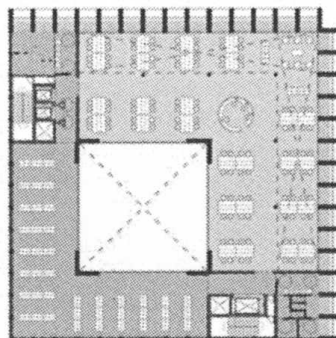
maqueta e.1/20

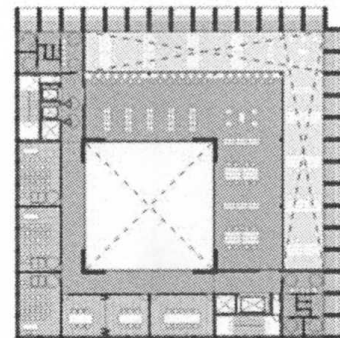
façana nord-est e.1/500 les façanes nord-oest i nord-est es caracteritzen per la utilització de gelosies de formigó prefabricades, que ajuden a filtrar la llum que arriba als espais interiors

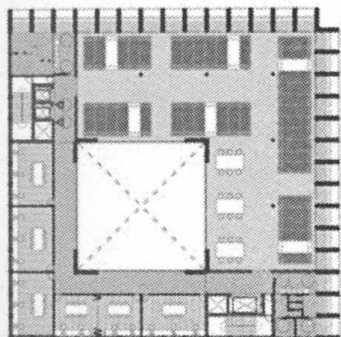
planta baixa: accessos i programa addicional

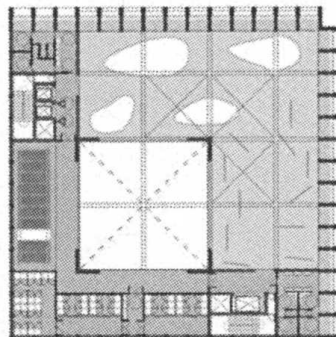
planta 1ª: sala de lectura

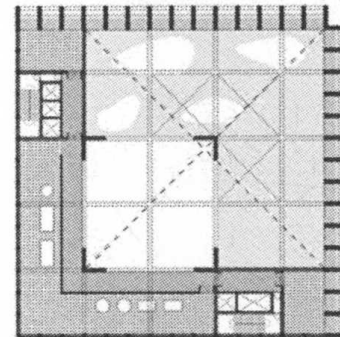
planta 2ª: aules i zones de consulta

planta 3ª: magatzem i oficines

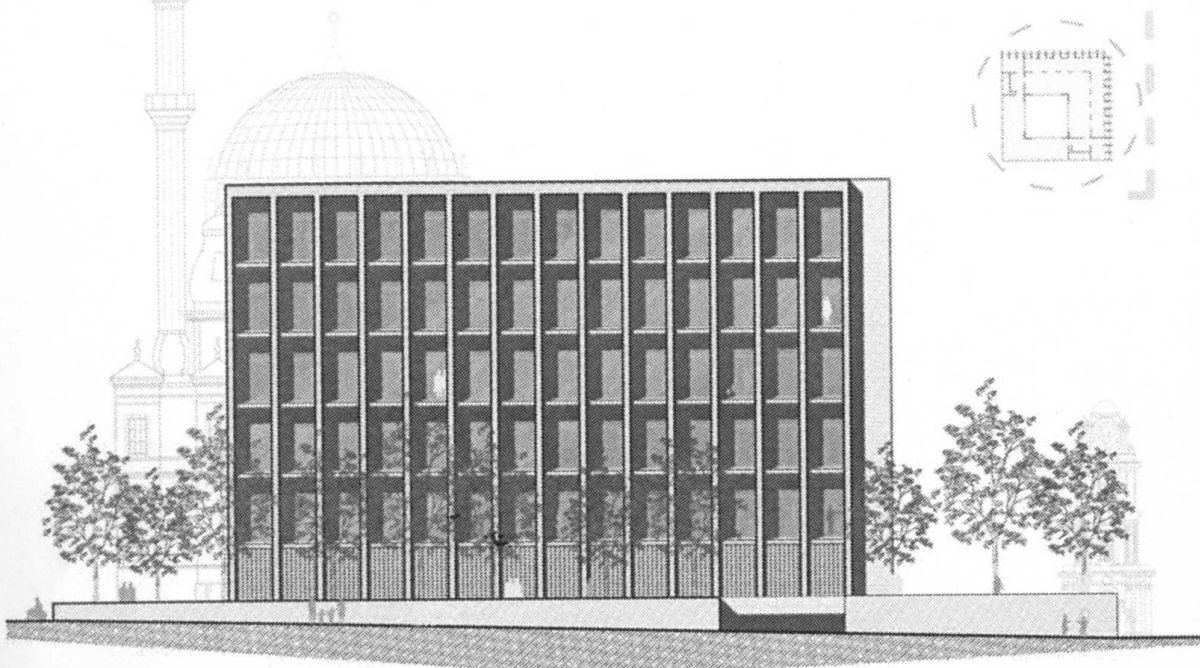
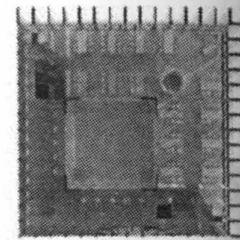
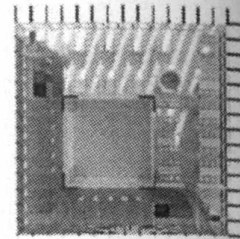
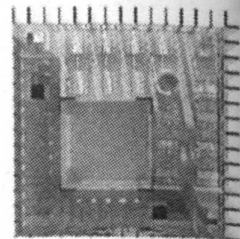
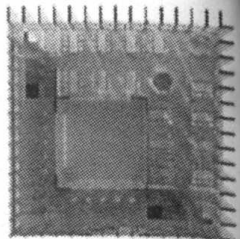
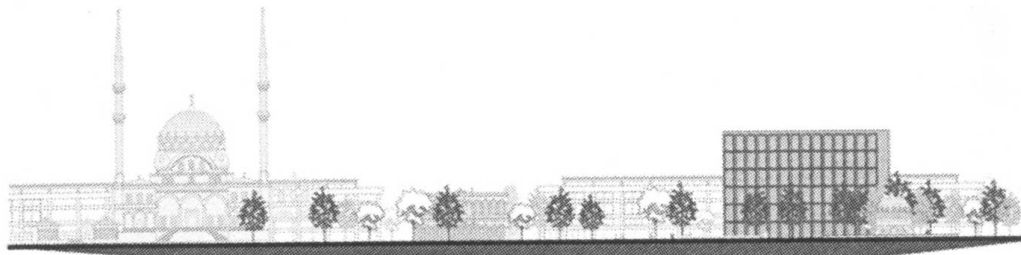

planta 4ª: sala d'exposicions i neveres

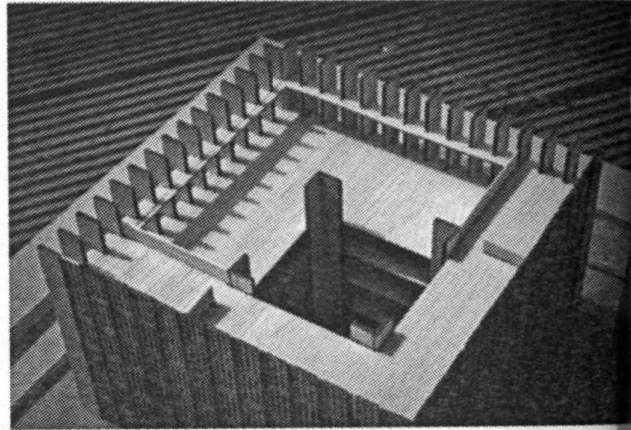
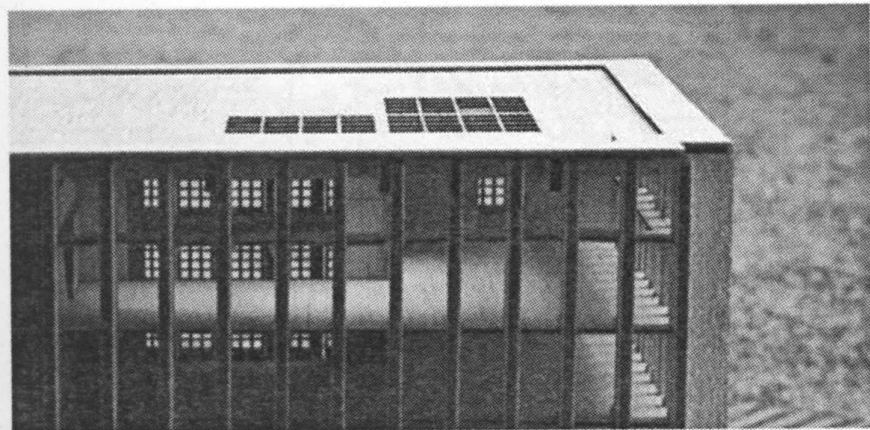
planta 5ª: instal·lacions

plantes e.1/1000 en totes les i cada una de les plantes es reconeixen els elements principals del projecte: estructura, modulació, forat central, circulacions i jerarquització del programa

el cantell dels forjats es redueix en els extrems i no són coplanars amb els pilars: d'aquesta manera s'accentua el ritme vertical

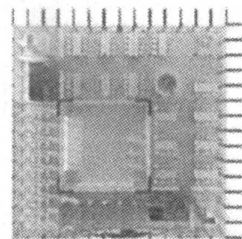
façana sud-oest c.1/500

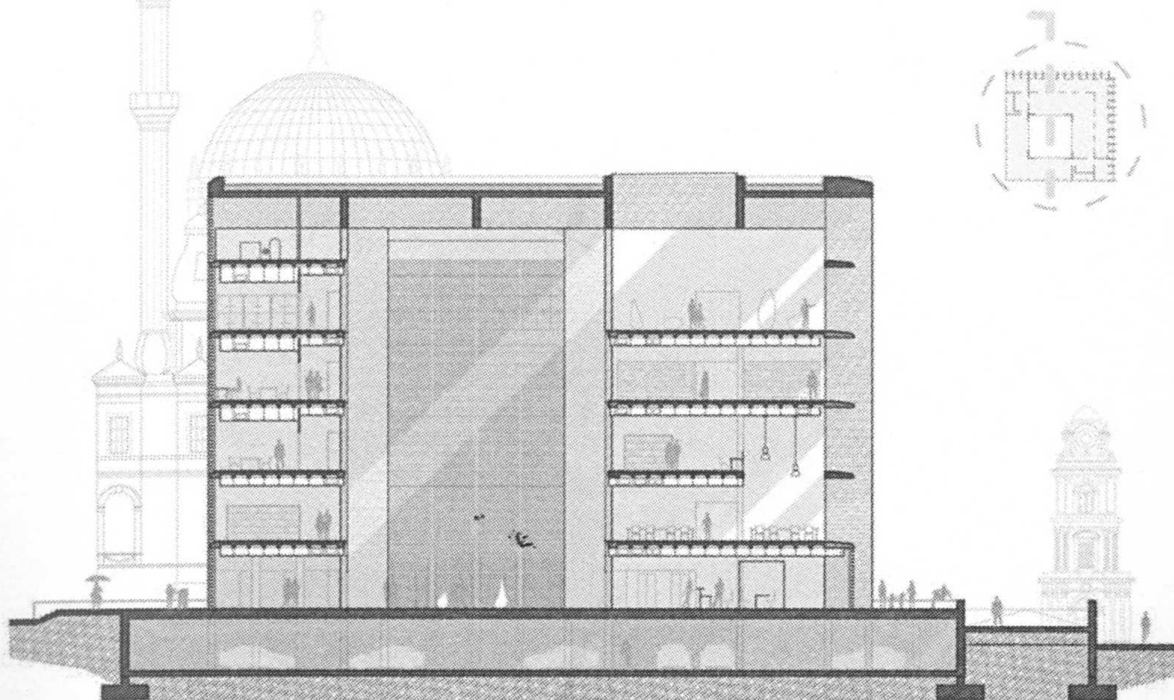
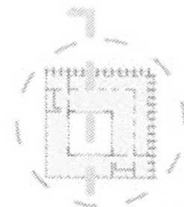
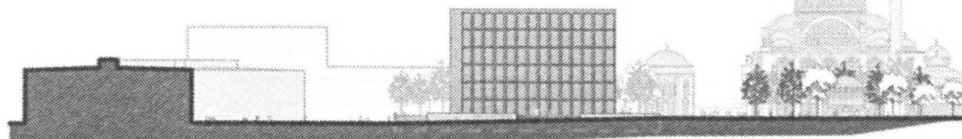
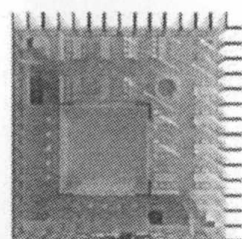
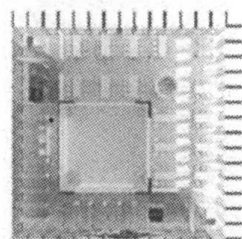
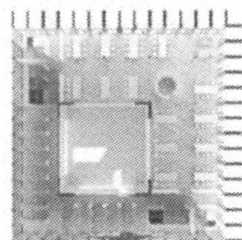
el projecte agafa com a referència i aprèn de les mesquites que l'envolten: les façanes són al mateix temps estructura i control de la llum solar que accedeix a l'interior

maqueta c.1/200

solstici d'estiu (21 de juny)

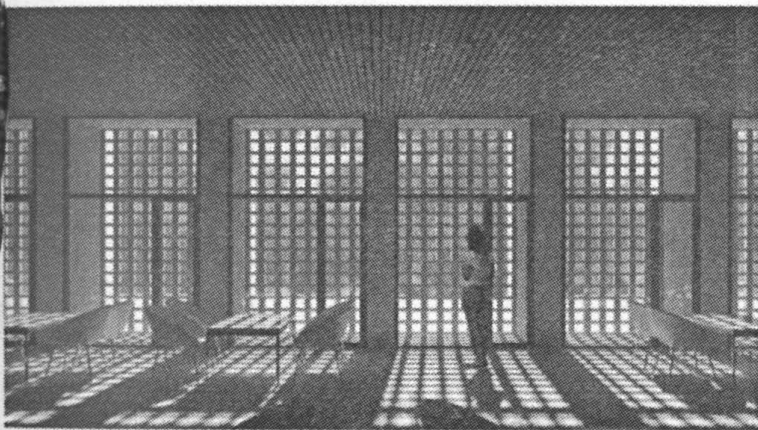
anàlisi de la incidència de llum natural als espais interiors de l'edifici durant les hores principals del dia

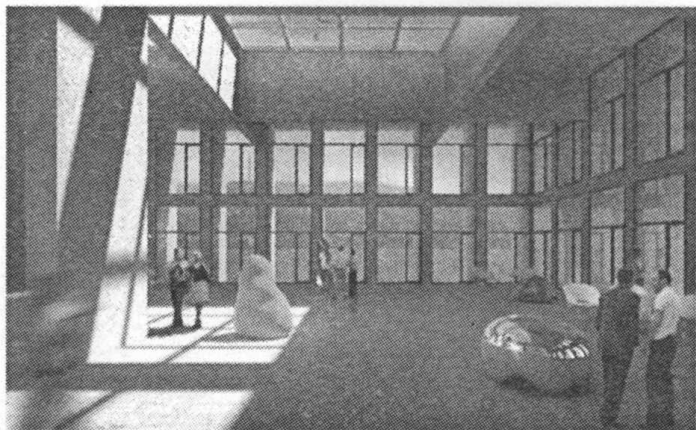
el forat central, espai característic de l'edifici, funciona com un atri a on s'aboquen i es relacionen els diferents espais que l'envolten

secció e.1/500

GRUP TERRADAS / LINARES

vista parcial del bar de planta baixa a on s'observa l'efecte que produeixen les gelosies. vista del doble espai de la sala d'exposicions situada a les plantes superiors

perspectives interiors

Ens trobem amb un solar de grans dimensions, entre un espai verd i el Bòsfor. El Museu d'Art Modern d'Istambul (IM) forma part d'un conjunt d'edificis que donen front al canal. Està previst que aquest conjunt esdevingui un focus de dinamització cultural.

El projecte que se'ns demana és el del Centre de Documentació del museu (CEDOC). Es planteja com la primera peça del conjunt que trobem quan venim des del centre de la ciutat.

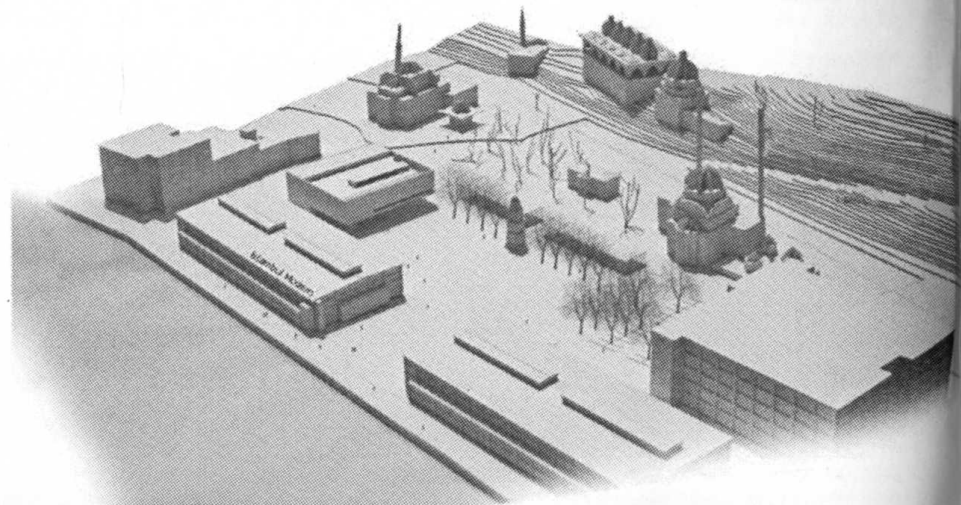
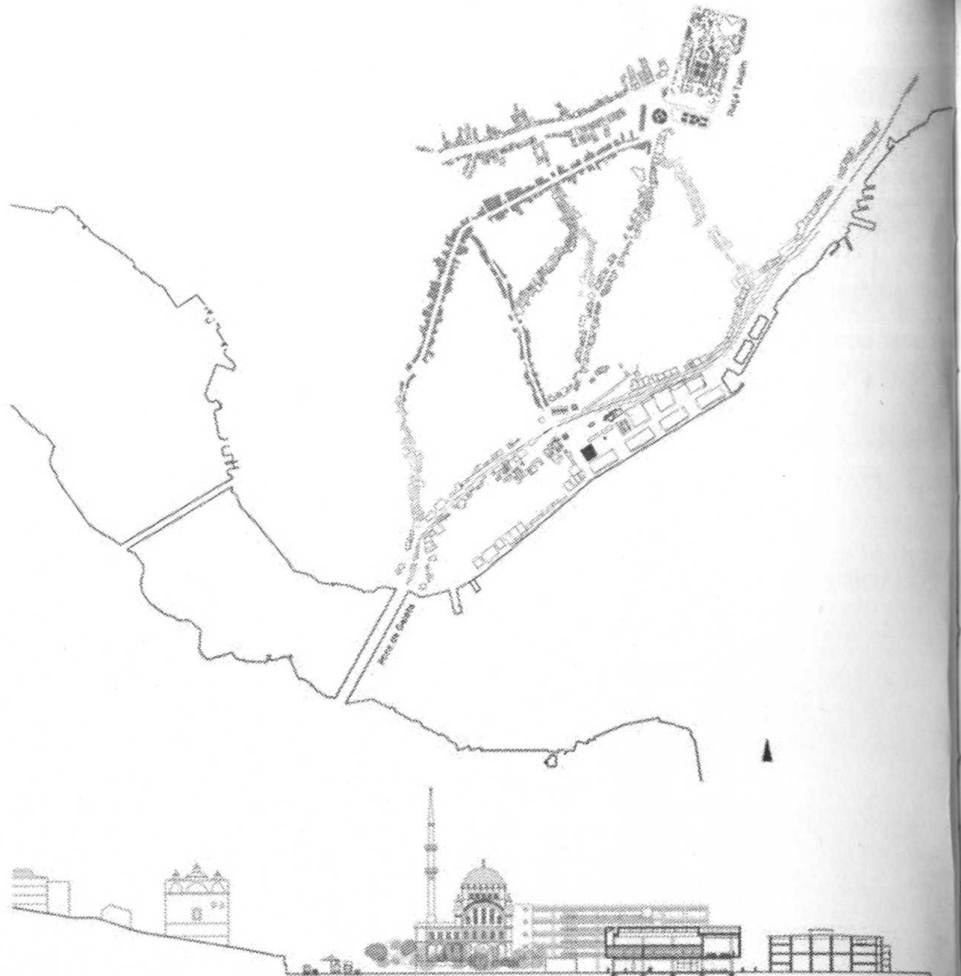
Se situa en un extrem del solar, creant una plaça on la ciutat gaudirà d'un gran espai públic on celebrar esdeveniments culturals. L'IM i el CEDOC es relacionen per l'espai públic i li donen contingut. La plaça pren vida amb els bars preexistents i connecta amb el futur passeig marítim i amb l'eix que articula els equipaments.

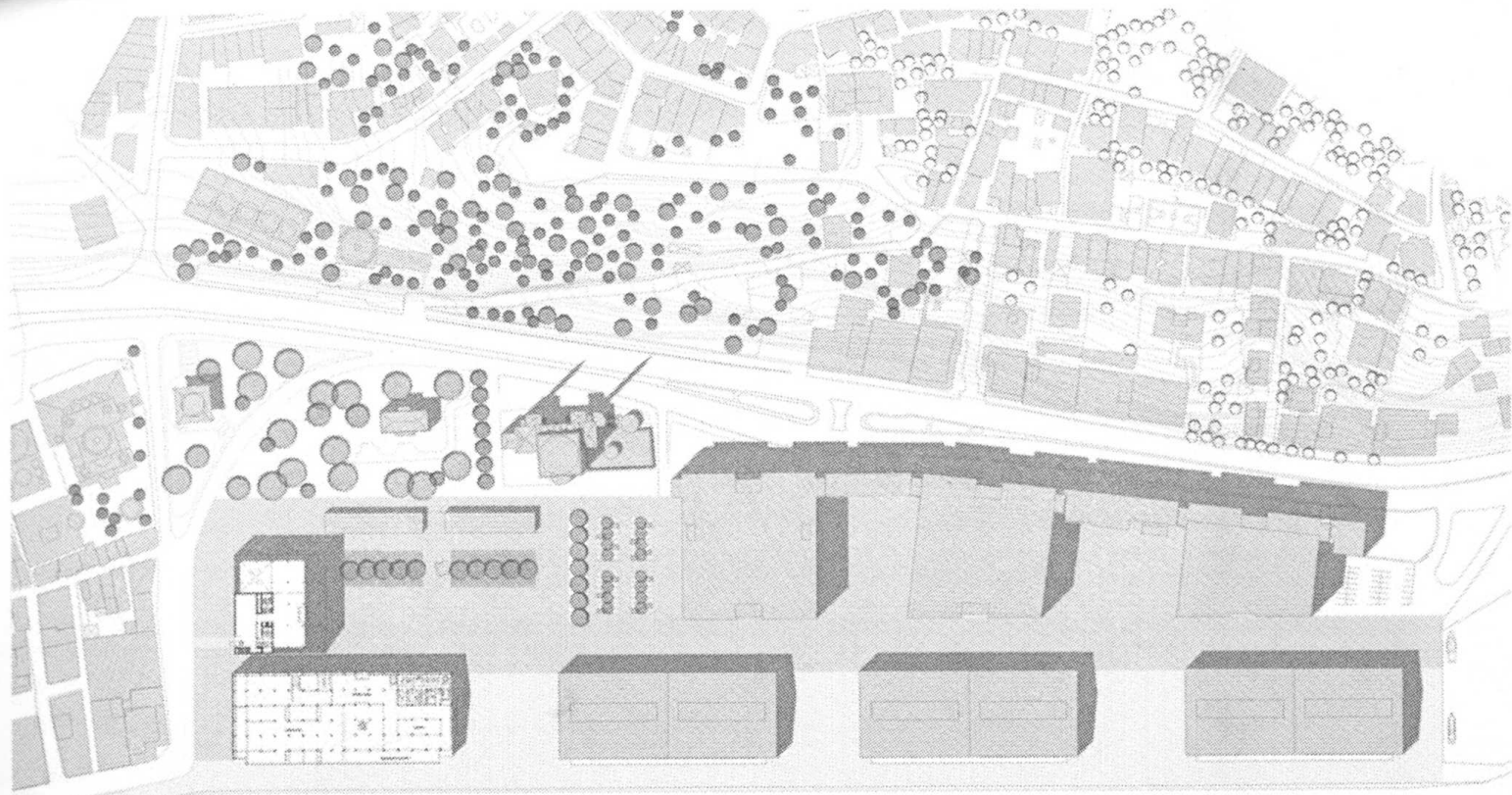
El CEDOC és un edifici compacte amb una planta baixa transparent i lleugera i una part alta on hi predomina el massís, de formigó vist.

No es tracta d'un prisme de cares iguals; l'edifici dona la seva façana principal a la plaça, oferint un gran porxo. En la cantonada per on arriba el major fluxe de gent, es mostra l'exposició a l'exterior a través d'un doble espai vidriat. En canvi, l'edifici es tanca en la cantonada oposada: la part massissa de l'edifici arriba a terra i és per on entren les mercaderies.

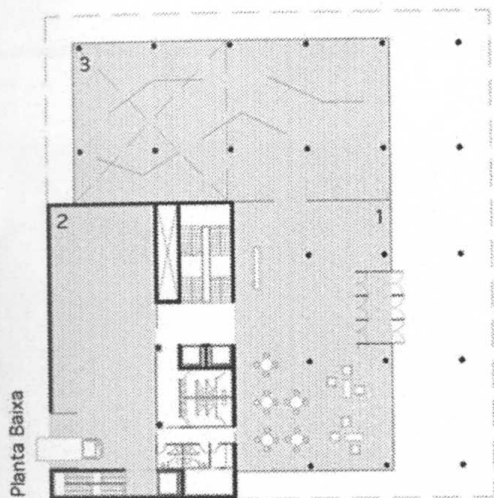
La planta és un rectangle de 45x40m amb una estructura de pilars de formigó que formen una retícula de 10x7m. El nucli de circulacions verticals fa de filtre entre la part pública de l'edifici i la part privada. Els espais tècnics se situen a nivell de coberta.

La PB conté el programa més públic, en relació directe amb el parc i la plaça. La PB+1 participa de dos dobles espais: un mira a l'exposició de la PB i l'altre correspon a la sala d'actes. En la PB+2 hi ha la sala de lectura, que s'il·lumina zenitalment.

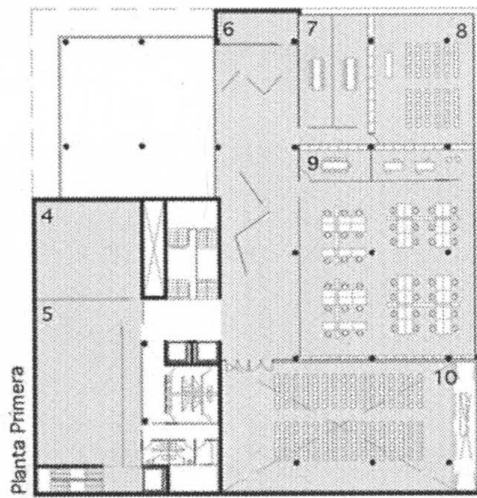

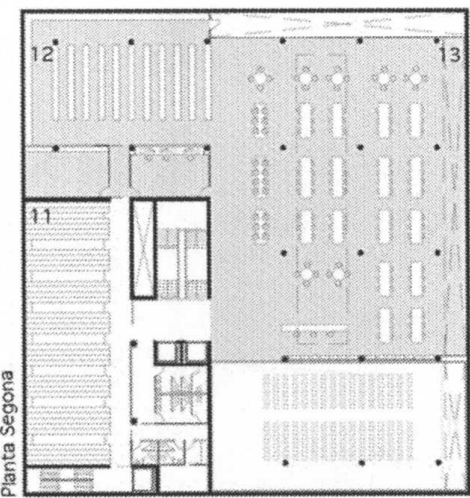
↙ Emplaçament centre de documentació

Planta Baixa

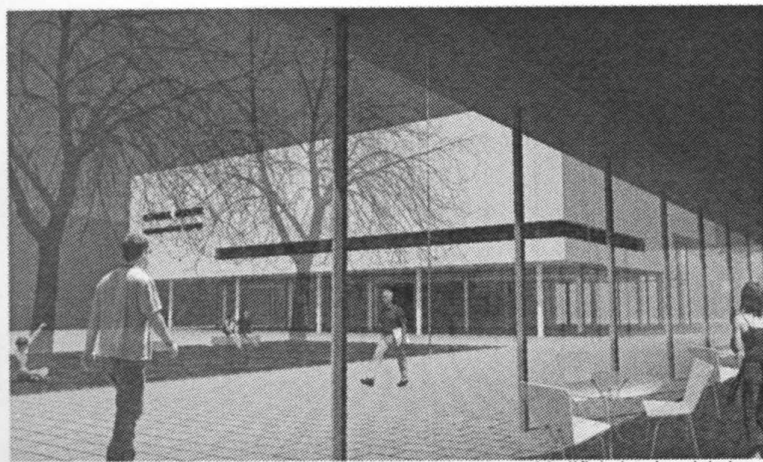
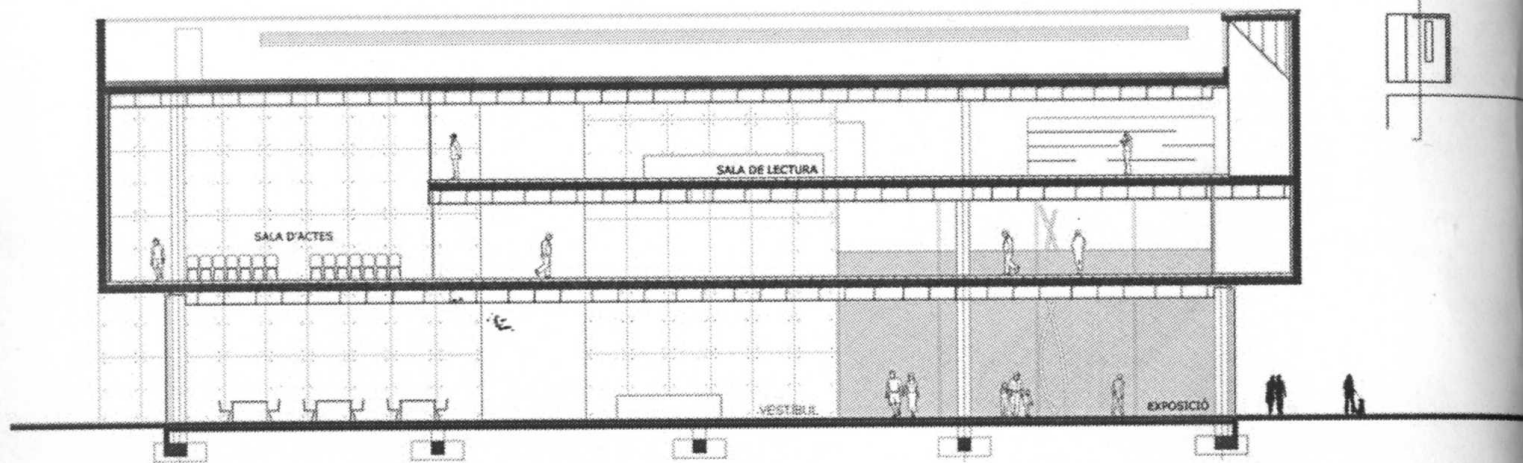
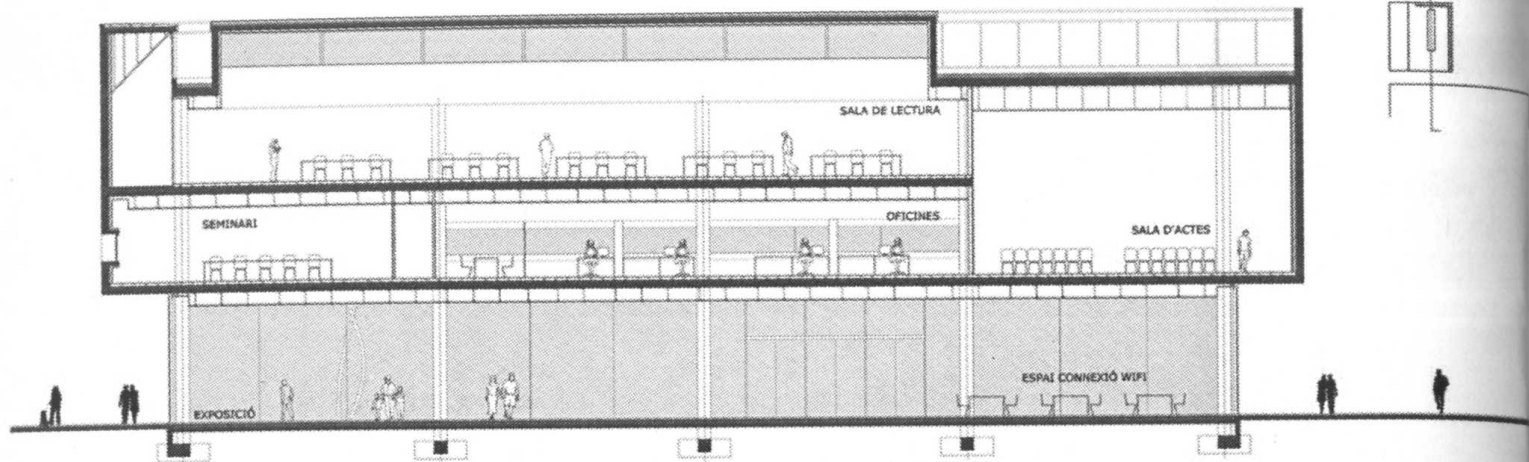

Planta Primera

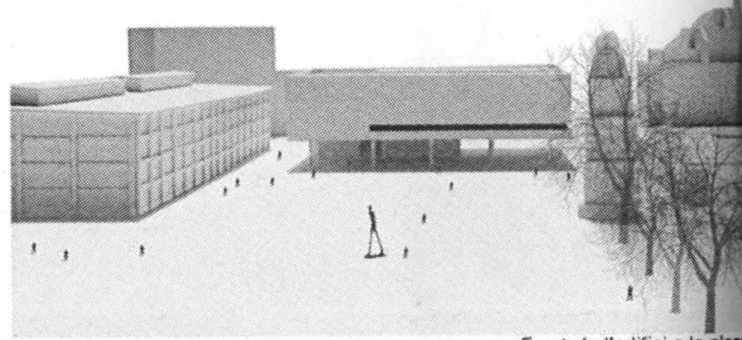

Planta Segona

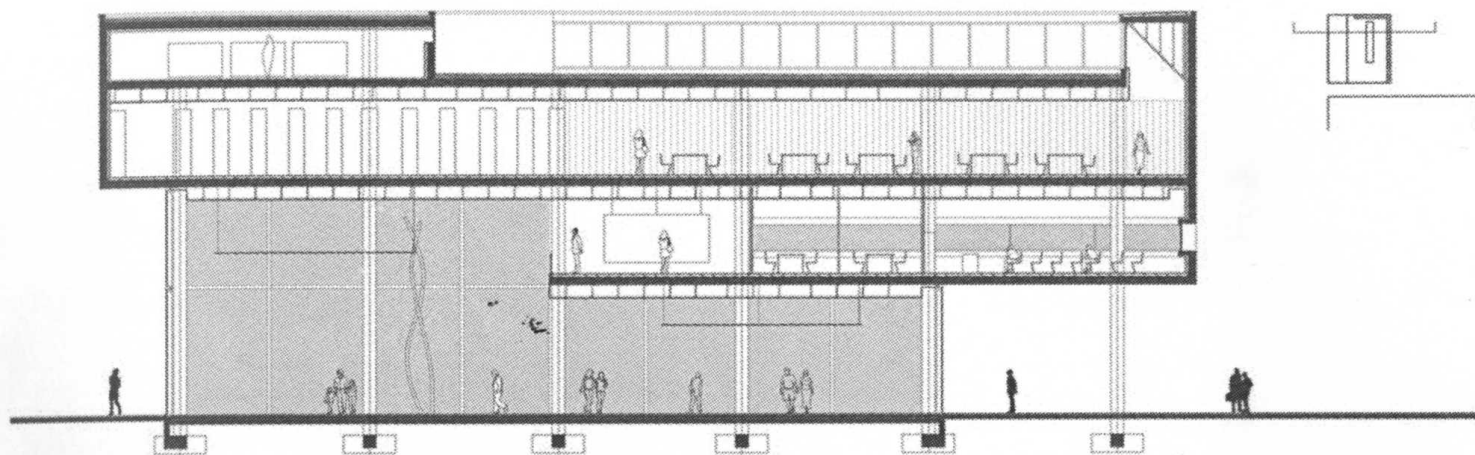
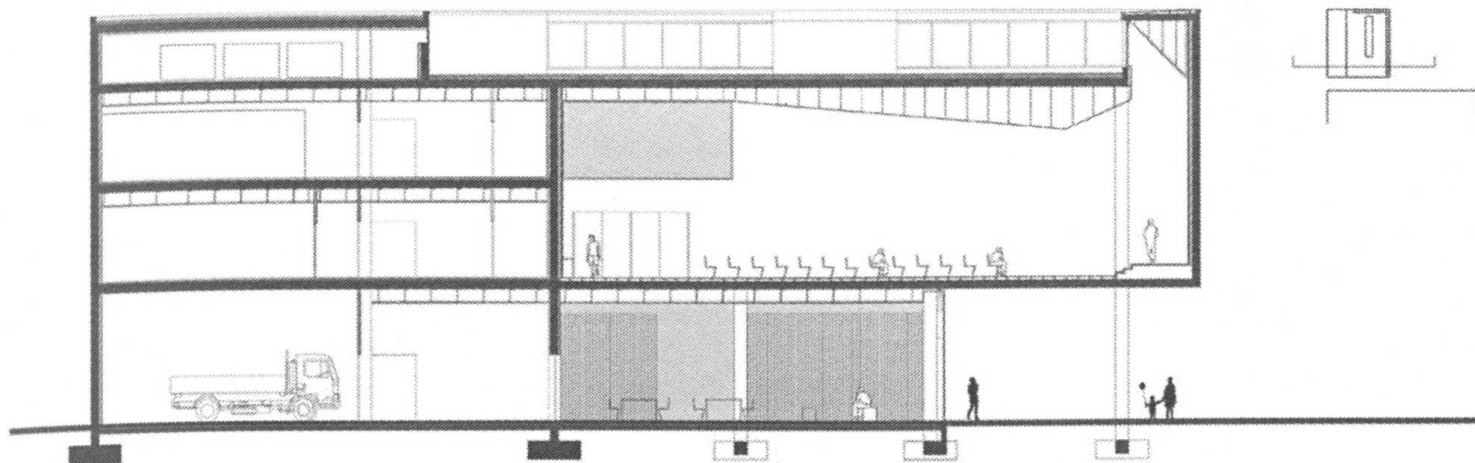
- 1.Vestibul 2.Moll de descarrega i desembalatge 3.Exposicions 4.Magatzem aïllat 5.Neveres 6.Exposició temporal 7.Seminaris
8.Aula de treball 9.Oficines (sala treball, sala reunions, office) 10.Sala d'actes 11.Arxiu privat 12.Arxiu públic 13.Sala de lectura

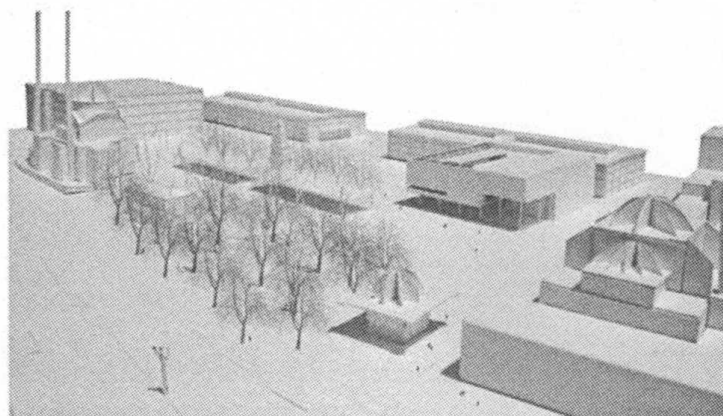
L'edifici vist des dels bars

Front de l'edifici a la plaça

L'exposició, espai de reclam

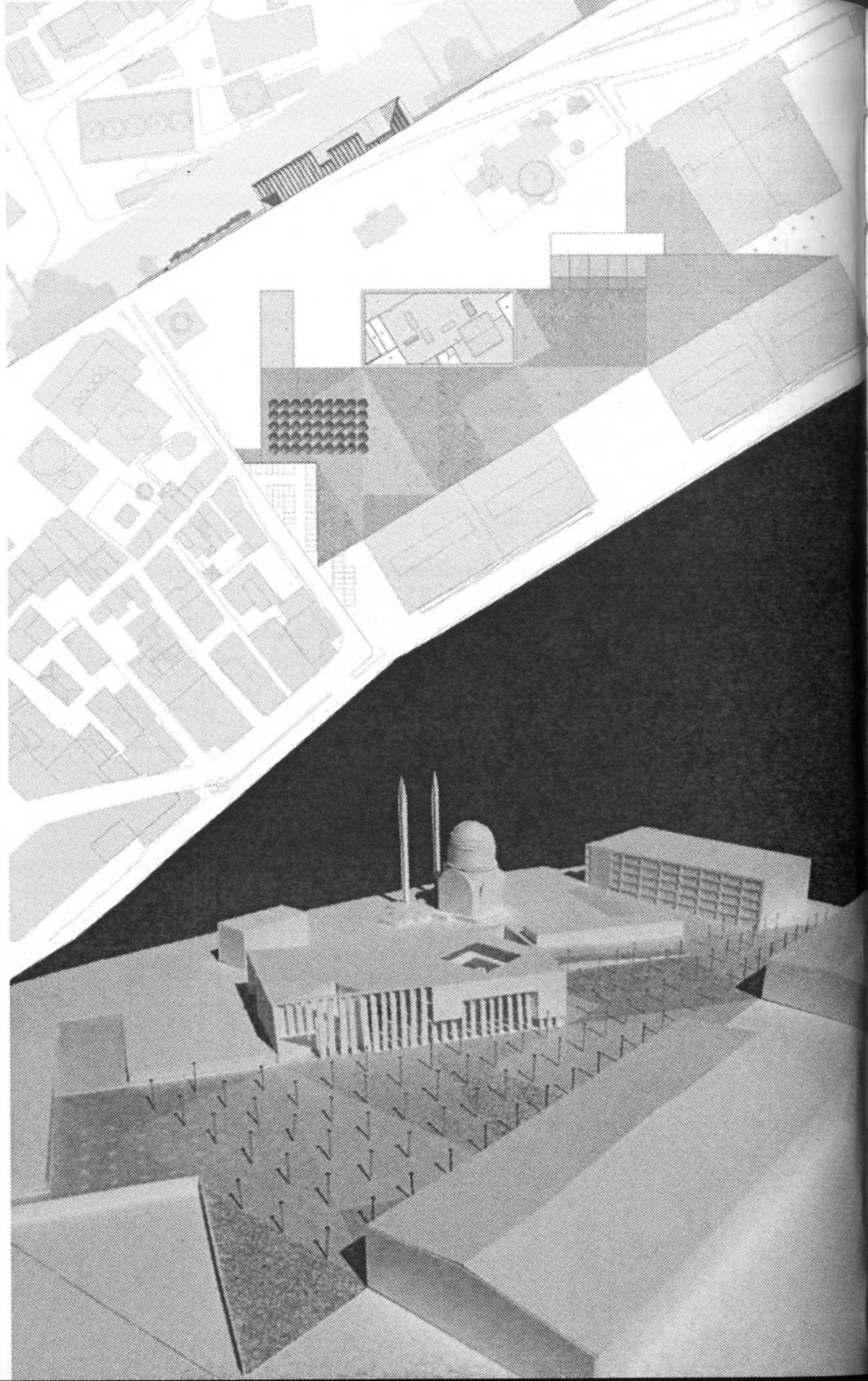
El doble espai vidriat, reclam de l'edifici a la ciutat

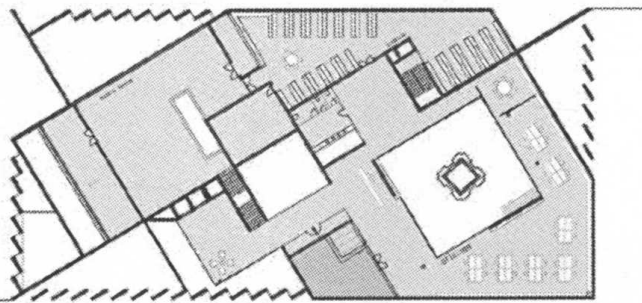
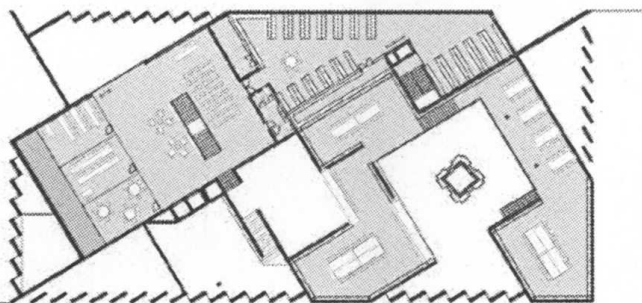
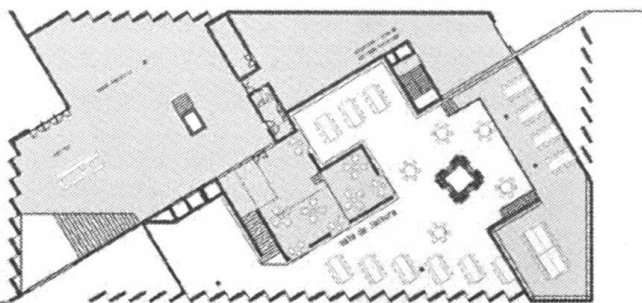
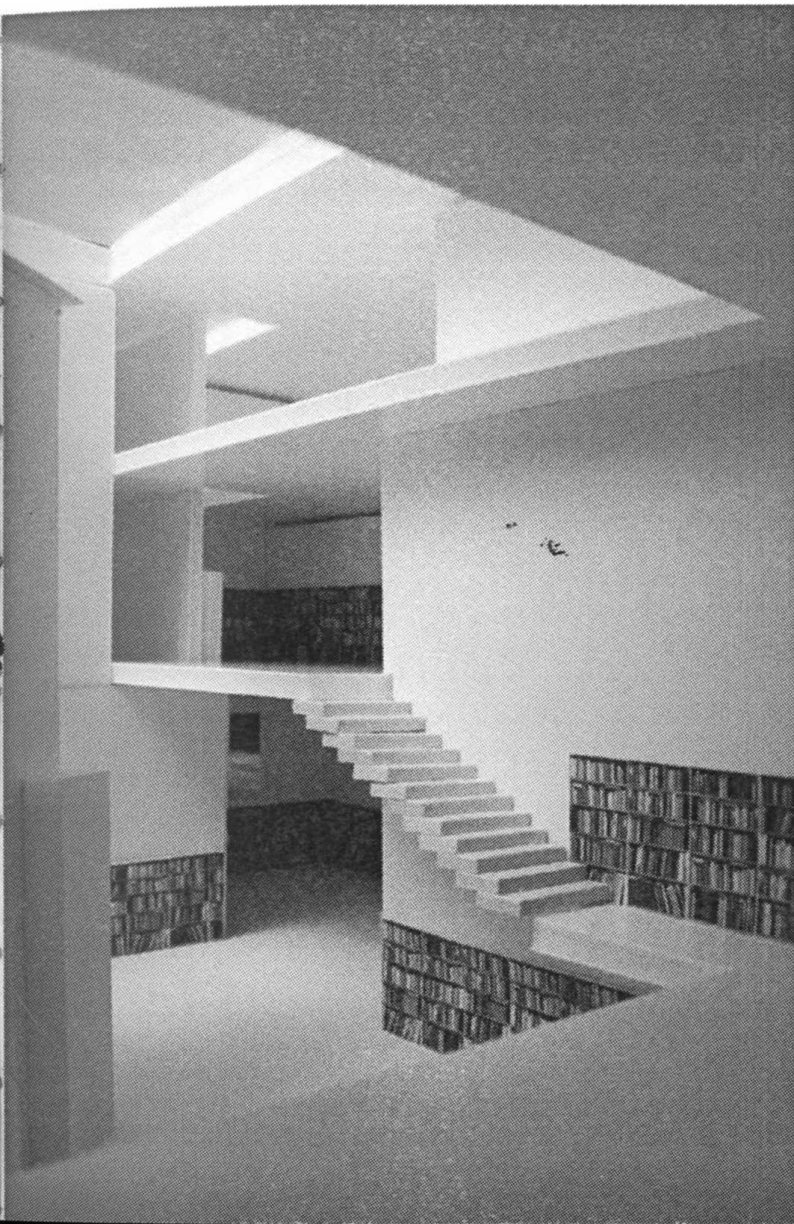
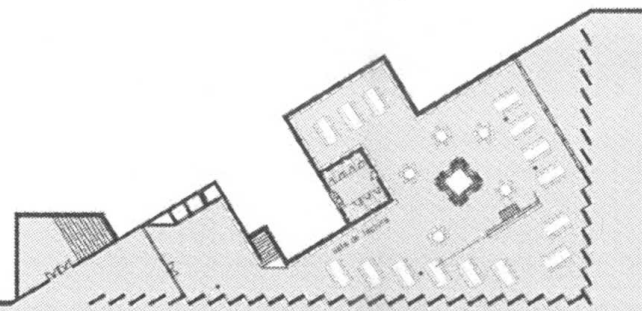
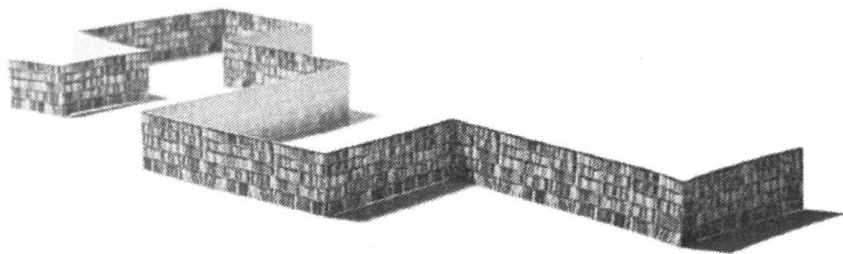
L'emplaçament donat per a situar-hi el projecte és una zona molt poc densa de la ciutat d'Estambul, on hi conviuen edificis molt oposats entre ells en ús, tamany i llenguatge arquitectònic; i que es troben dispersos en un gran espai sense identitat ni caràcter.

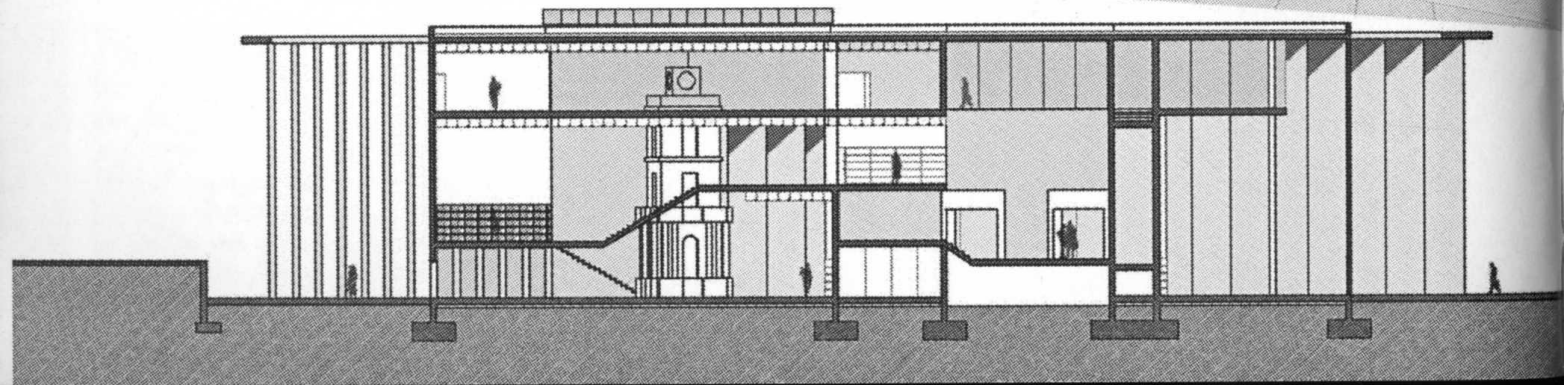
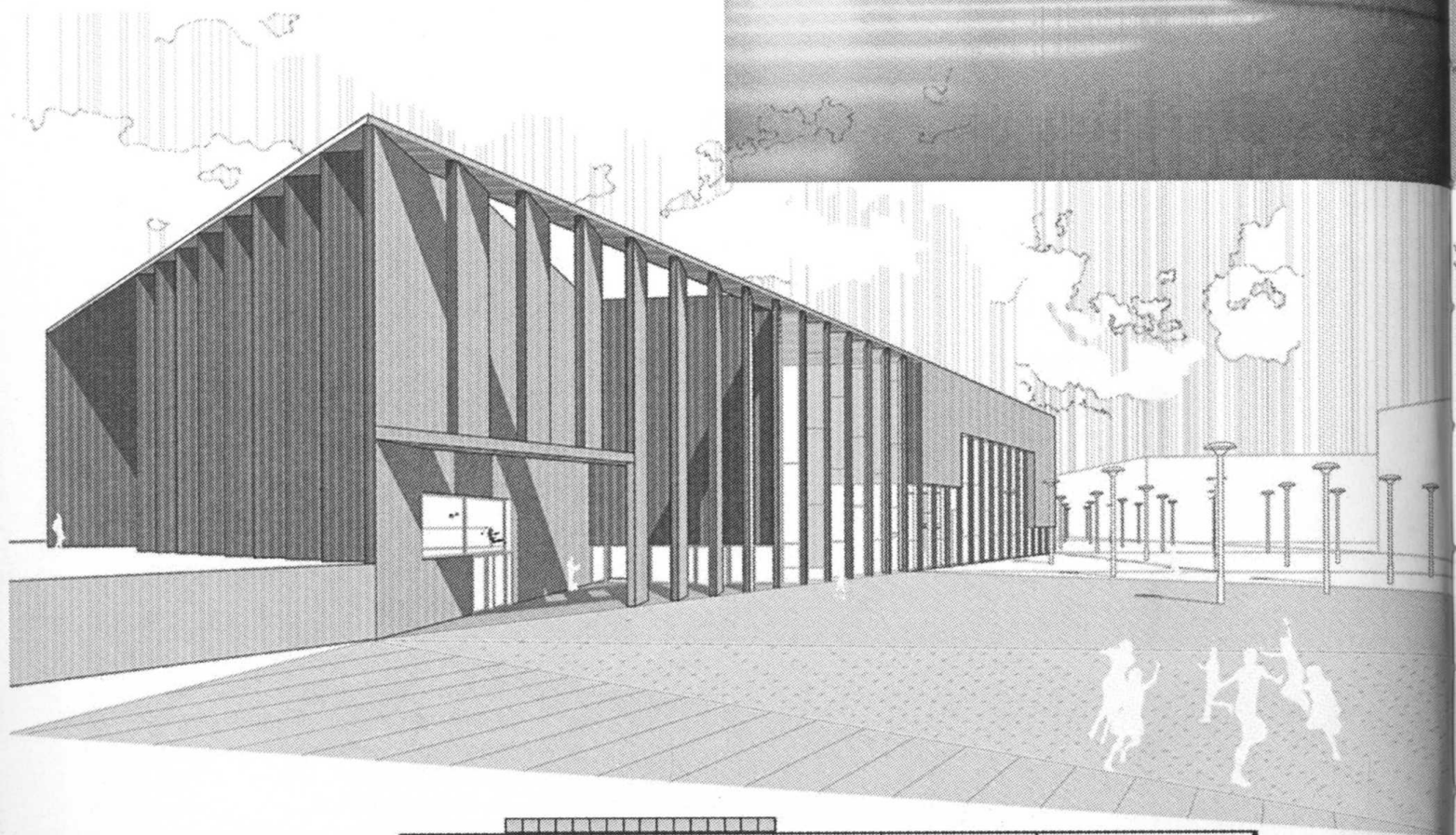
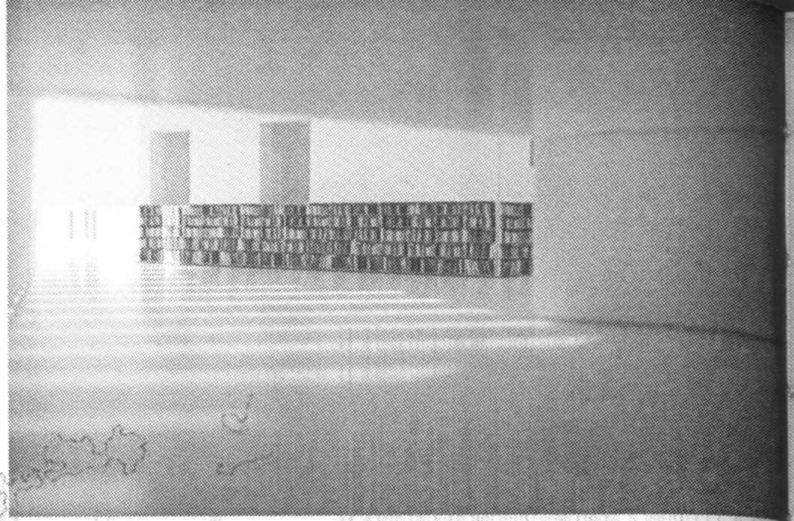
La poca densitat edificatòria fa que els límits es dilueixin, així que la primera premissa del projecte consisteix en limitar un espai públic davant de l'Istanbul Modern per potenciar-lo i, davant del desordre d'una sèrie d'edificis aïllats sense connexió aparent entre ells, es pretén crear un nou ordre que els relacioni.

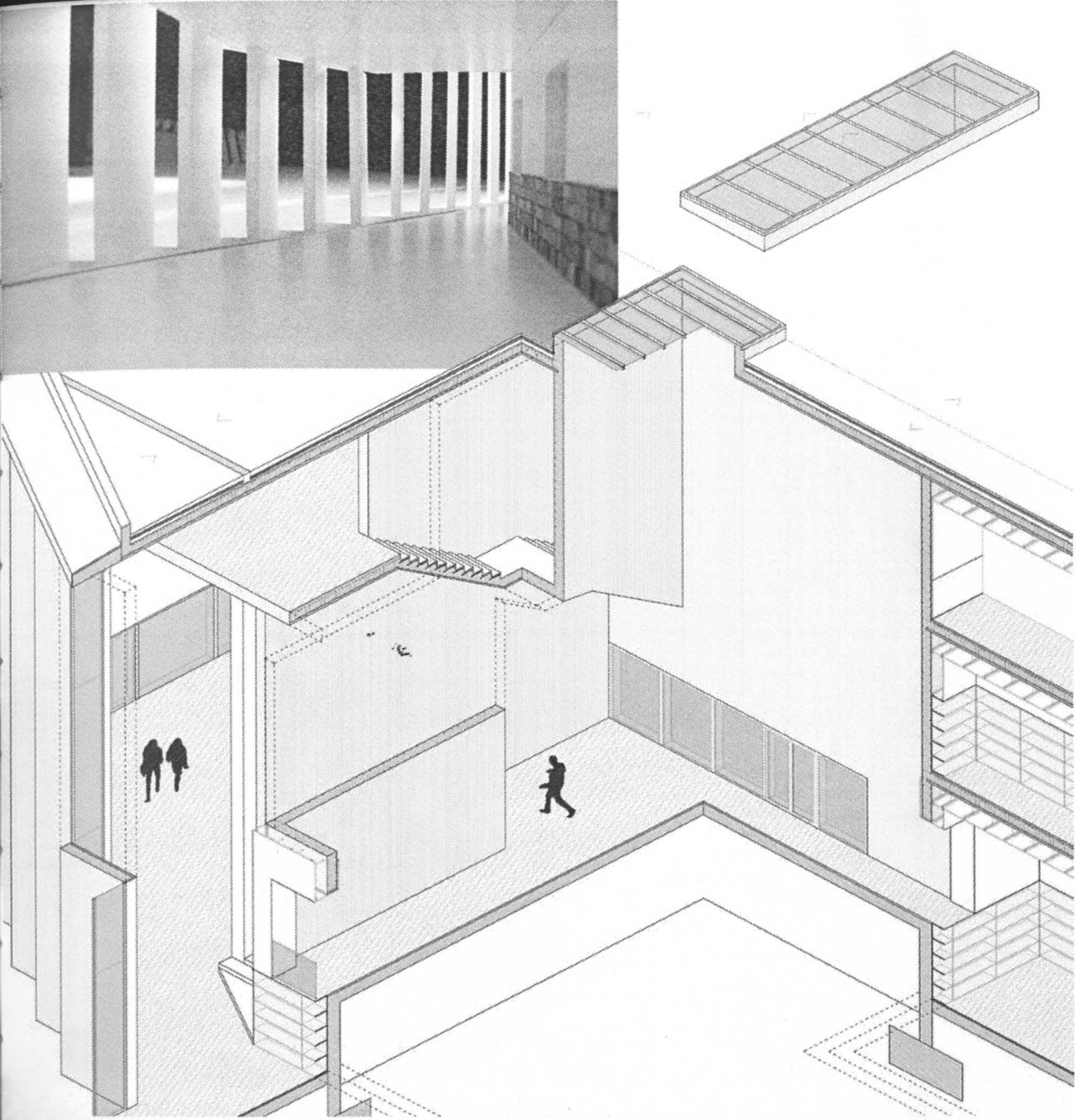
A partir dels edificis existents es traça una línia que segueix les direccions nord-sud i est-oest i que va retallant i delimitant l'espai. El canvi d'eixos permet, per un costat, no sotmetre's a una geometria reticular quasi imposada per la rotunditat dels antics edificis industrials; i d'altra, crear un espai públic no ortogonal, que permet definir espais sense necessitat d'agregar noves peces. Aquesta línia es converteix en un desnivell de dos metres que crea dues parts clarament diferenciades: una cònté els edificis més vells i els relaciona amb la ciutat, l'altra crea un nou espai davant del museu, una plaça dura.

Aquest desnivell, un mur, entra a l'edifici i creix per tal de convertir-se en element portant, separador d'espais i contenedor de llibres. Les façanes, que combinen lames (que permeten l'entrada de llum a l'interior) i murs de formigó segons les necessitats funcionals, tanquen l'edifici i li donen una forma prismàtica, amb unes dimensions que venen clarament definides per línies traçades des d'edificis veïns i que inclouen en l'interior una petita torre amb un rellotge d'uns 12 metres d'alçada. Aquesta es converteix en un element clau, al voltant del qual s'organitzen part dels espais.

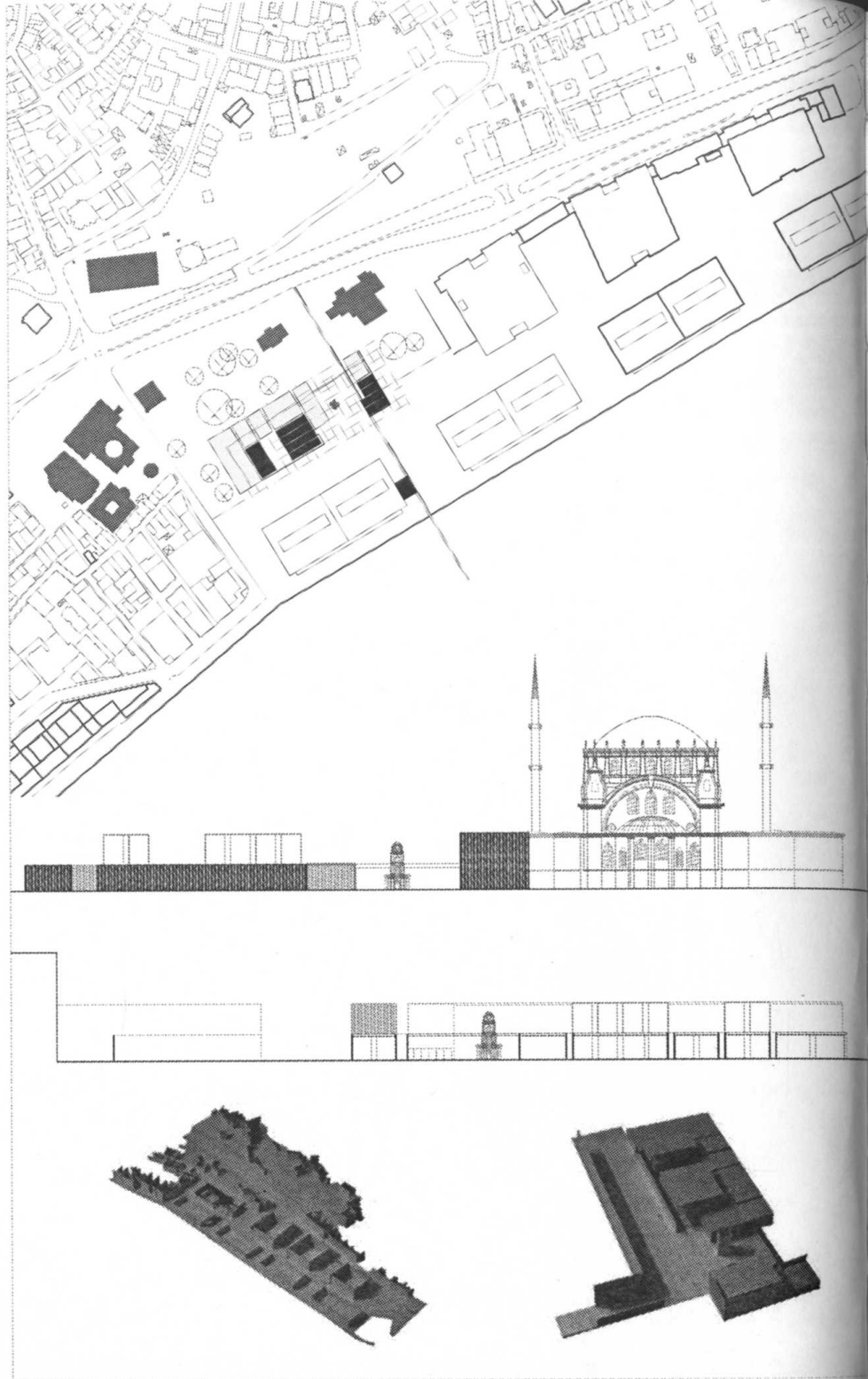

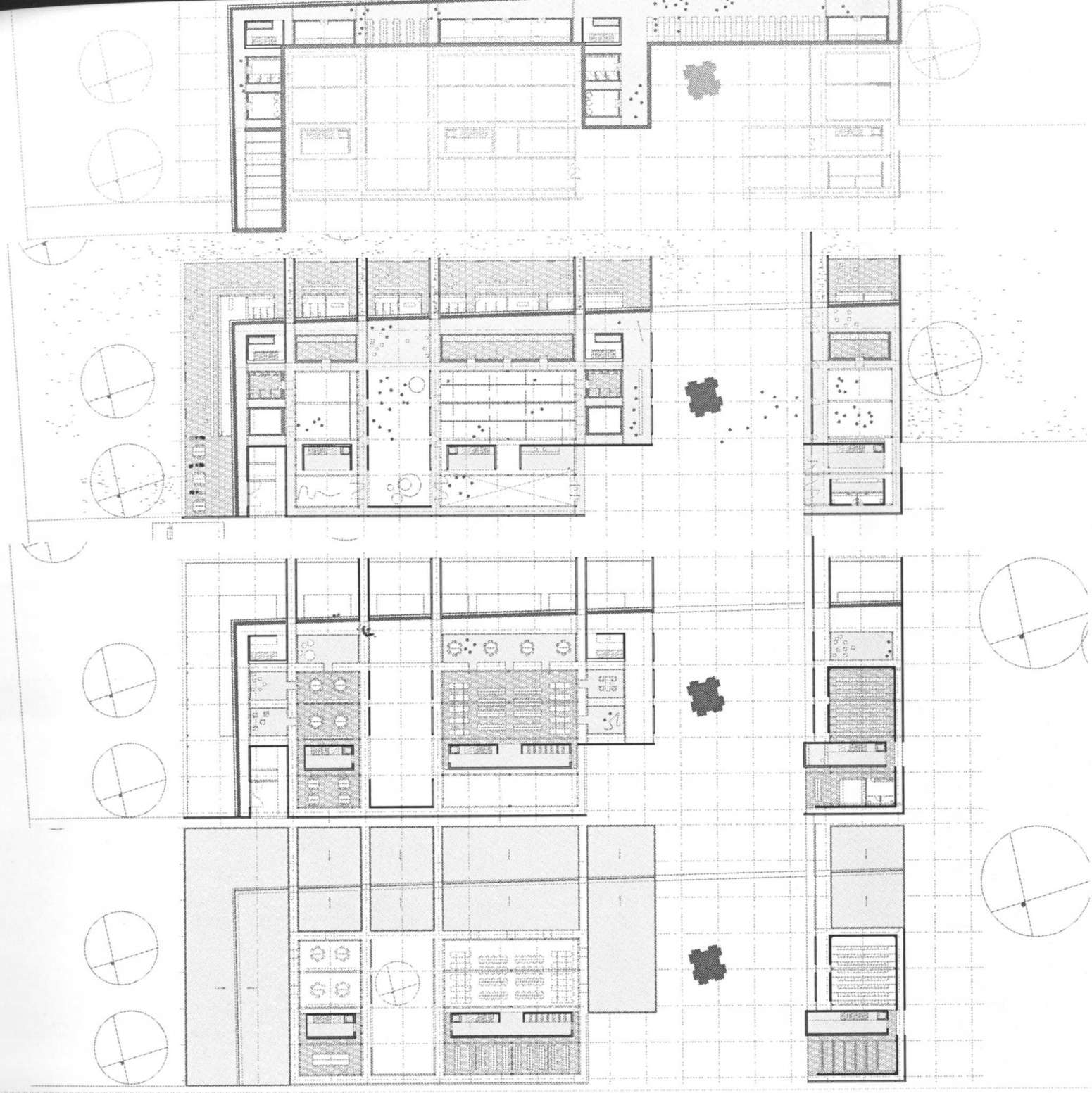

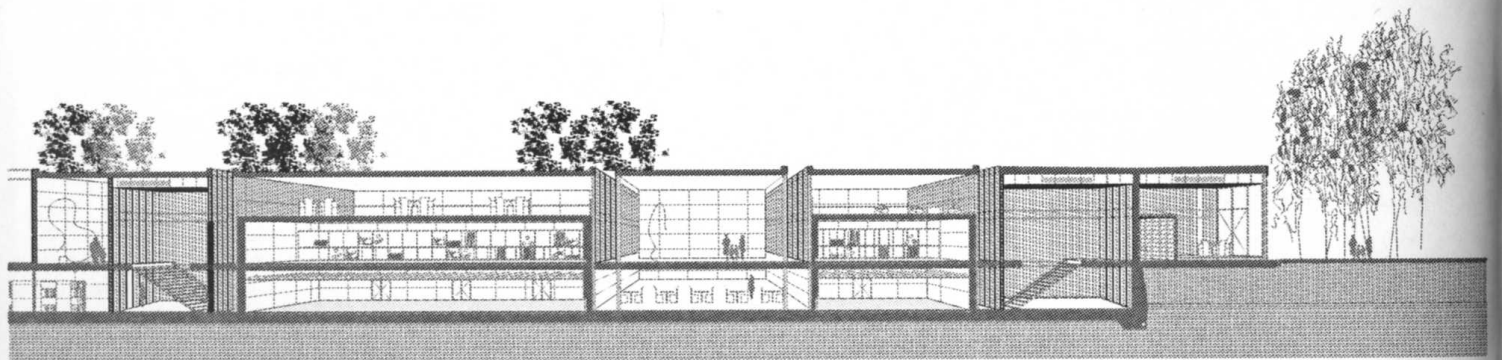
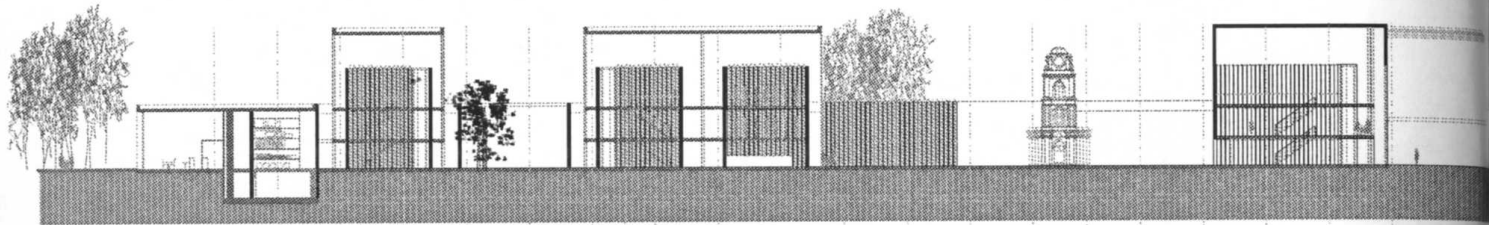
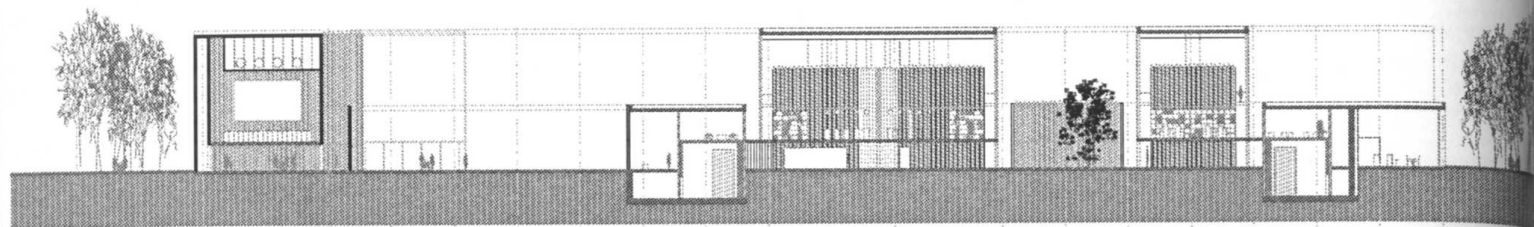
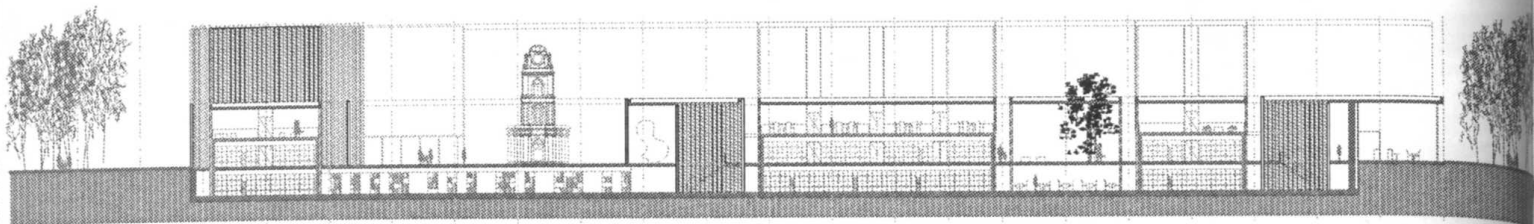

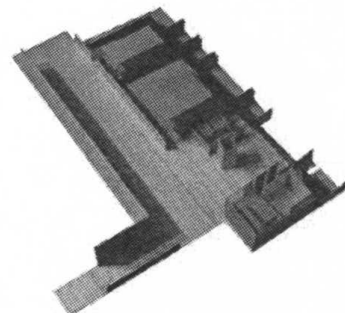
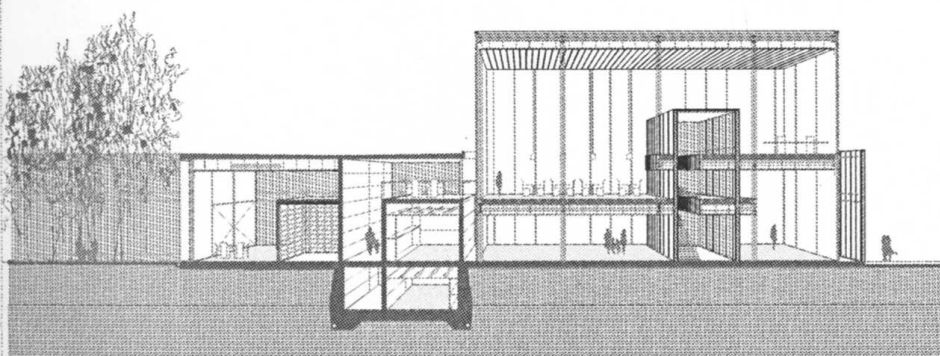
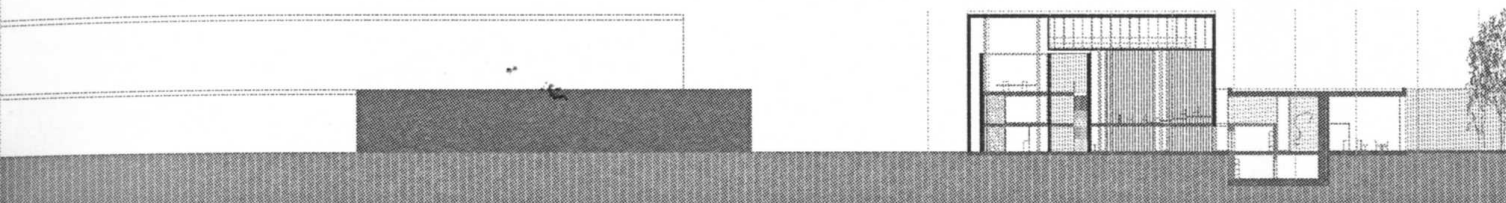
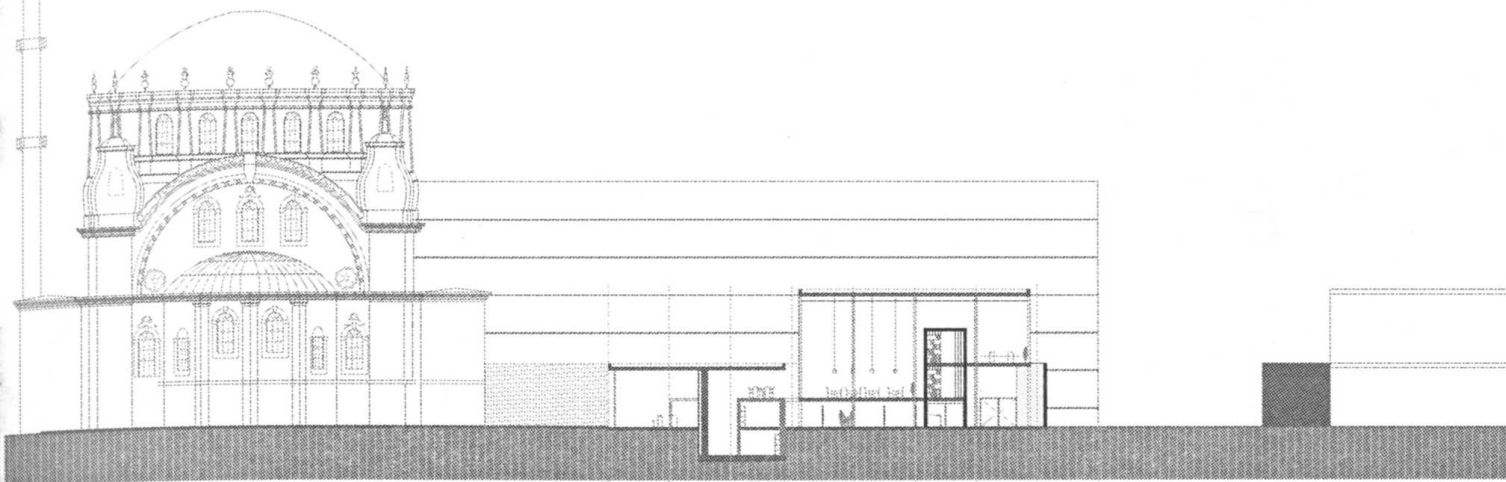

Observando el conjunto, se puede ver un claro límite entre la zona histórica de Istanbul con la zona más moderna. El proyecto parte de la continuidad de este límite; es decir, se prolonga el zócalo mediante un muro de hormigón, de altura 6.5m, siempre siguiendo las trazas existentes. Este muro tiene final en el Bósforo, donde se hace la entrada al nuevo Museo Moderno, asimismo se entiende como el elemento que cierra todo el conjunto. El muro de hormigón se perforará según las preexistencias como la mezquita, la torre... y sobre todo, se agujereará dejando un paso central entre las dos hileras de edificios. Así se crea un espacio público más acotado entorno a la torre; que será el espacio central donde el volumen principal se divide en dos. A partir de éste se crearán las distintas entradas. Siguiendo los retranqueos del resto de los edificios, la relación entre lo lleno y lo vacío, se creará una segunda piel, distinta al zócalo pero de la misma altura; siendo ésta de acero corten. Sus movimientos darán lugar a las tres prismas, las dos de vidrio [aulas y sala de lectura] la que es completamente opaca [auditorio]. Por lo tanto, los espacios que se crean a partir de estos muros, serán los relacionados con los usos públicos. La distribución del programa parte de un juego de llenos y vacíos, circulaciones, cotas y muros; en un principio se considera que todo el volumen existente es completamente vacío; y todo lo vacío será la parte expositiva y el espacio polivalente; también se puede decir que el volumen vacío es el igual a las circulaciones. El acceso principal se efectúa desde la planta baja, cota 0 m, desde la cual accedemos al volumen principal, donde se encuentra la zona expositiva principal en relación con el espacio central y el patio; desde donde se accede al siguiente volumen, las aulas. Por otro lado, tenemos una segunda entrada al espacio polivalente, un volumen opaco exento al principal; el auditorio. En esta misma planta, se encuentran todos los bares, unidos al zócalo y abiertos al norte, a la zona histórica de la ciudad. Unidos también al zócalo están los prismas de hormigón, que dan lugar a las instalaciones, almacenes... todas se unen en la planta subterránea, cota -3.5m. A cota +3.5 se encuentran los espacios completamente públicos, las aulas, sala de lectura y el auditorio. Por último, en la cota +6.5 m están las oficinas de uso privado. En cuanto a las fachadas; la principal, la que mira al espacio interior se compone de placas de acero corten, mientras que la que mira al norte, a la zona histórica es completamente de vidrio, como los volúmenes que sobresalen.

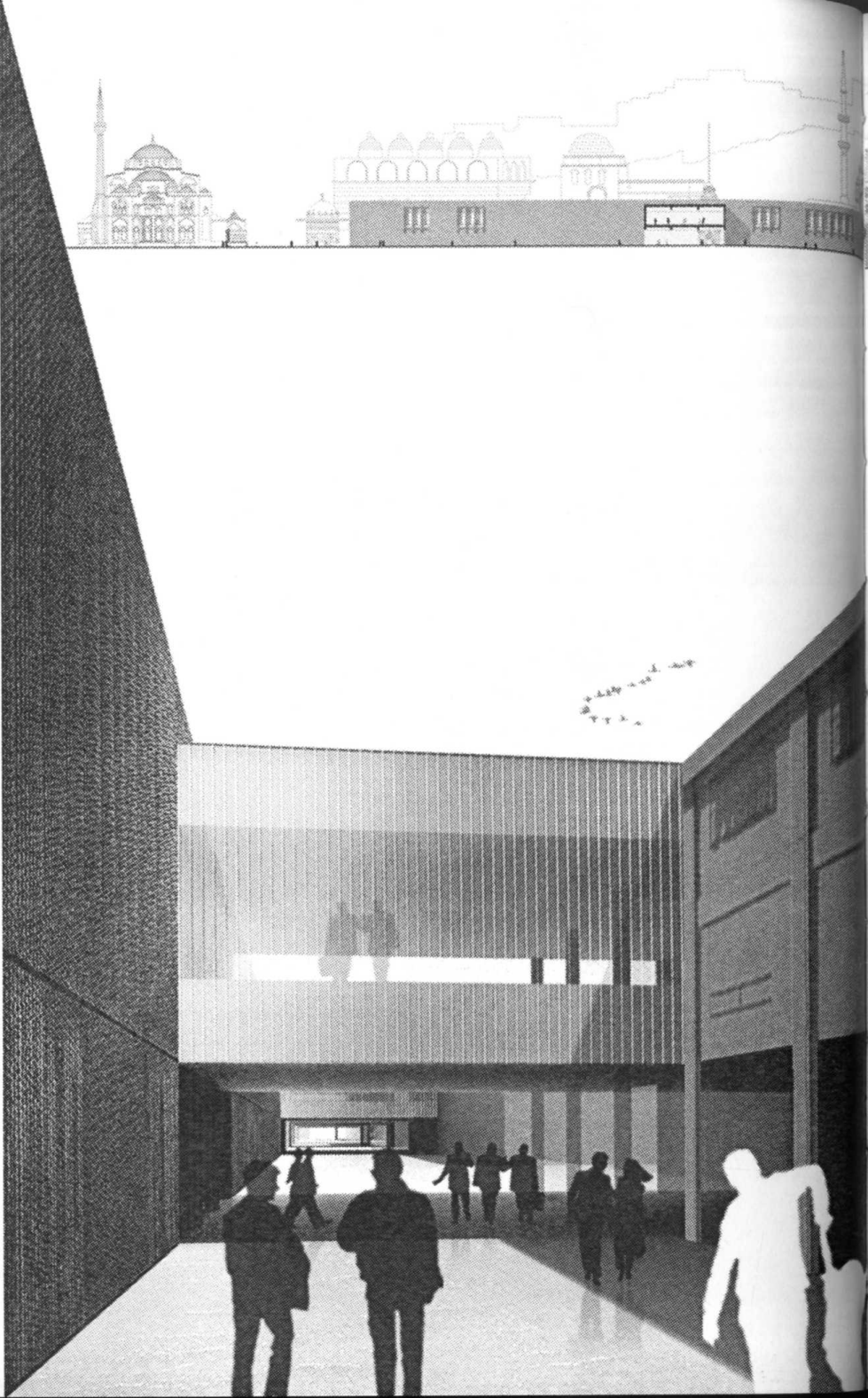
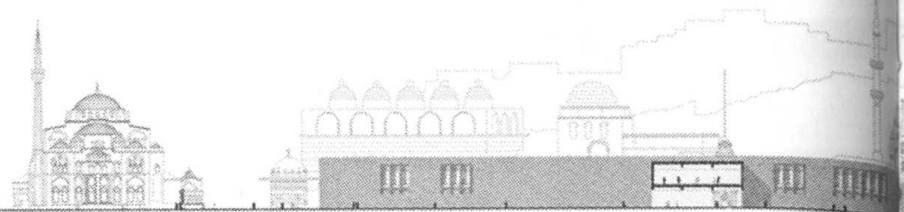

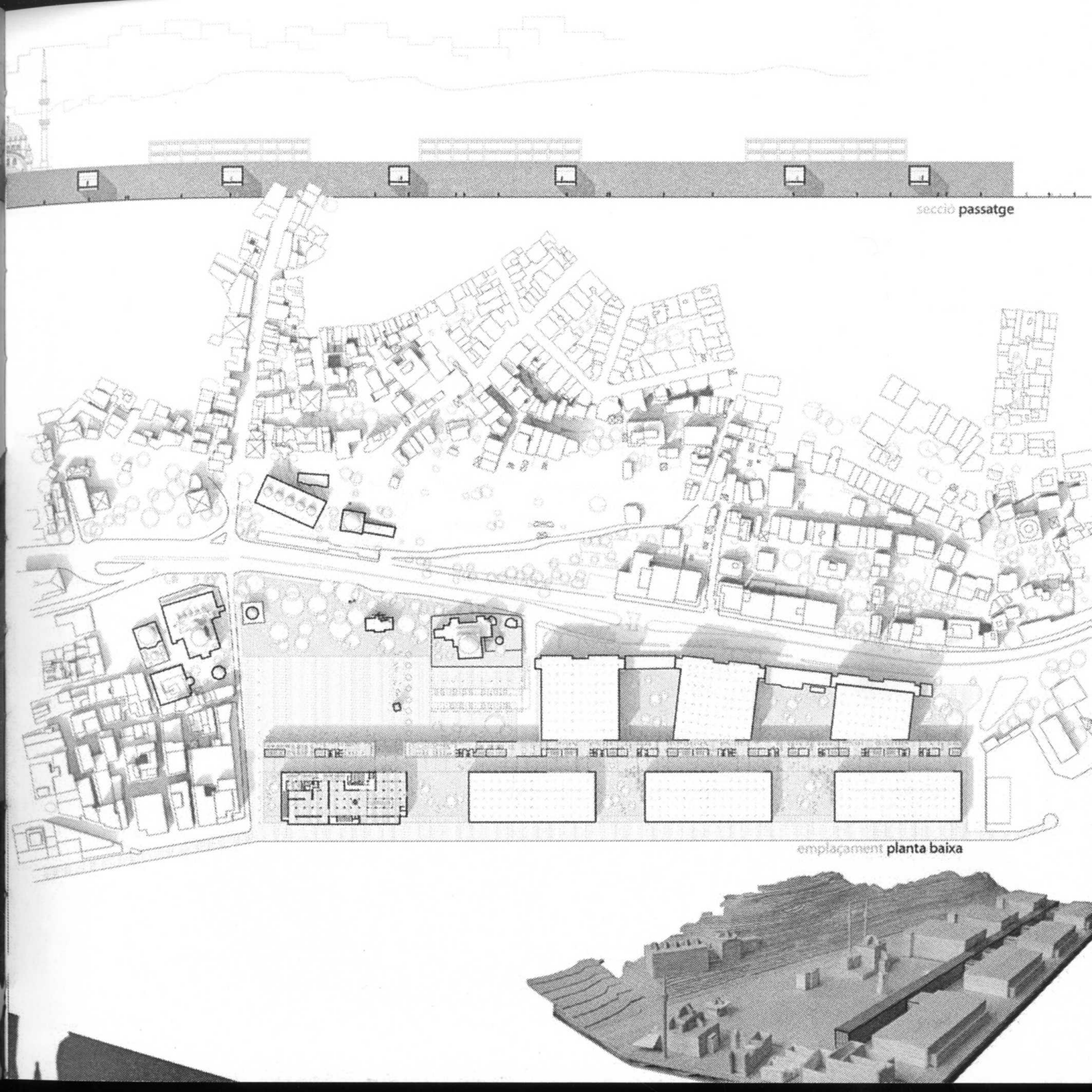
El Centre de Documentació forma part d'un projecte més ambiciós que preten ordenar tot el complex industrial mitjançant un edifici lineal de suport en pb+1 que relaciona l'Istanbul Modern i els altres edificis entre sí. Es tracta d'una proposta contundent, que s'enten com una espina dorsal que s'encarrega de dotar els diferents futurs equipaments amb el programa de suport necessari. En el cas del museu en qüestió, el projecte conté el seu Centre de Documentació, situat a l'extrem oest. De la mateixa manera, l'edifici absorbirà els bars i els reubicarà en aquelles parts en relació amb els espais exteriors intersticials entre peces.

El Cedoc actuarà com a filtre cap al passatge central vinculat a l'edifici, punt clau de la proposta. Es tracta d'un espai polivalent, ritmat per les connexions entre edificis en planta primera, un espai per ser recorregut, vinculat al Bòsfor, capaç d'acollir tant exposicions a l'aire lliure com terrasses dels bars.

L'accés al Centre es podrà des de la plaça a través d'un porxo, punt de tensió en el qual es troben els tres accessos: a l'Istanbul Modern, al vestíbul del Cedoc i a la exposició del mateix. El programa del Centre s'organitzarà col·locant a una banda el vestíbul, les oficines, aules, seminaris i auditori, i a l'altra, la sala d'exposició, la sala de lectura i la part privada de descàrrega i magatzems.

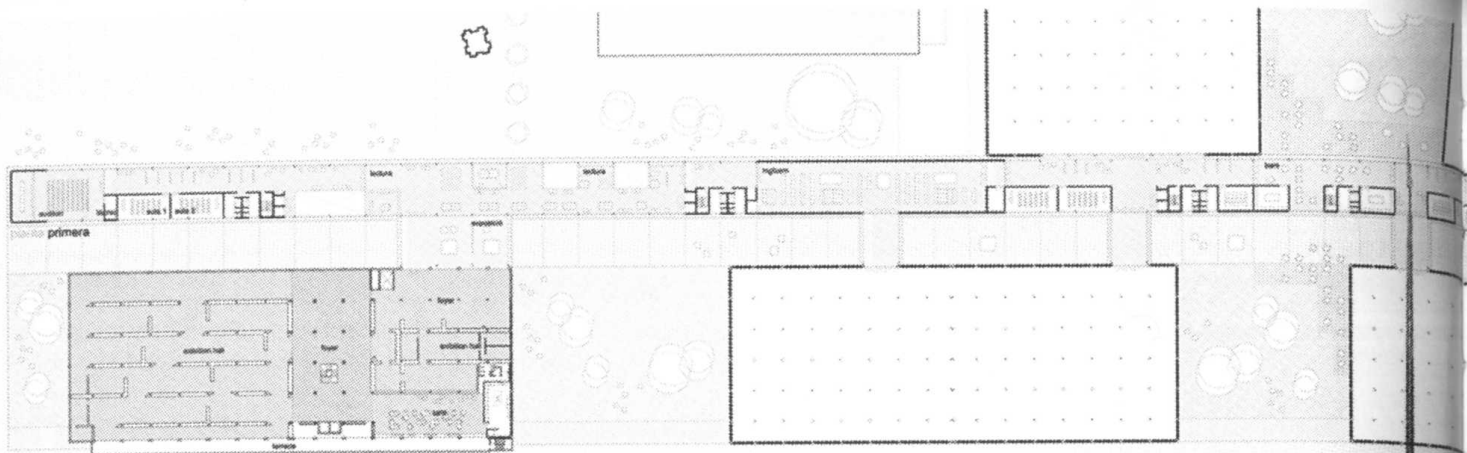
L'estructura està formada per pòrtics de formigó armat en el sentit transversal a l'edifici i forjats de plaques alveolars. Es busca una façana neutra i homogenia d'acord amb la naturalesa de l'edifici. Es treballa la transparència entre interior i exterior i la diferència en la percepció de la façana depenent de l'angle d'observació mitjançant uns panells de xapa grecada perforada de bronze, practicables en alguns punts d'acord amb el programa.

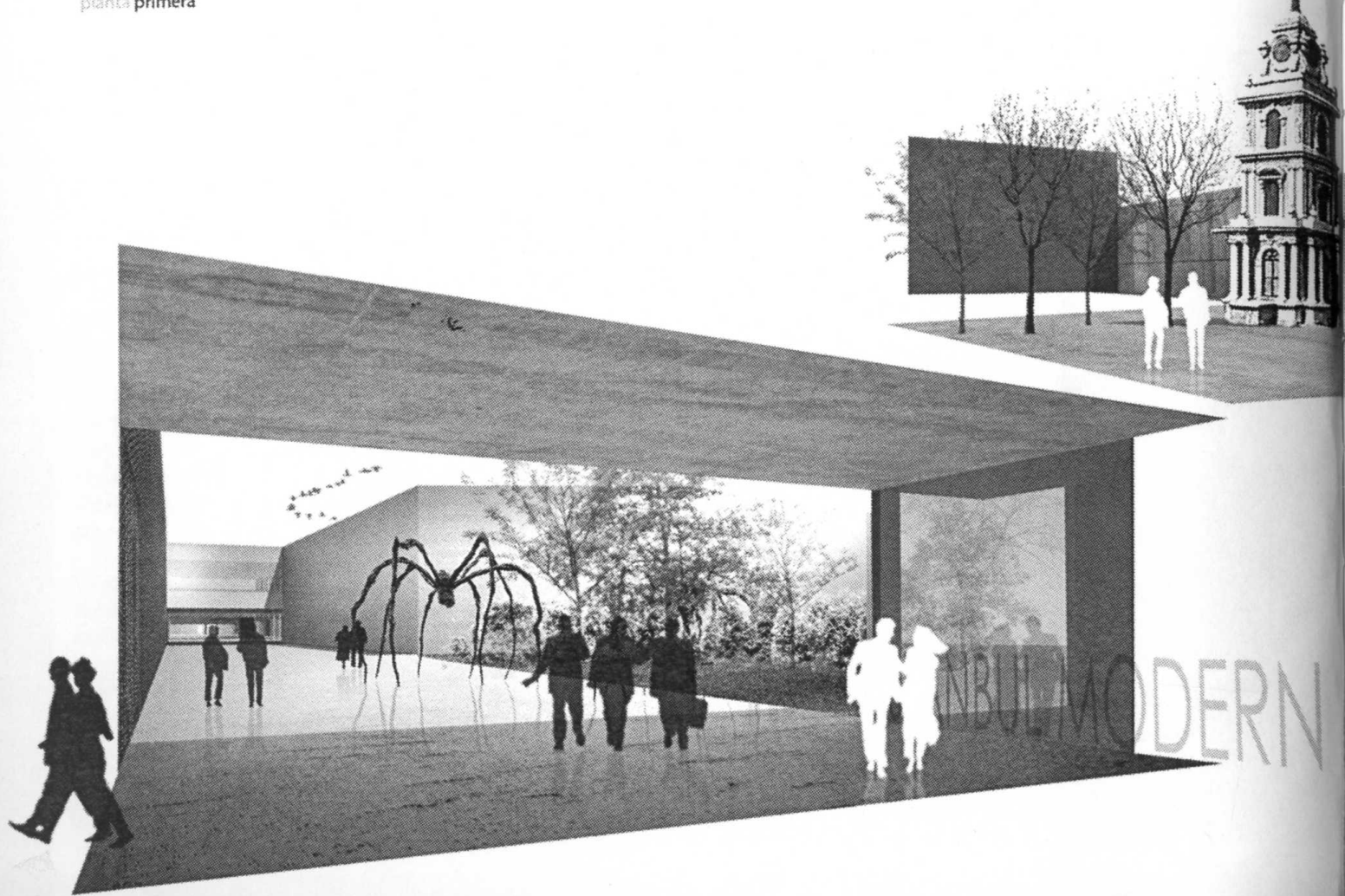

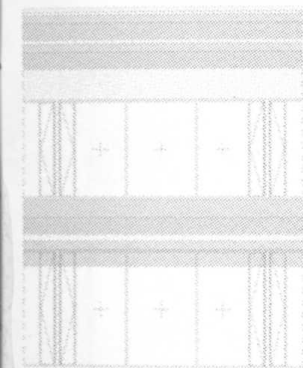
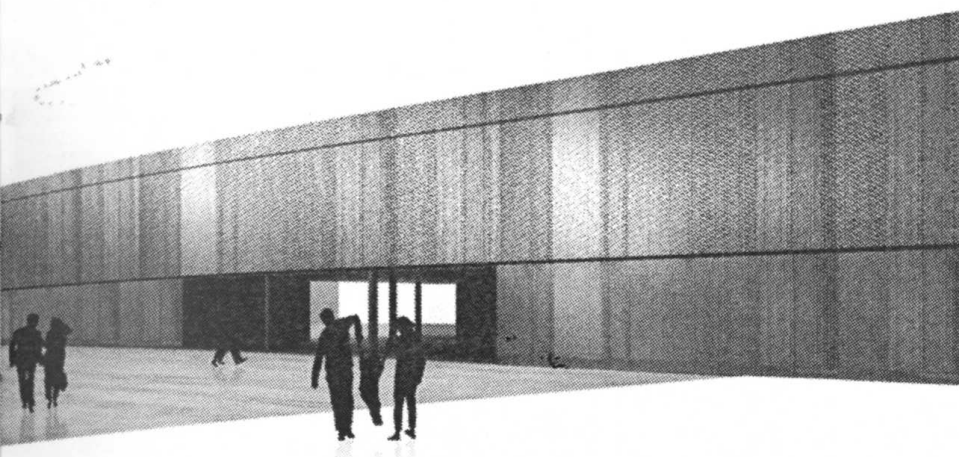
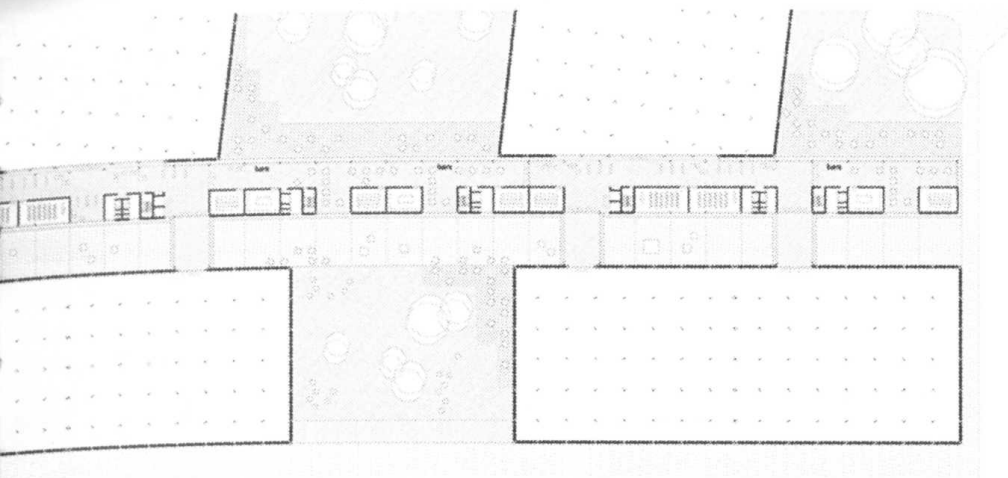
secció passatge

emplaçament planta baixa

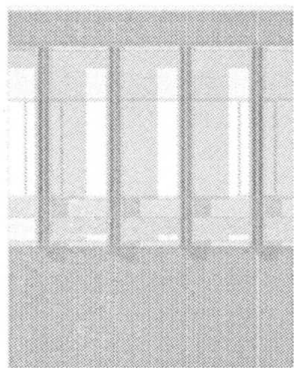

planta primera

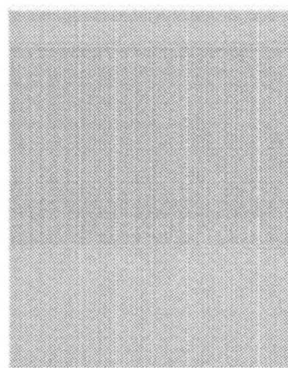

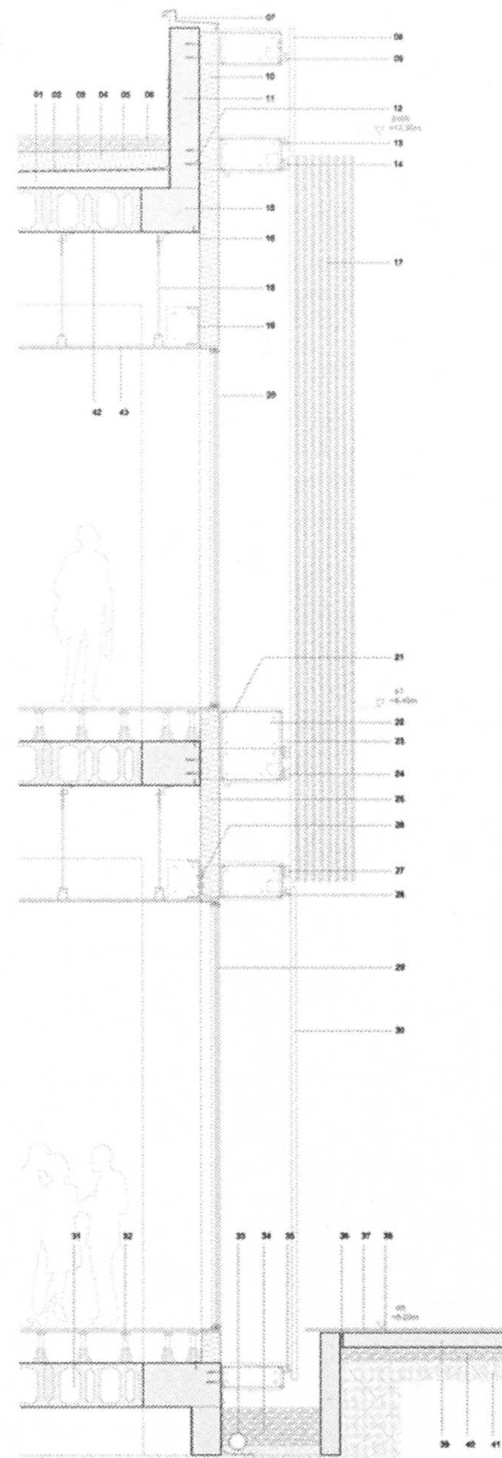
mòdul obertures

mòdul panells oberts

mòdul panells tancats

detall secció tipus

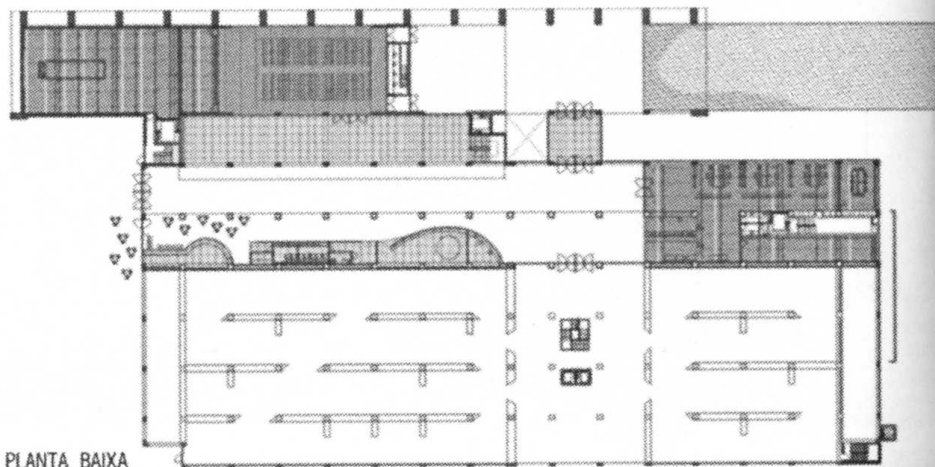
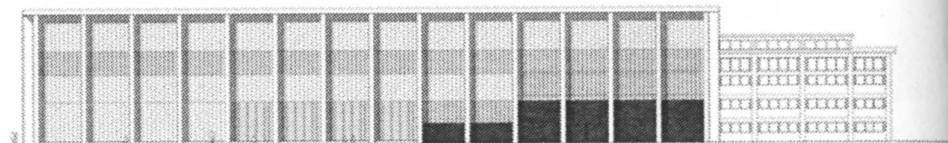
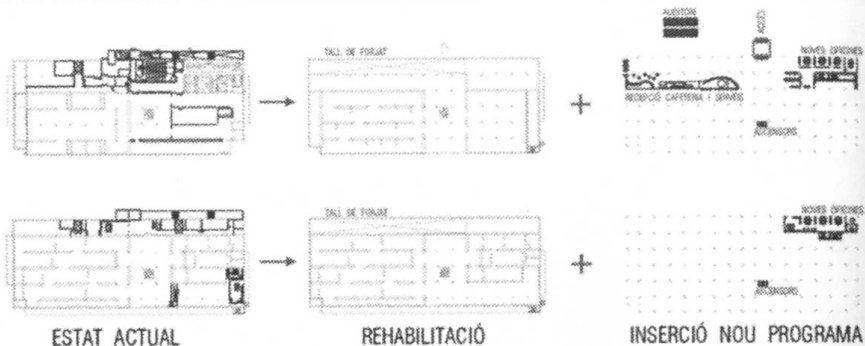
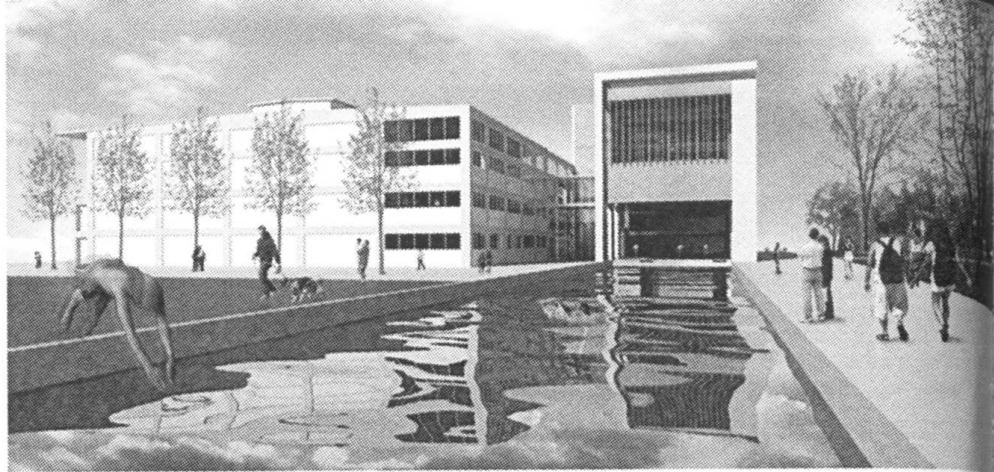
UNA NOVA FAÇANA

El projecte parteix d'una reflexió prèvia a dues escales diferents. Una a nivell urbanístic i, l'altra, a nivell d'edificació.

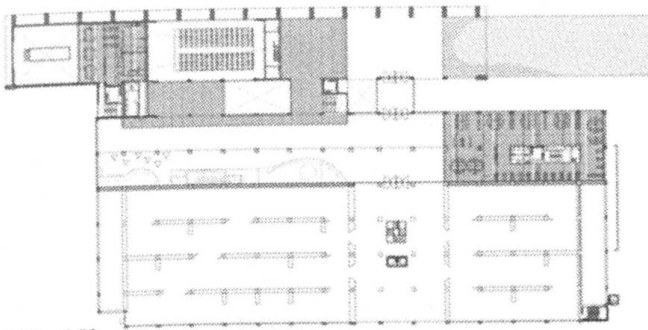
A gran escala s'intenta dur a terme una revitalització de la zona. Es crearà un Pla que organitzi tot el recinte que formen aquest conjunt d'edificis portuaris obsolets. Es tracta de rehabilitar aquests espais mitjançant un canvi d'usos en els edificis introduint: un mercat, habitatges i altres equipaments culturals. Una catifa verda recull el parc que baixa per la topografia accidentada (Nord) i genera un nou parc urbà. Una plataforma elevada se situa al mateix nivell que el pati de la Mesquita, la qual cosa permet obrir l'espai i crear una gran plaça davant del mercat. La creació del nou eix comercial, acompanyat per l'obertura d'un canal, permet articular el recinte d'Est a Oest i connectar amb tots els edificis.

Partint del mateix concepte, d'aprofitar allò existent, l'edifici del Centre de Documentació no s'entén com un edifici aïllat, sinó com una ampliació del Istambul Modern.

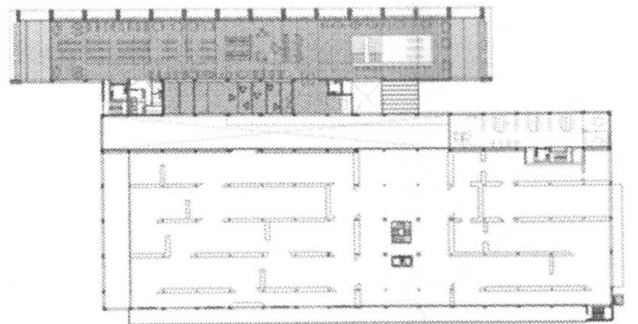
La decisió de portar l'accés del Istambul Modern en planta baixa, reorganitzar alguns espais i fer un tall en el forjat són la clau per crear un gran buit a triple alçada, un gran hall, que servirà per relacionar l'edifici existent amb el nou edifici. A la planta baixa hi ha l'auditori i la zona de descàrrega que comunica amb la primera planta, on se situen tots els magatzems i els espais de treball. Aquest fet permet alliberar la segona planta i aconseguir una sala de lectura contínua i amb una relació panoràmica sobre el parc. Les aules se situen en l'última planta, en forma de ponts que travessen l'espai de la sala de lectura.

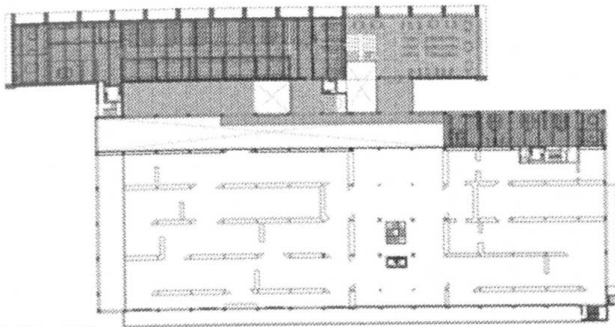
PLANTA BAIXA

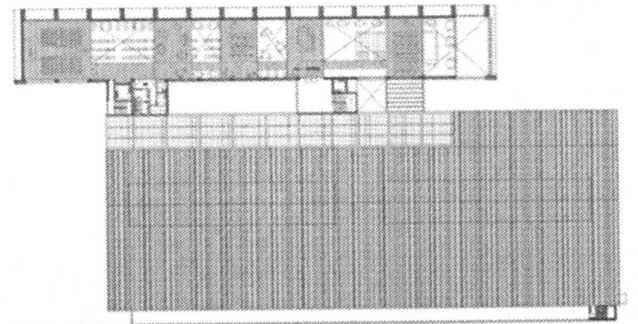
PLANTA +3.20

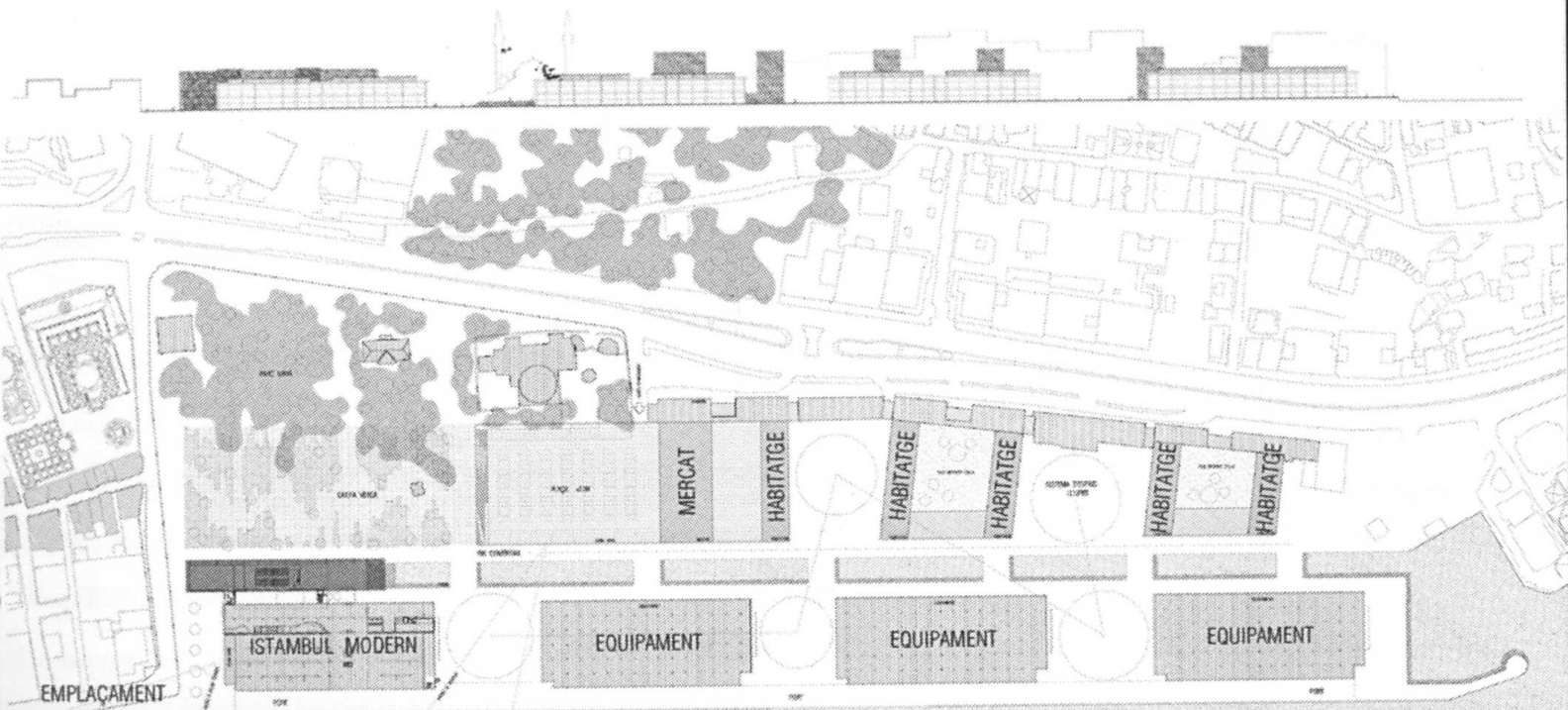
PLANTA +9.60

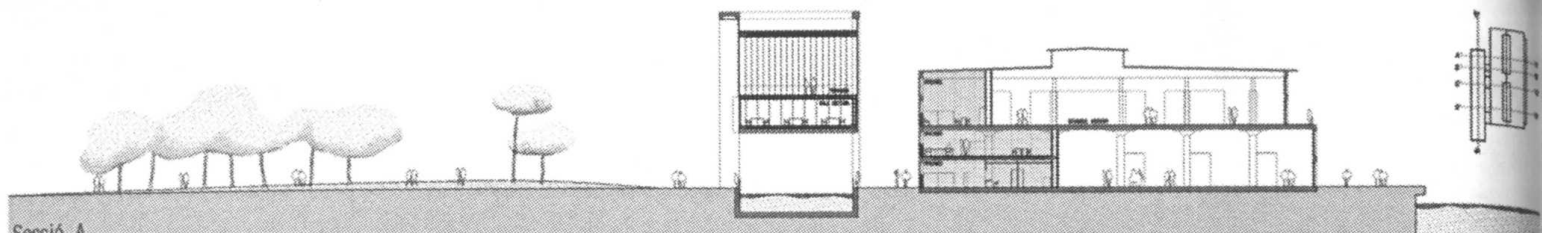
PLANTA +6.40

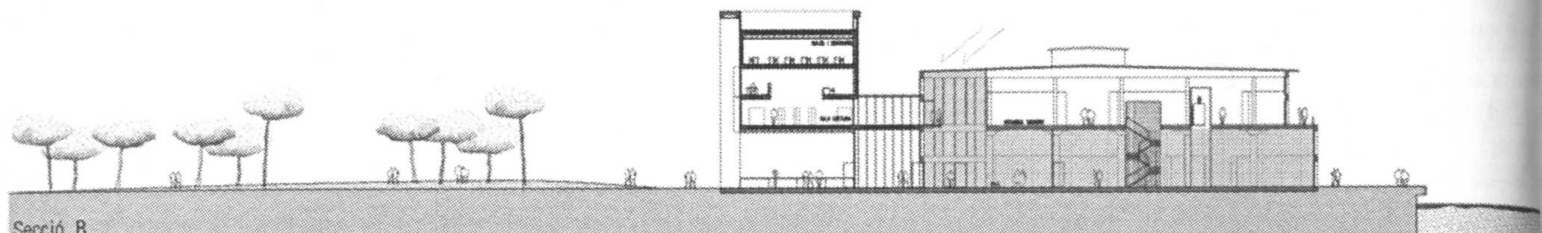
PLANTA +12.80

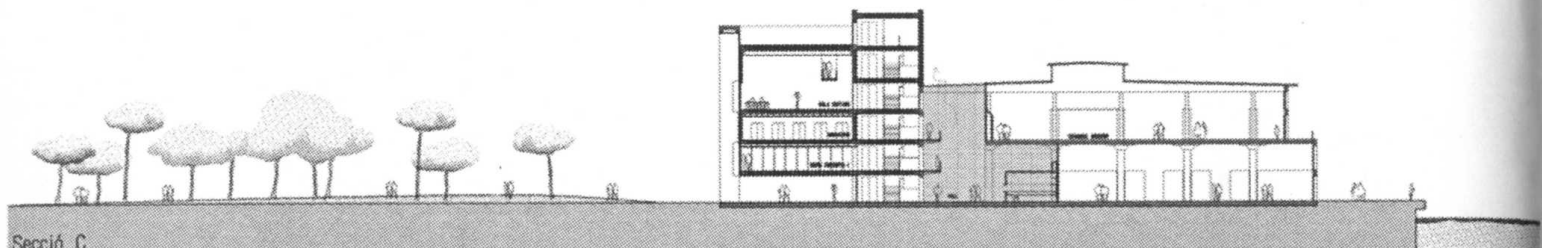
Secció A

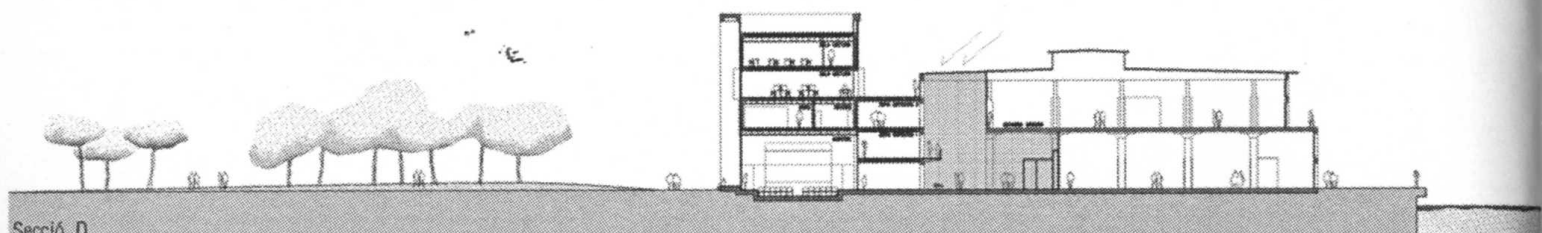
Secció B

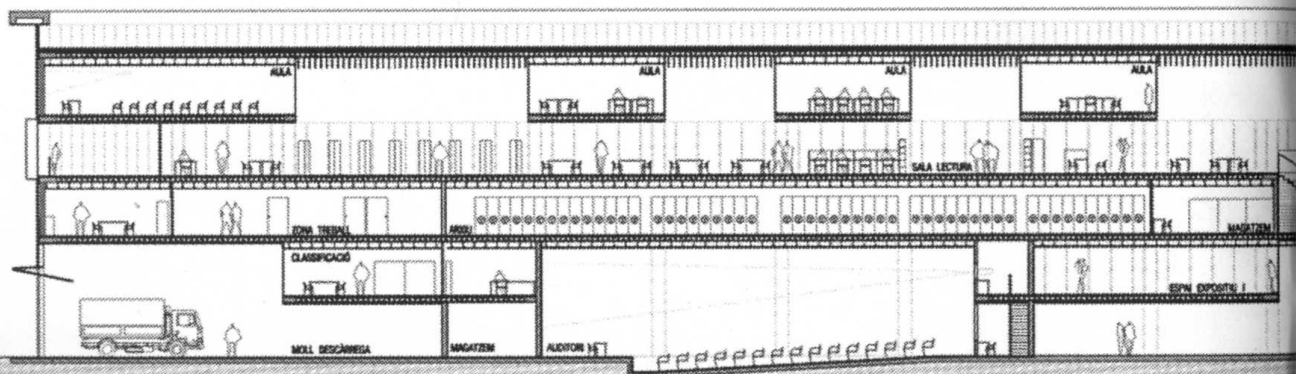
Secció C

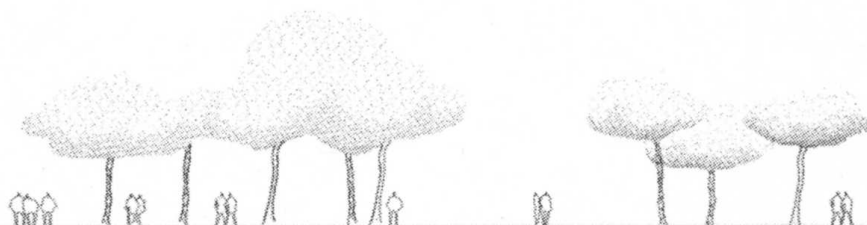
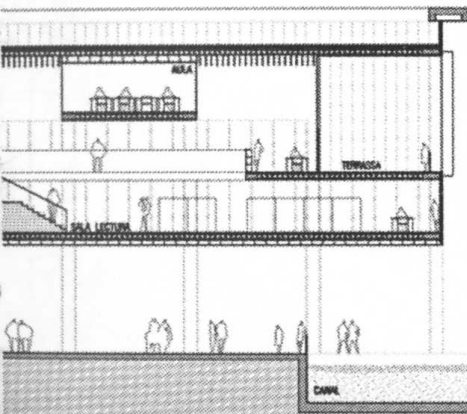
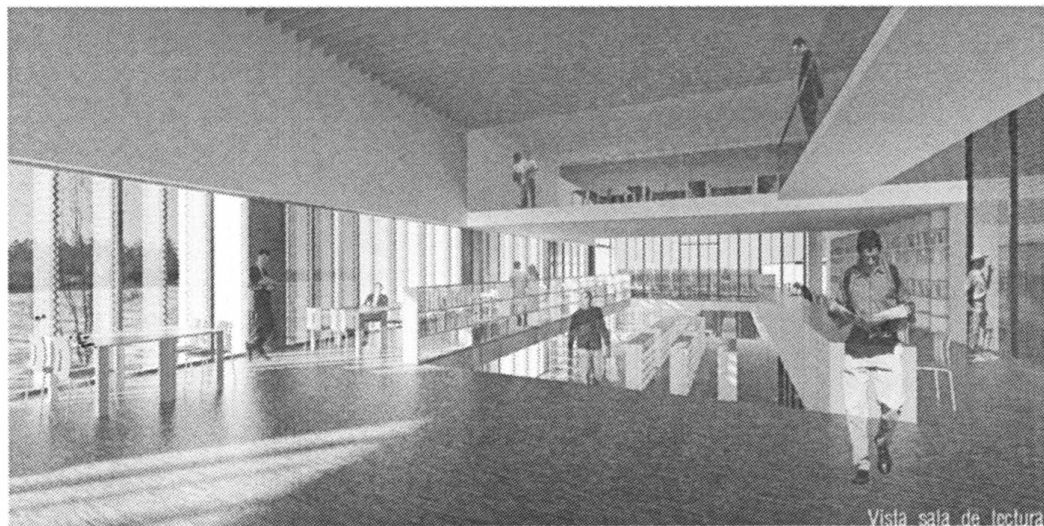
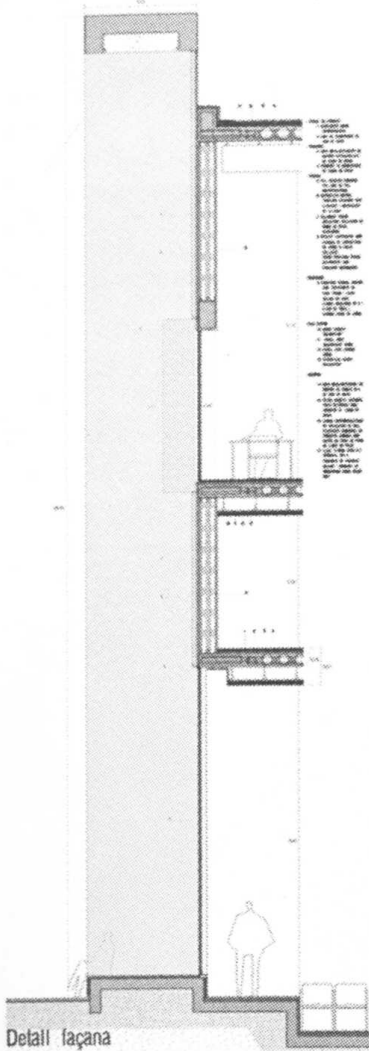

Secció D

Secció E

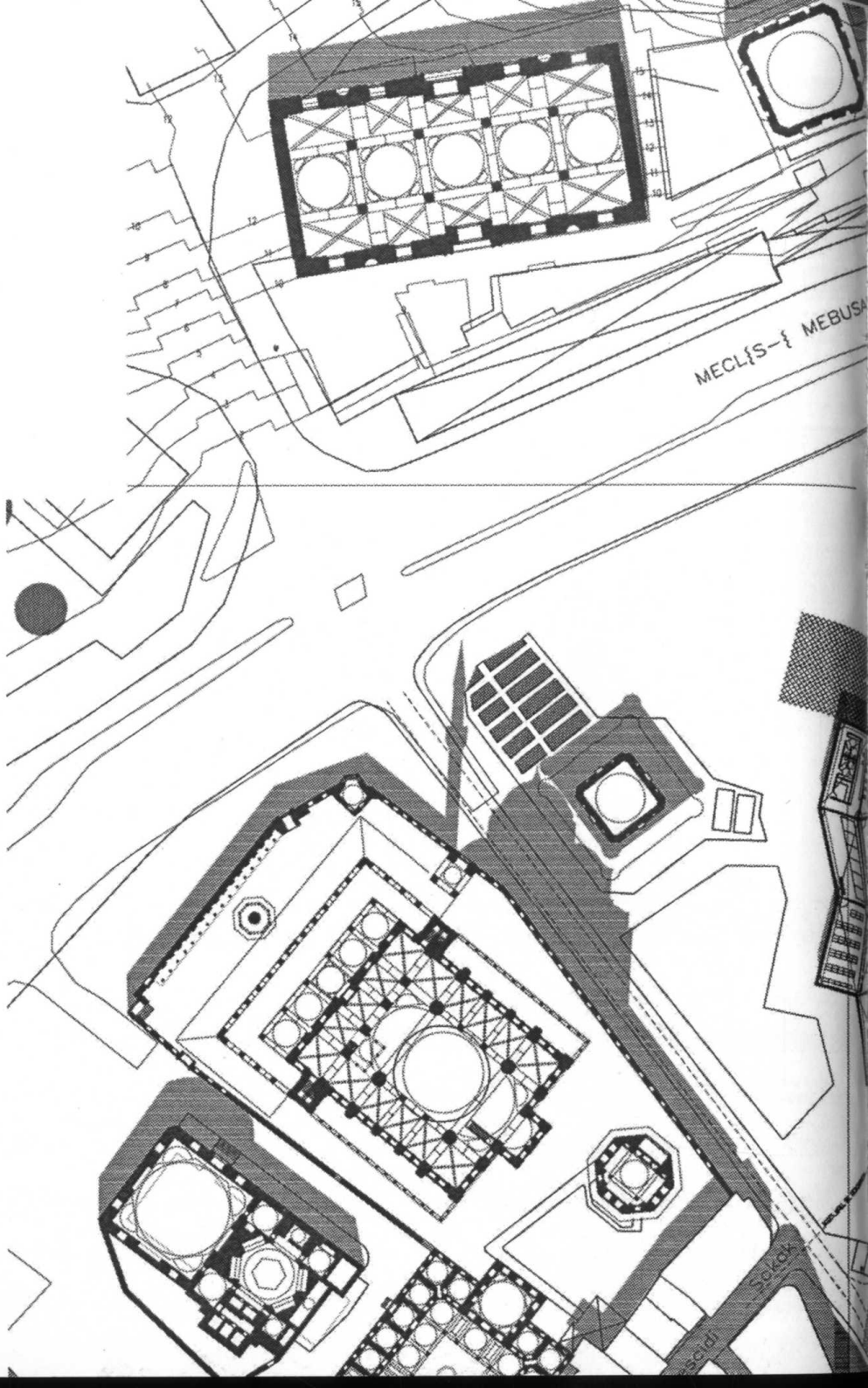

El projecte neix d'observar la topografia d'Istanbul i el gran buit del nostre solar amb relació als grans buits i plens de la ciutat que s'entén com una manta que s'estén pel territori. El tema dels bars s'utilitza com a motor per a reestructura aquesta zona donant-li intensitat i alhora crear una relació amb el museu on també els edificis existents acaben agafant un valor i una potència.

Un altre tema que em va interessar va ser l'arquitectura islàmica, la capacitat que tenia per tot hi construir grans espais participar del gra petit de la ciutat, de perdre's en aquest mantell de topografia. Tenint en compte l'espai de Bars-Museu que es plantejava el projecte havia de ser un ple no una peça que dones suport a un buit. Aquest ple havia de ser com tota la ciutat que creix i retalla el seu buit. També havia de treballar-se des del buit amb les premisses d'aconseguir clarificar aquest gran espai i alhora aconseguir crear espais intersticials amb els edificis existents que els possessin en valor i els donessin protagonisme en l'espai i el conjunt.

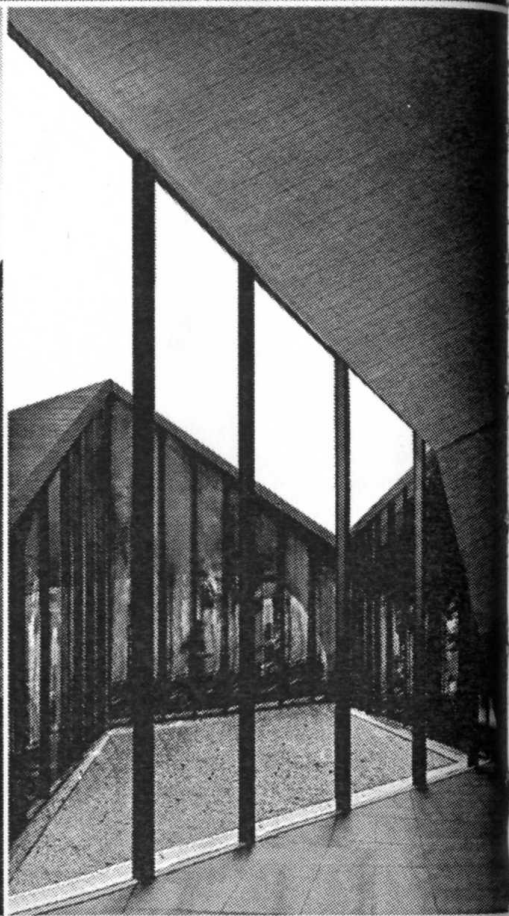
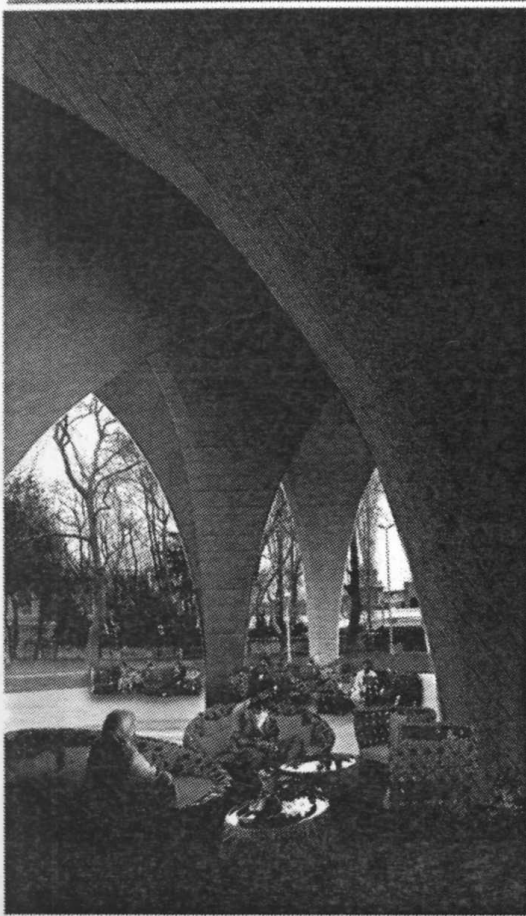
A nivell d'ubicació la proposta fa un gir respecte la col·locació dels edificis existents col·locant-se NS delimitant l'espai urbà que crea un accés clar a la zona i bolcant-se amb la zona de bars a tot un espai verd que arriba fins la zona del CDOC generant tots aquets intersticis que donen lloc als espais de la mesquita, la zona del rellotge on la façana busca reflectir lo existent, mentre que des del punt més alt del parc és on es veu la coberta com a imatge del conjunt.

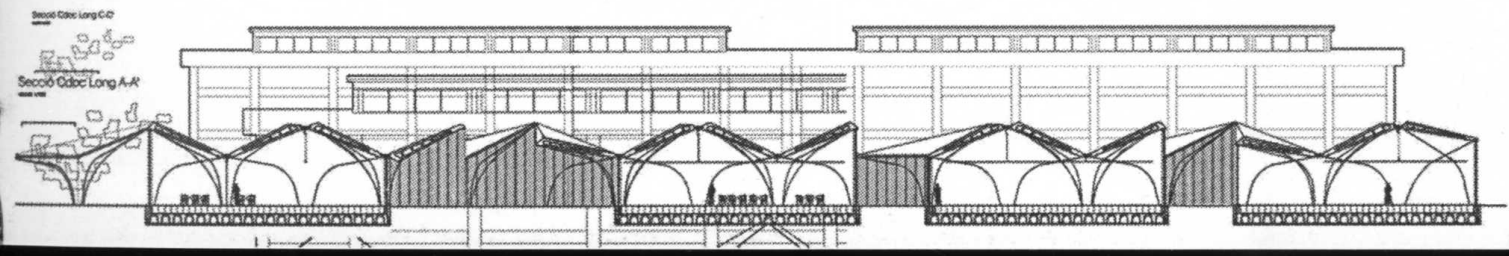
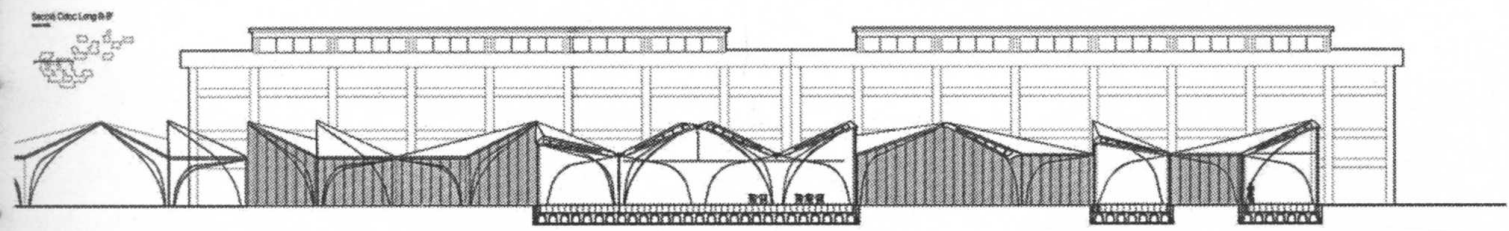
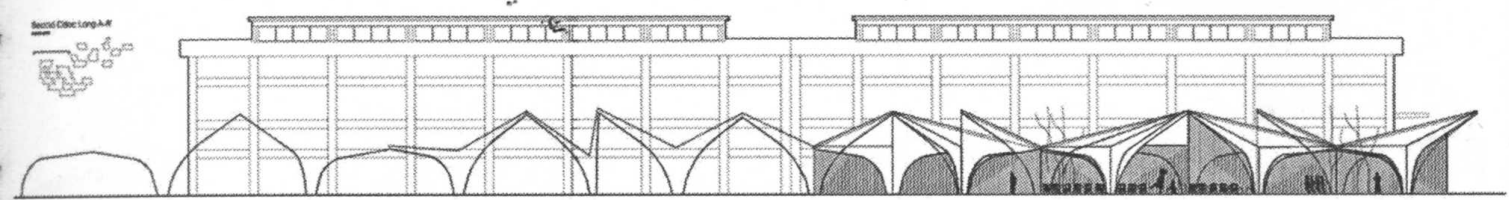
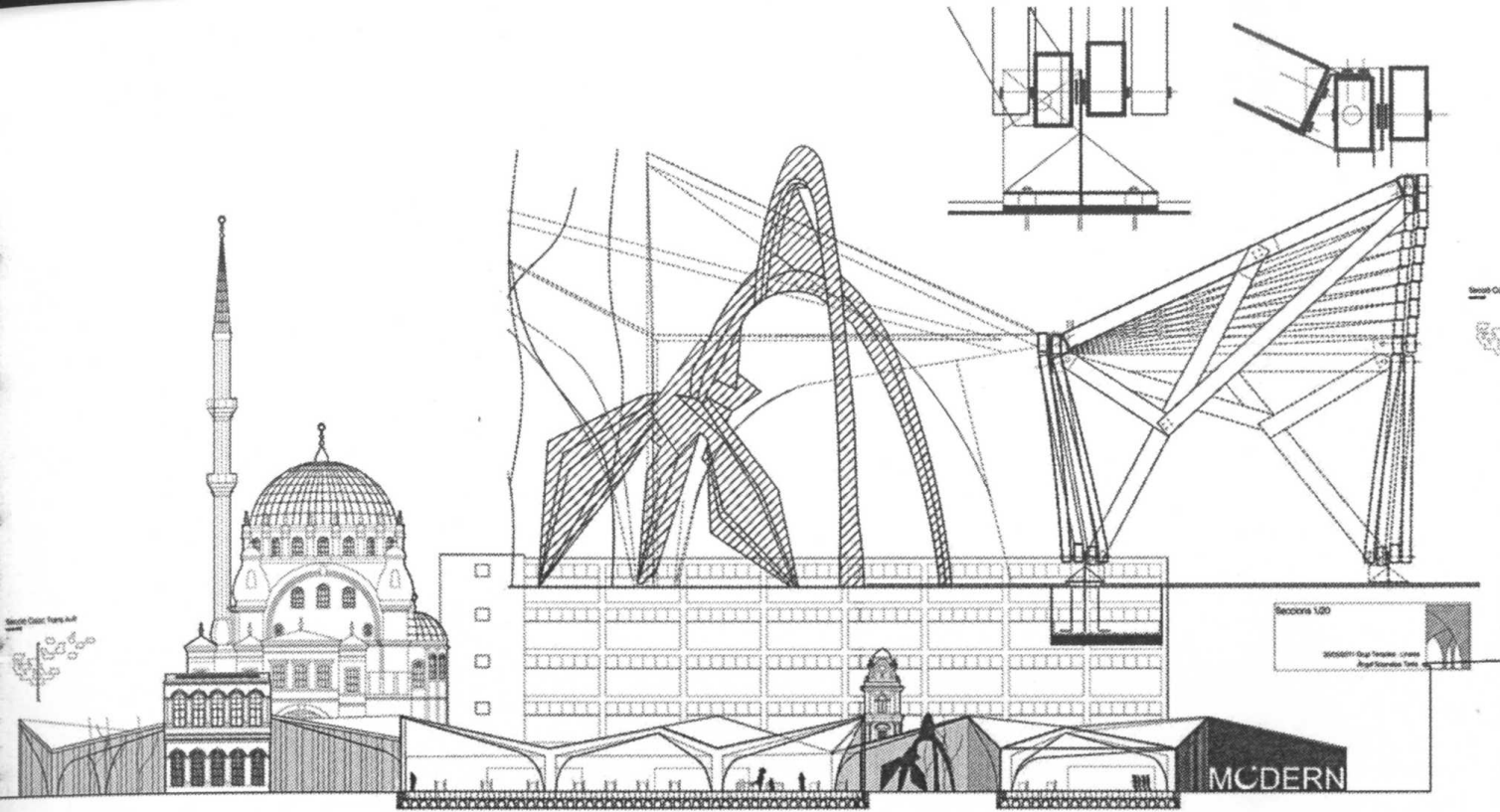
Com a edifici tan extensiu apareixen referents en l'arquitectura dels matt buildings, i recursos que fan viable el projecte a nivell econòmic i projectual mantenint una gran extensió. Utilitzant la forma de cobrir grans espais de la pròpia arquitectura àrab però a partir d'unes estructures que enlloc de basar-se amb voltes i arcs es basen en superfícies i paraboloides que permeten recorreguts diagonals, grans llums,....

CALLE S

IDEAS GENERATRICES DEL PROYECTO

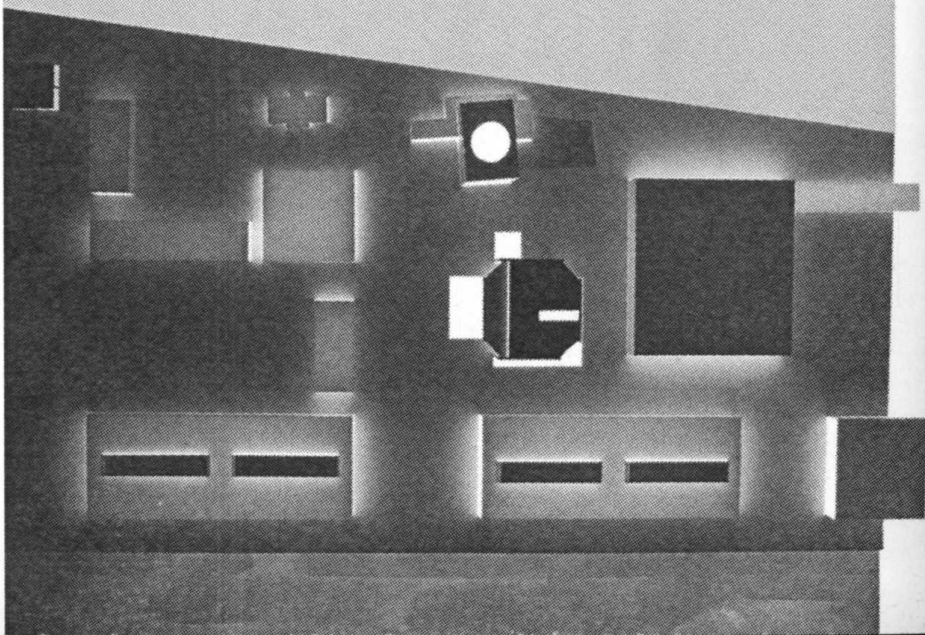
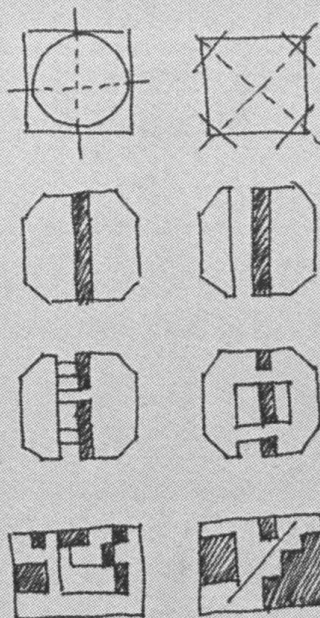
Complejidad y contradicción en mi arquitectura

No pretendo que todos os sintáis cómodos con mi proyecto. Ideas como complejidad y contradicción en la arquitectura, no siempre son miradas con buenos ojos. Definir la planta en un cuadrado. Romper la centralidad abriendo las esquinas en favor de la diagonal del mismo. Dividir el edificio en dos mitades iguales mediante un muro ancho de servicios. Negar la simetría colocando un vacío adjunto al muro en un solo lado. Definir claramente dos crujeas diferentes. Conectar los dos lados mediante puentes. Analizar los usos en función del programa. Definir nuevos tipos de planta introduciendo nuevos vacíos y ampliando los puentes para dotarlos de programa: planta longitudinal, planta circular y planta en U. Introducir la diagonal en la sección transversal al muro. Perforar el muro.

El proyecto no se limita a volúmenes simples y rígidos, sino que el espacio se disipa y contamina de otros espacios, participando así de la idea global de edificio y no de contenedor de espacios individualizados. Las visuales largas y cruzadas de los diferentes ámbitos del proyecto ayudan a percibir el espacio como unidad. La escala del edificio está controlada en los espacios de programa pero se dilata conscientemente en los espacios vacíos para reforzar una idea de monumentalidad.

Proceso proyectual:

1. Cubo. Planta Central
2. Cortar las esquinas. Entrada de luz. Diagonalizar la planta
3. Franja central vertical de servicios a modo de muro grueso
4. Romper la simetría mediante un vacío en un lado del muro grueso
5. Diagonal visual en sección. Ver a través del muro grueso. Perforar
6. Comunicar los dos lados del muro grueso en el vacío con puentes
7. Resolver el edificio a partir del programa

El proyecto urbano. La periferia como híbrido. La explanada como lugar de encuentro

La explanada es un espacio diáfano y plano.

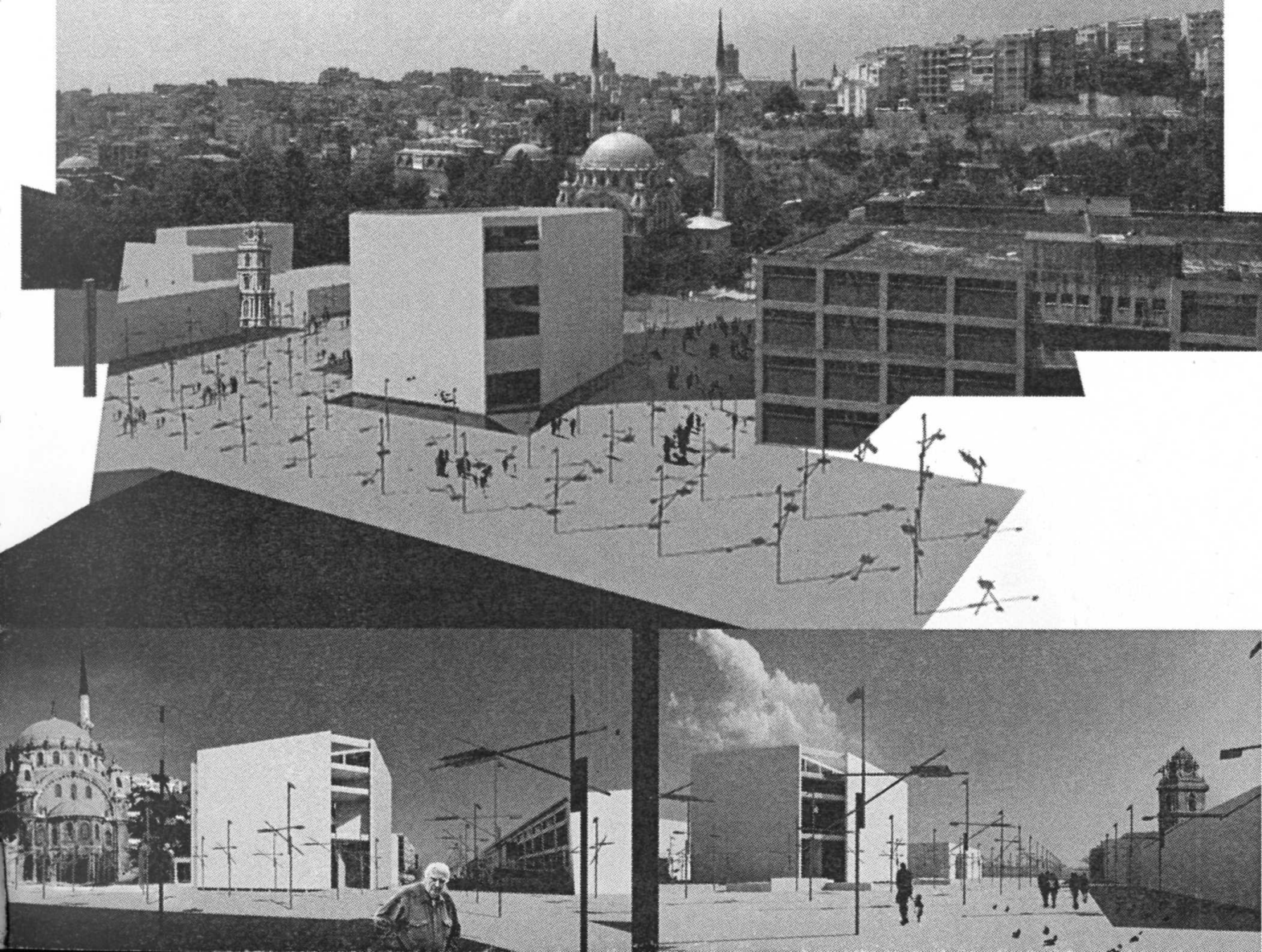
Basto en su configuración y poco pintoresco.

Como en los cuadros de De Chirico, es el vacío lo que interesa,
y la asociación entre los elementos que extrañamente se establece.

¿Qué nexo de unión tienen una mezquita y una torre de reloj?

¿O un palacio y un edificio industrial?

La agrupación de elementos inconexos produce algo muy interesante
que produce mas bien admiración que rechazo.

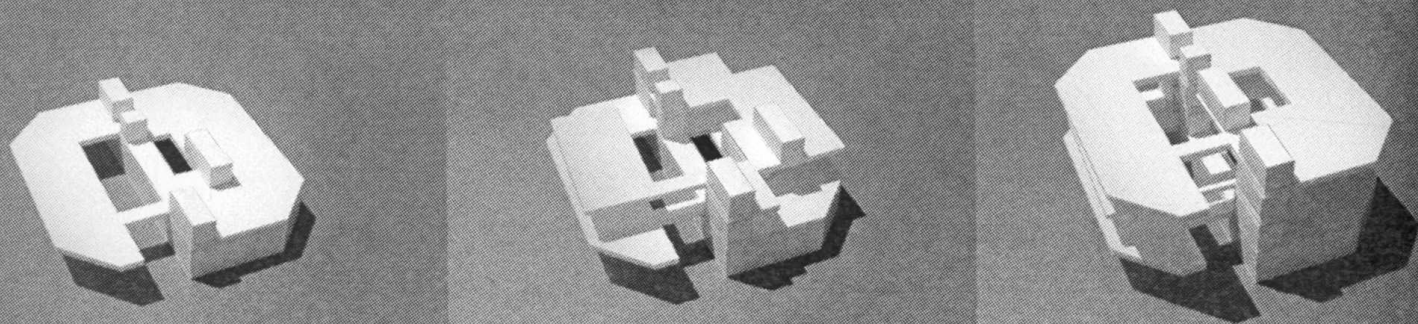

En cuanto a los materiales, se ha escogido el ladrillo para el muro exterior.
El material del interior es el hormigón armado principalmente que actúa como estructura, cerramiento opaco y acabado.
Las mallas de acero, el vidrio y el agua complementan la lista de materiales.

Contradicciones:

1. Planta cuadrada no centrípeta _ Cuadrado no centrípeta
2. Muro ancho central que no actúa como eje de simetría _ eje de simetría no simétrico
3. Muro ancho macizo que deja ver a través de él (perforaciones) _ muro grueso transparente
4. Espacio central vacío de separación que conecta las dos partes del edificio _ vacío de conexión
5. Un material clásico para una forma abstracta _ Neutralización del elemento por agrupación

CEDIM

P5

Exposicions + Bar

P4

Oficines + Espais tècnics

P3

Aules + Lectura

P2

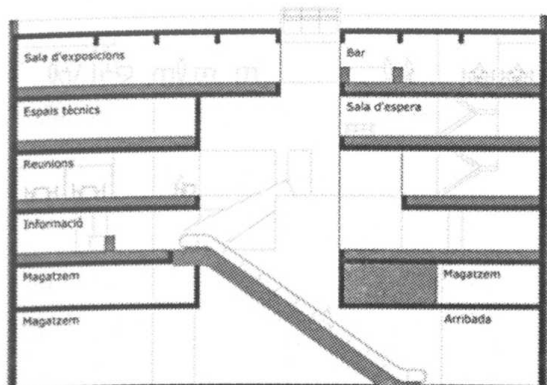
Lectura

P1

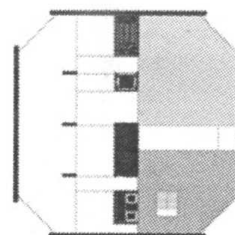
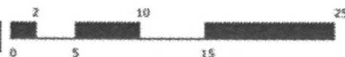
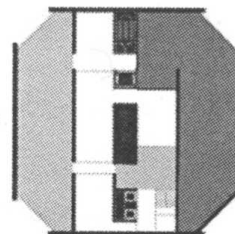
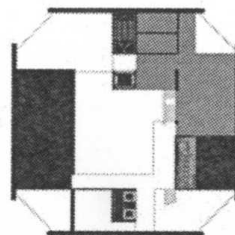
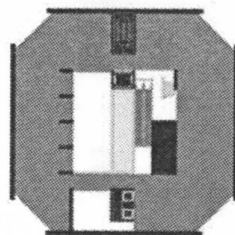
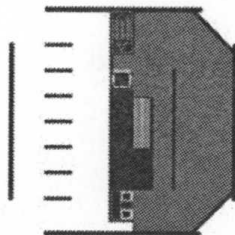
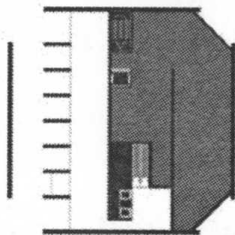
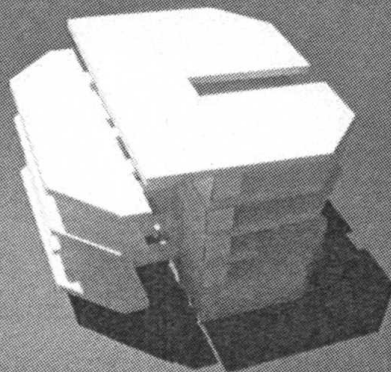
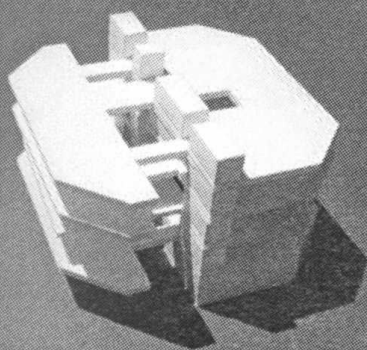
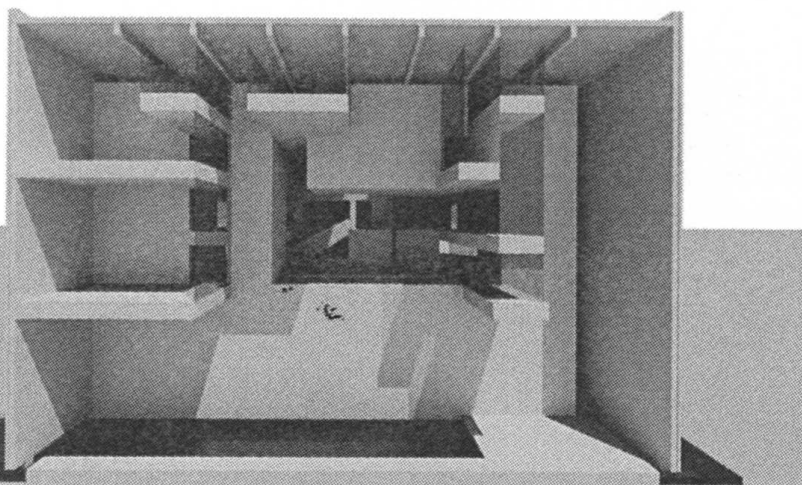
Magatzem

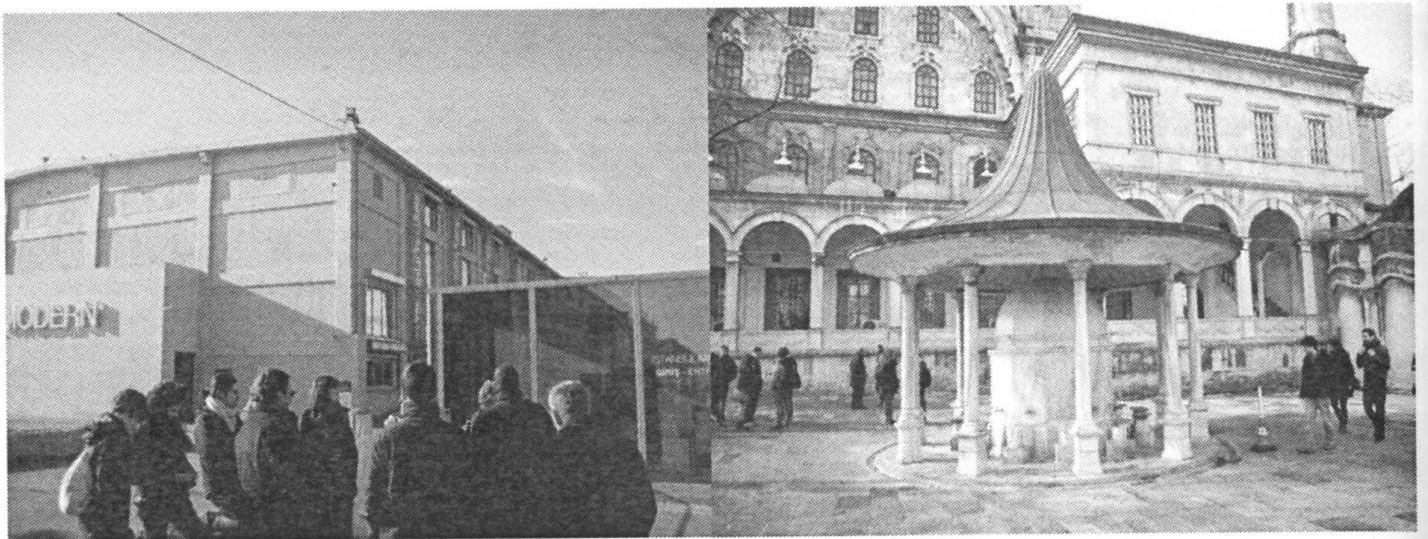
P0

Accès + Magatzem

PLANTES

245 m²170 m²315 m²350 m²160 m²210 m²50 m²745 m²445 m²460 m²

Visita del curs al solar, l'edifici de l'exercici i els voltants

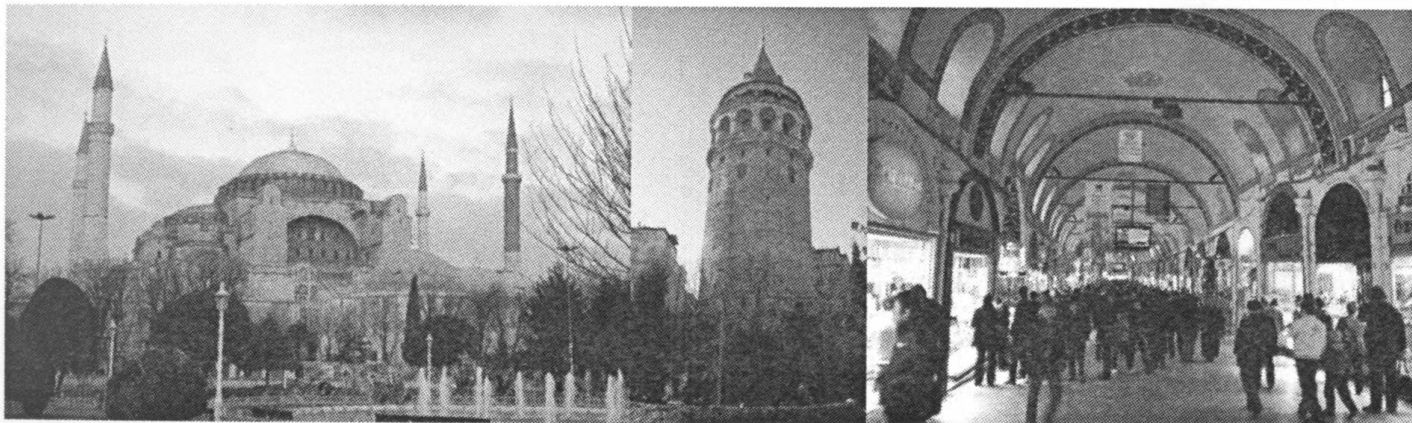
Grup d'estudiants a l'interior de Santa Sofia i als voltants de Topkapi

El curs caminant cap a la Mesquita blava

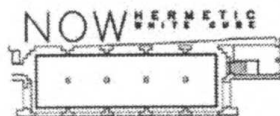
Exterior de Santa Sofia, Torre del Galata i visita al Gran Bazaar

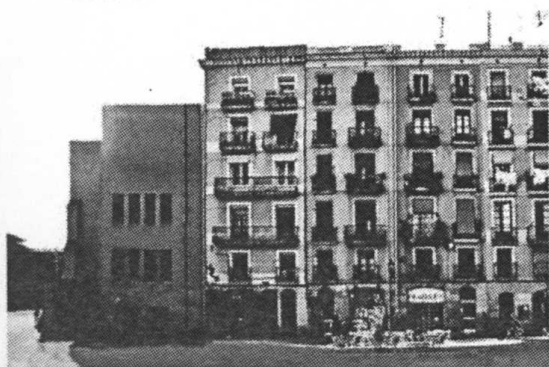
REAR WINDOW 1/6 ESCUELA TECNICA SUPERIOR DE BARCELONA. LINEA EDIFICACION / REDEFINITION OF THE LOBBY OF MACBA STUDY CENTER / JANUARY 2012
 JULIA FERRANDEZ ROLDAN / JORDI BODGA ERITJA / ANGEL BOLANELLAS TERES

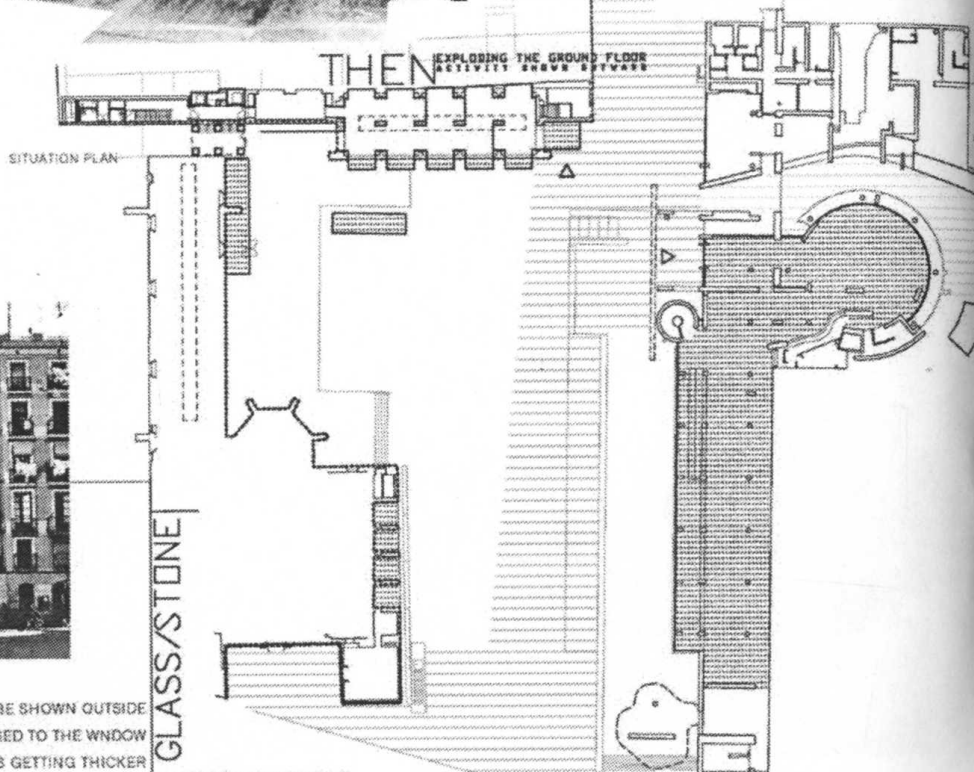
APPROACH VIEW FROM SQUARE

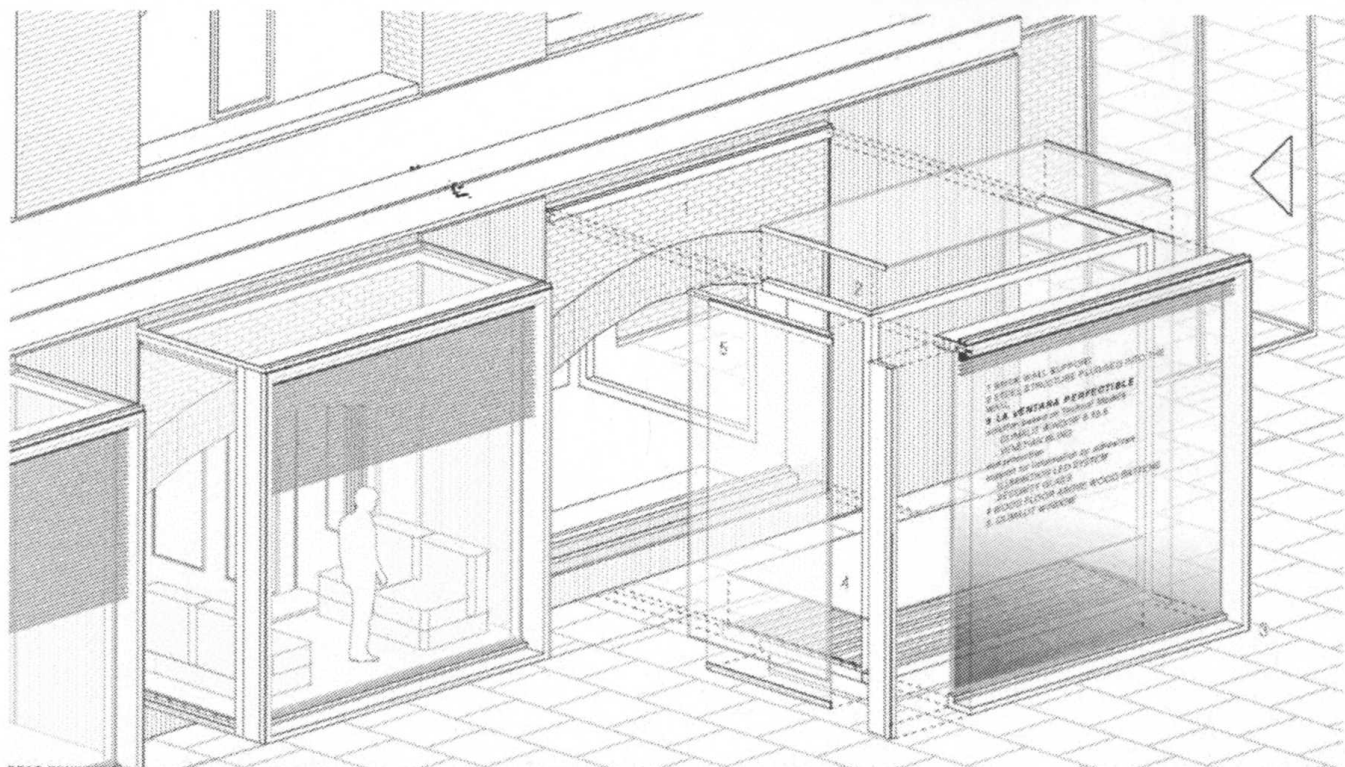

LATERAL FACADE

ACTIVITY WANTS TO BE SHOWN OUTSIDE
 ACTIVITY IS CARRIED TO THE WINDOW
 THE WINDOWS STARTS GETTING THICKER

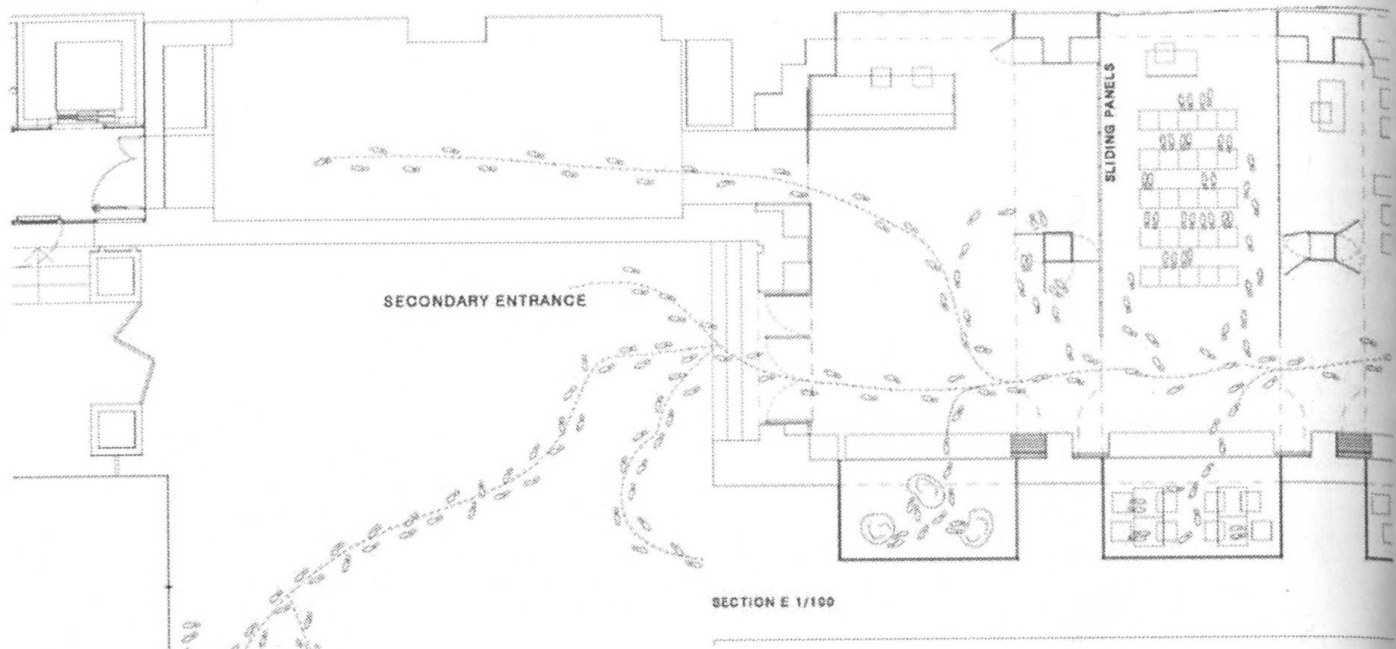

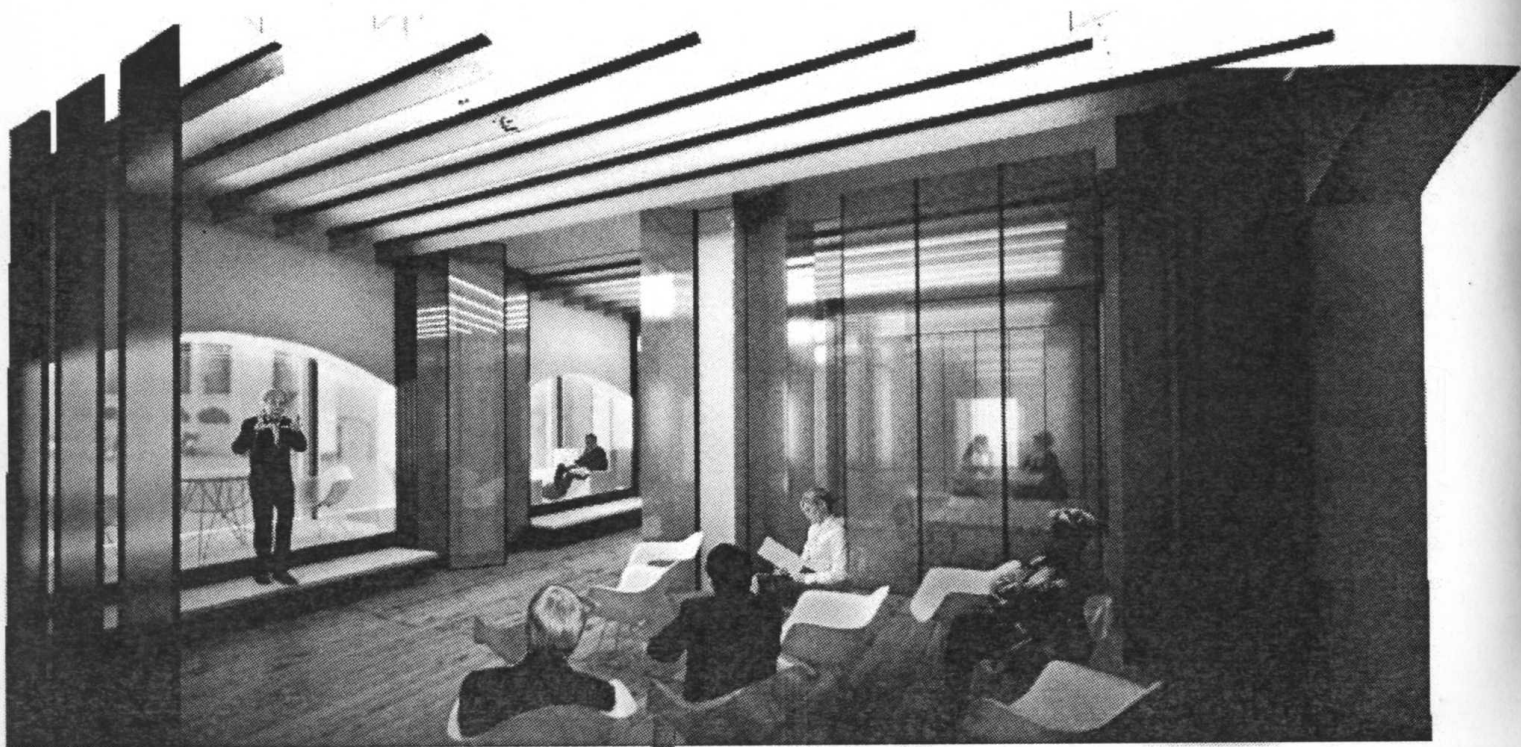
REAR WINDOW - 276 - ESCUELA TÉCNICA SUPERIOR DE BARCELONA, LÍNEA EDIFICACION / REDEFINITION OF THE LOBBY OF MACBA STUDY CENTER / JANUARY 2012
 JULIA FERRANDEZ RODRIGUEZ / JOAN BOSCH ERITJA / ANGEL SOLANELLAS TERRES

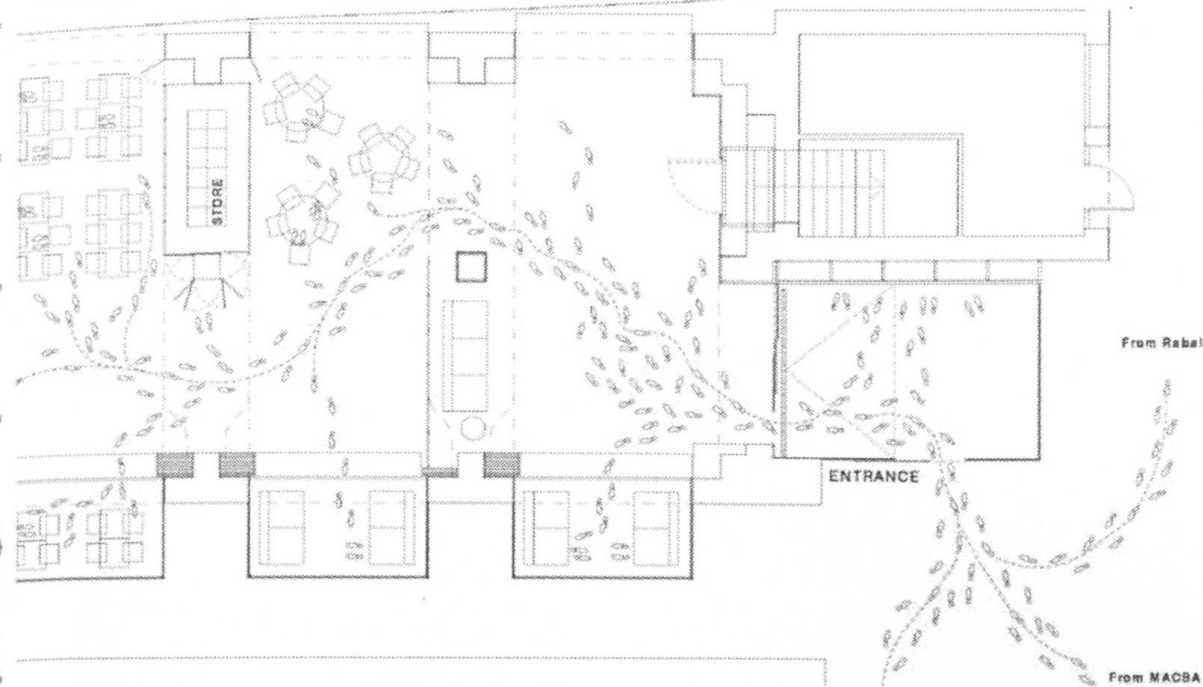
APPROACH VIEW FROM FERLANDINA STREET
 changing the interior from an exterior element

GROUND FLOOR E 1/100

SECTION E 1/100

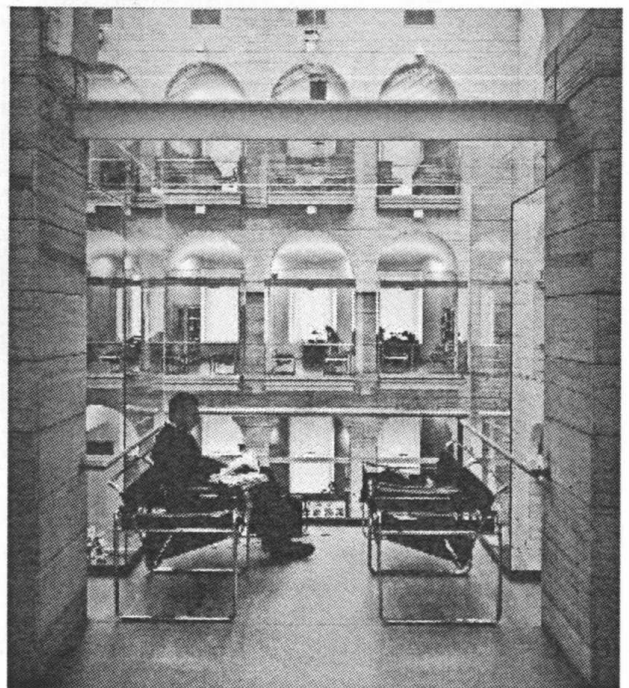

INTERIOR VIEW OF THE PROPOSAL

REFERENCE IMAGE

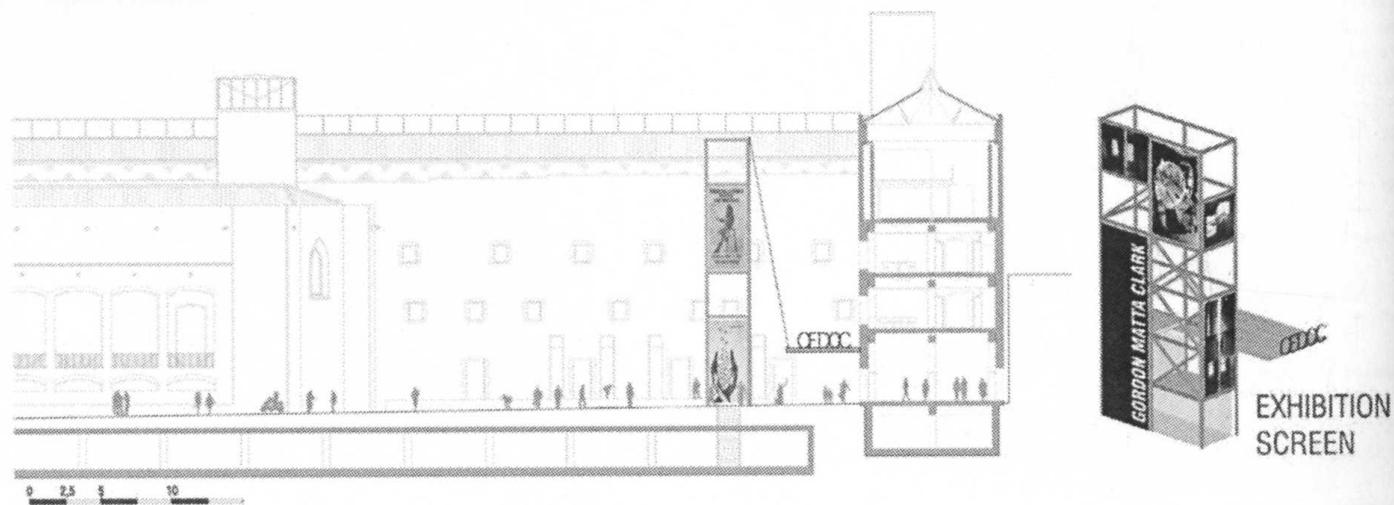
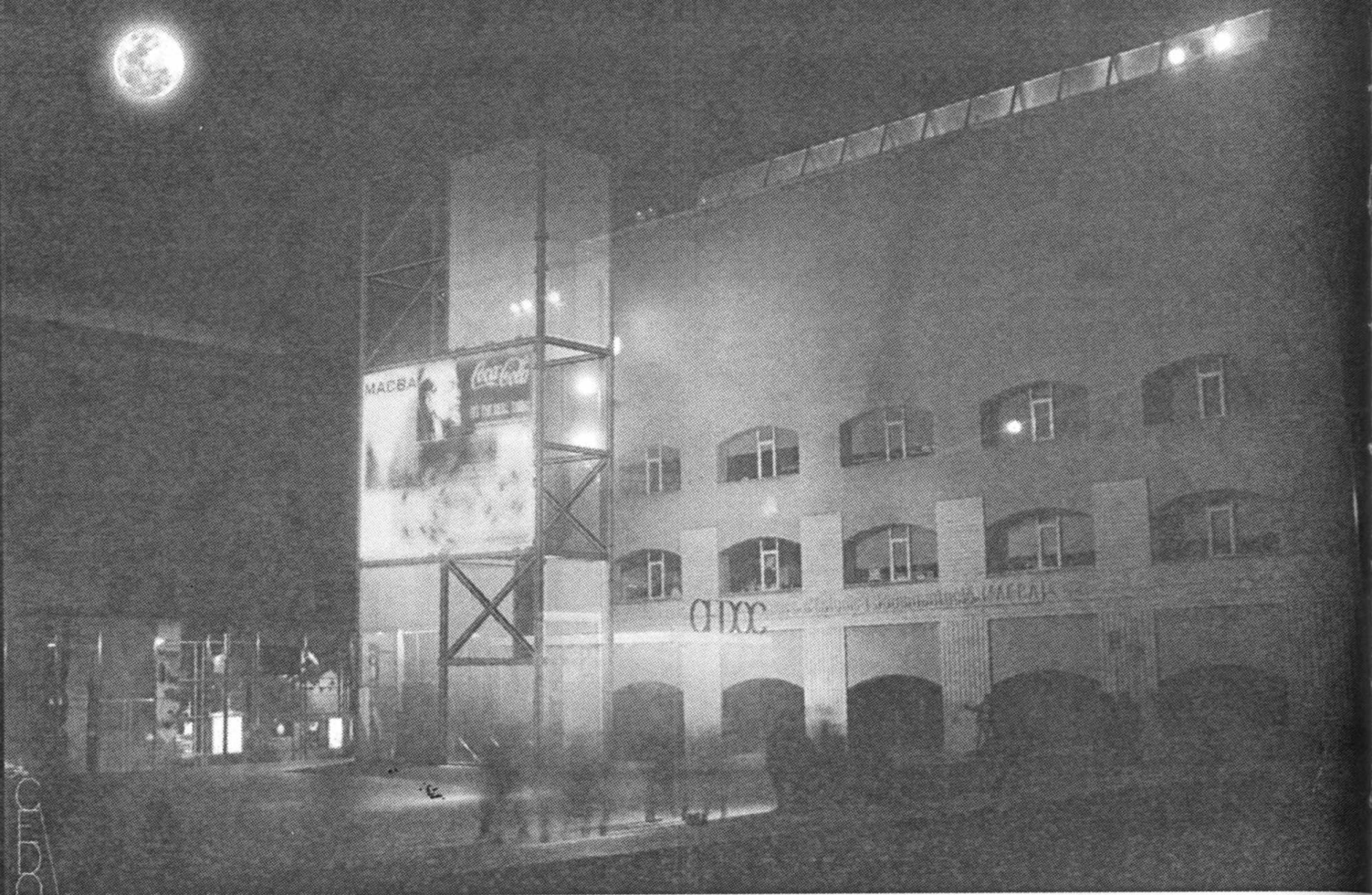

THE FIRST DECISION IS REMOVING THE WHITE CURVE FROM THE INTERIOR ORDER TO PROVIDE A MORE VERSATILE AND FLEXIBLE SPACE.

THE PROPOSAL FOR THE OPENINGS ON THE FRONT IS EXTENDED TO THE INNER SPACE WITH SLIDING GLASS PANELS THAT GOES TOWARDS THE STORE WALL. THROUGH THESE PANEL LINES IT WOULD BE POSSIBLE TO ORDER THE SPACE IN MANY DIFFERENT WAYS DEPENDING ON THE USER ACTIVITY THAT IS TAKING PLACE FROM HAVING A BIG FREE SPACE TO A SPACE WITH MORE LESS SURROUNDINGS WHERE NEXT-NEIGHBORHOODS COULD TAKE PLACE.

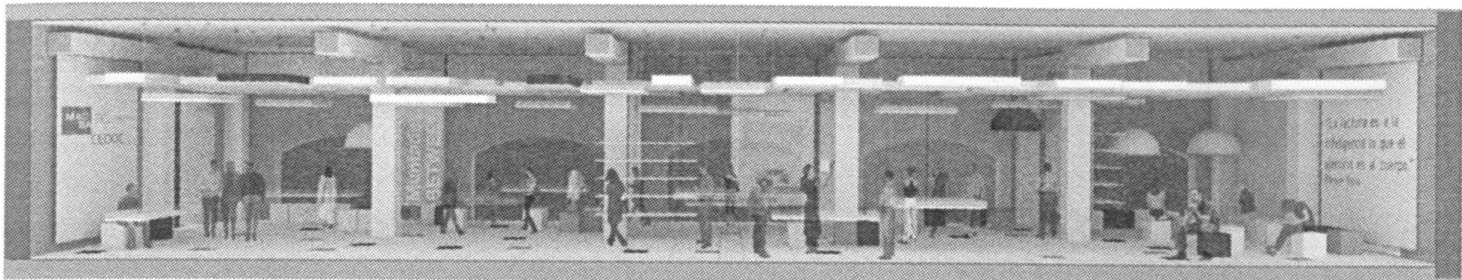
THE SLIDING PANELS ARE SAUNCE INTO THE SPANDE BETWEEN PILARS AND FACADE.

WE WANTED TO MAKE THE DESIGN APPEAR RESISTANT USING IT AS A PIECE OF SCULPTURE THAT -AT SOME POINT- PLANT LIFE COULD BE INTRODUCED INTO IT. IT COULD BE USED FOR EXHIBING

PROPOSAL 1

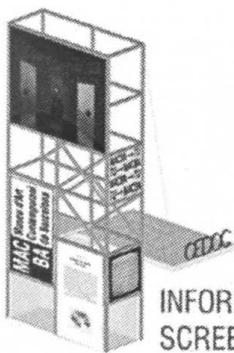
PROPOSAL 2

The proposal that we sense before hand has as principal aim to understand as an **ARCHITECTURAL GLOBAL PROJECT** that under the requirement of **FLEXIBILITY** tries to give response to the variety of spaces using a **MOBIL ELEMENTS SYSTEM** integrated to soil and ceiling that makes possible **VERSATILE SPACES** free of fixed activities and avoiding this way the simple placement of conventional elements of furniture.

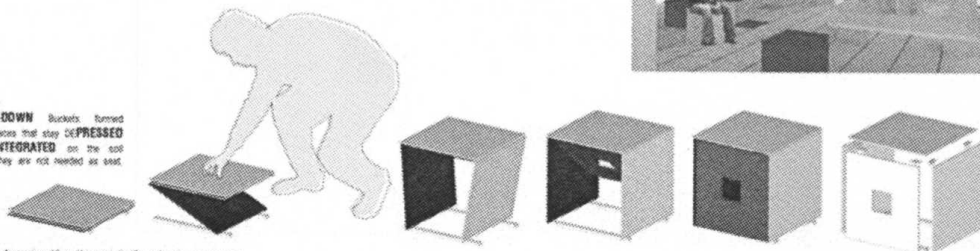
Their inter interventions based on **MODULAR STRUCTURE** of **FOLDING** and **HANGING** pieces that allow to have the optimal view of the furniture the requirements and necessary functions of every single space activity, and that returns remains integrated to **SOIL** and **ROOF** when they are not used.

To obtain that the different areas of the urban space could everyone answer properly to the conditions of tranquility for a reading space, relaxation for the coffee, wireless and extend enjoyment of a projection space and debate or the subdivision of an explanatory space we propose a system of **FOLDING** and **HANGING** pieces capable of characterizing the spaces depending in order for what we are going to be used.

INFORMATIVE
SCREEN

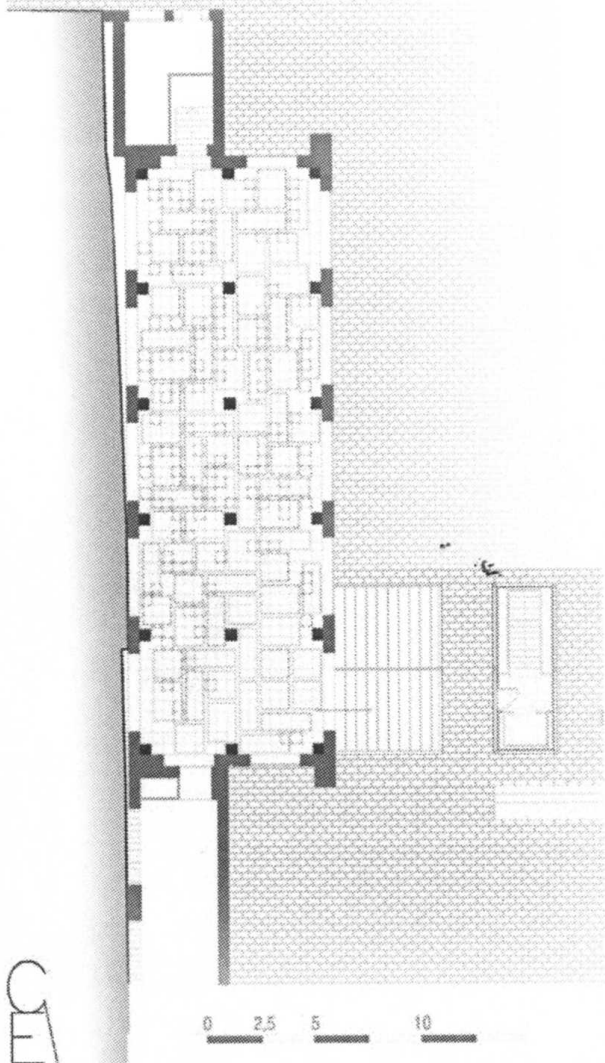
SEATS:
DROP-DOWN Buckets formed
by 4 faces that stay **DEPRESSED**
and **INTEGRATED** on the soil
when they are not needed as seat.

The flexibility of the system
allows different proposals with different combination areas.

All the possibilities proposed are integrated in unique plan which shows in red discontinuous the hanged pieces like table and shelf, on the other hand the black pieces are fixed in the root. The black discontinuous pieces are the folding chair which are integrated in the regular pattern of the pavement.

E T S A B

CEDOC

MAC BA **Mela** REDEFINITION OF TURNING SITE WEAKNESS

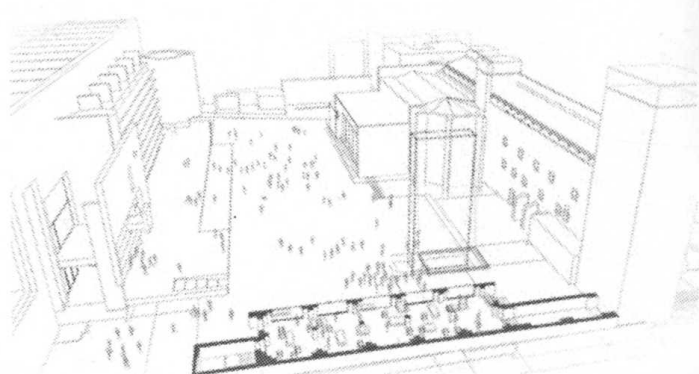
Our proposal take care the inner and outdoor space. Both of them shows a flexible and modern solution to the requirements of the multi-use program spaces. We had to find newer ways to show files, to give quiet environments and basically achieve the way to make our proposal completely **VERSATILE**.

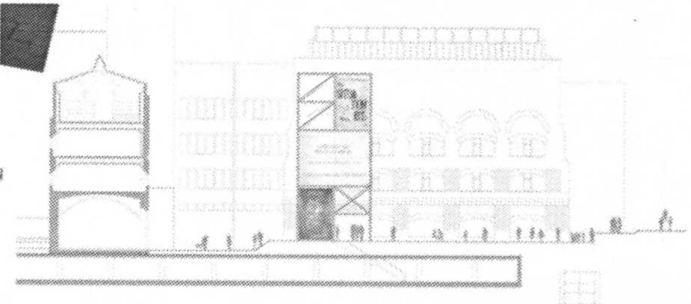
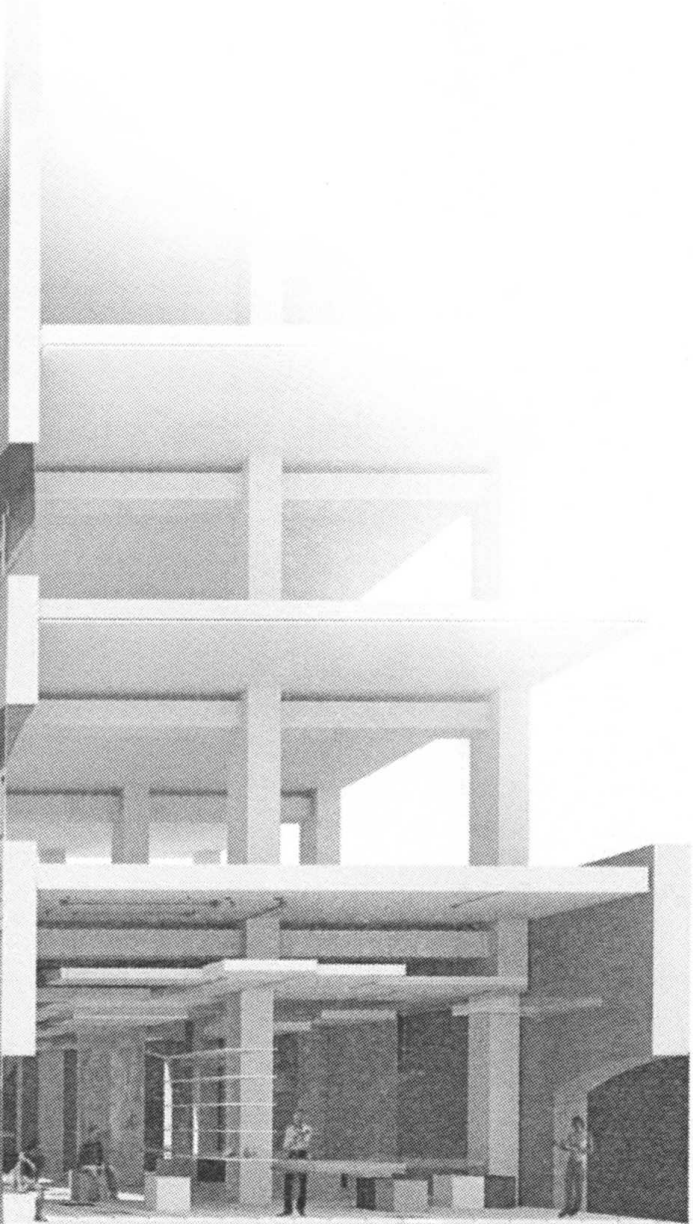
We realized that there was a chance we could not throw it out, make an **UNITARY PROJECT, INSIDE AND OUTSIDE**, being the same architecture was principle.

The **PARKING ACCES** it had to be the seed of our proposal. In all the other options we had investigated, we always identified some problems about the relationship between the inside and outside space of Cedoc building. That problem was mainly located at the parking lift box. An ugly glass prism that covers a big part of the Cedoc façade and doesn't help to improve the exterior space behind it.

Using that volume we decide to build a **TOWER** that occupies less surface than the LIFT BOX and grows up the same **HEIGHT** that the Cedoc Building. That **TOWER** solves pretty well the claiming attention to the Cedoc building by a impact view from the place allowing to **HANG** few **MODULATED CANVAS** on the steel structure showing and exposing by a non **NON STATIC SUPPORT** the different activities that take place in the inside. To **LINKS** the **TOWER** to the building we propose **HANGED PERGOLA** that hangs from the tower by a **STEEL CABLES**. That **PERGOLA** is build with steel and glass and has a **INSIDE LIGHTING SYSTEM** that helps to focus the **ACCES**.

THE TOWER STRUCTURE
Mela structure park box
emphasizing
The structure canvas which
reposition of
Aligned plane

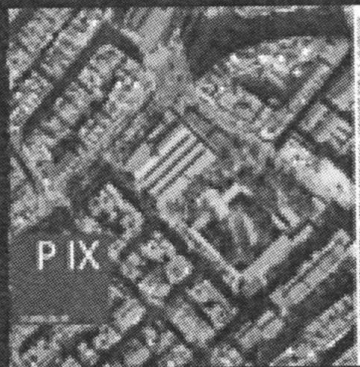
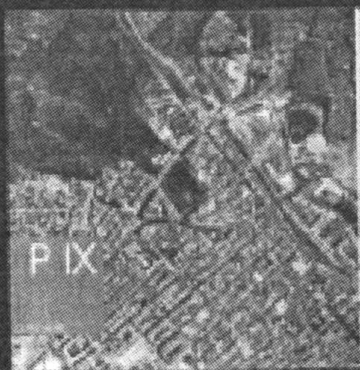
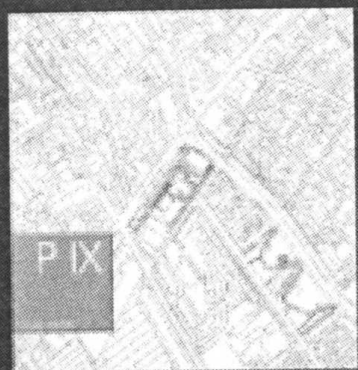

- 1 ACHOTEGUI VALENCIAGA, ANGELA
- 2 ALCOVER LLUBIA, JOSEP
- 3 ALGAR PRIETO, M^aCARMEN
- 4 ALVAREZ ALTADILL, JULIO
- 5 AMEYUGO MARTÍN, ANA
- 6 ANTELO ADRAN, CRISTINA
- 7 ARBOS TORRES, MARIA
- 8 ARRANZ MOLET, MARTA
- 9 BACH VILARRASA, CARLA
- 10 BERTRAN MERLO, LAURA
- 11 BIOSCA ERITJA, JORDI
- 12 BONELL MAS, LAURA
- 13 BRAGATTI, ANA LUCIA
- 14 CAAMAÑO VIÑA, JOSE XIAO
- 15 CAMPO ANABITARTE, ENERITZ
- 16 CARAVACA MARTEN, ERICA
- 17 CARO MOLINA, IRENE
- 18 CASAS RUIZ, GERARD
- 19 CASTELL SAGÜES, NEREA
- 20 CASTRO ALMENARES, MANUEL ALEJANDR
- 21 CAVANILLAS PEREZ, BEATRIZ
- 22 COBOS NORTON, CARLOTA
- 23 COCCHIARARO MARMOL, JOSE MARIA
- 24 CORROCHANO SÁNCHEZ, RAMON
- 25 DE NICOLAS GONZALEZ, ANNA
- 26 ESKISABEL DE JUAN, ESTHER
- 27 ESTARELLAS PALMER, MIQUEL
- 28 ESTEVE SERRA, JULIA
- 29 FERNANDEZ FRAGA, ESTELA
- 30 FERNANDO APARICIO, JORGE
- 31 FERRANDEZ ROLDAN, JULIA
- 32 FIGUERAS ROCA, ALBERT
- 33 FREIXES CARBONELL, JOAN MARIA
- 34 GÁRATE REGUEIRO, CRISTINA
- 35 GARBIZU ETXAIDE, JON
- 36 GARCIA MUÑOZ, ORIOL
- 37 GARRIDO FERRER, ALBA MARINA
- 38 GOMEZ RUIZ, LAURA
- 39 GREGORIO PUIG, MARIA
- 40 HINOJOSA ARNER, BLANCA

JAIME CAMARASA, NEIA	41
KAISER, LYDIA	42
LOMBARDERO GONZALEZ, MANUEL	43
LOPEZ COLOM, ASUNCION	44
LOPEZ-DORIGA SAGALES, DANIEL	45
MADRID COMPANY, SERGI	46
MARQUINA SERRANO, ANA	47
MARTINEZ NIETO, MARTA	48
MAZZUOLI, FABIO	49
MEDINA ORTEGA, JESUS	50
MENDIOLA EGIA, XABIER	51
NAVARRO MAZON, PAULA	52
NAVARRO PLA, ENRIC	53
ORMAZABAL AIZPURUA, MIKEL	54
OSLÉ MARTÍNEZ-CONDE, MARTA	55
PEREZ POYATOS, ALEXANDRA	56
PICAZO CLARKE, SARA	57
POL CÓRCOLES, JUAN	58
PONT MARIN, AINA	59
PUCHE VERDEJO, MARIA	60
PUEYO SANCHEZ, ALBERTO	61
QUINTILLA MARTINEZ, ALEJANDRO	62
RADUCU, ANA MIRUNA	63
RODAS VARGAS, ELENA	64
RUIZ ARRIET, IÑIGO	65
SANCHEZ TORRENT, MARTA	66
SBERT SIMÓN, PAU	67
SEGARRA PALAZUELO, MIGUEL ANGEL	68
SERNA GARCIA CONDE, PABLO	69
SOLANELLAS TERES, ANGEL	70
SOLER VELA, AMANDA	71
SUBÍAS SUBÍAS, INMACULADA	72
UGARTE GONZÁLEZ, JON	73
VAL VILLAREJO, PAULA DEL	74
VALLS ALONSO, POL	75
VANO, GIULIA	76
VIDAL FORTANET, ANA	77
VIUDAS ARRUFAT, IRENE	78
YU MAO, WILLIAM	79

P.IX ETSAB
PROJECTES - IX

LÍNIA EDIFICACIÓ
1999 - 2011

P.IX 1999/00. VILADECANS. CEMENTERI

P.IX 2000/01. VILADECANS. ESTACIÓ DE TREN I HOTEL

P.IX 2001/02. HOSPITALET. BIBLIOTECA A BELLVITGE

P.IX 2002/03. TARRAGONA. LLOTJA DE TARRAGONA

P.IX 2003/04. VILADECANS. MERCAT I OFICINES A LA PLAÇA EUROPA

P.IX 2004/05. VILADECANS. POLIESPORTIU I CENTRE CIVIC A CAN GINESTAR

P.IX 2005/06. VILADECANS. CENTRE DE LES ARTS AL BARRI DE PONENT

P.IX 2006/07. VILADECANS. AMPLIACIÓ DE L'HOSPITAL DE SANT LLORENÇ

P.IX 2009/10. VILADECANS. CENTRE D'INTERPRETACIÓ DEL QUATERNARI

P.X T S A B
LE PROJECTES - X

LÍNIA EDIFICACIÓ
1999 - 2011

PX:01 CANOJA - RIGS - TERRACAS

SARAJEVO

PX:02 CANOJA - RIGS - TERRACAS

SARAJEVO

PX:03 CANOJA - RIGS - TERRACAS

SARAJEVO

PX:04 CANOJA - RIGS - TERRACAS

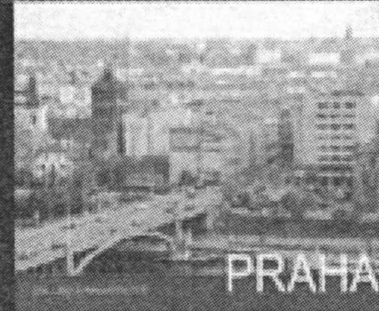
MILANO

PX:05 CANOJA - RIGS - TERRACAS

VENEZIA

PX:06 CANOJA - RIGS - TERRACAS

PRAHA

PX:07 CANOJA - RIGS - TERRACAS

BUDAPEST

PX:10 EDIFICACIÓ

LONDON

PX 2001 SARAJEVO

PX 2002 SARAJEVO

PX 2003 SARAJEVO

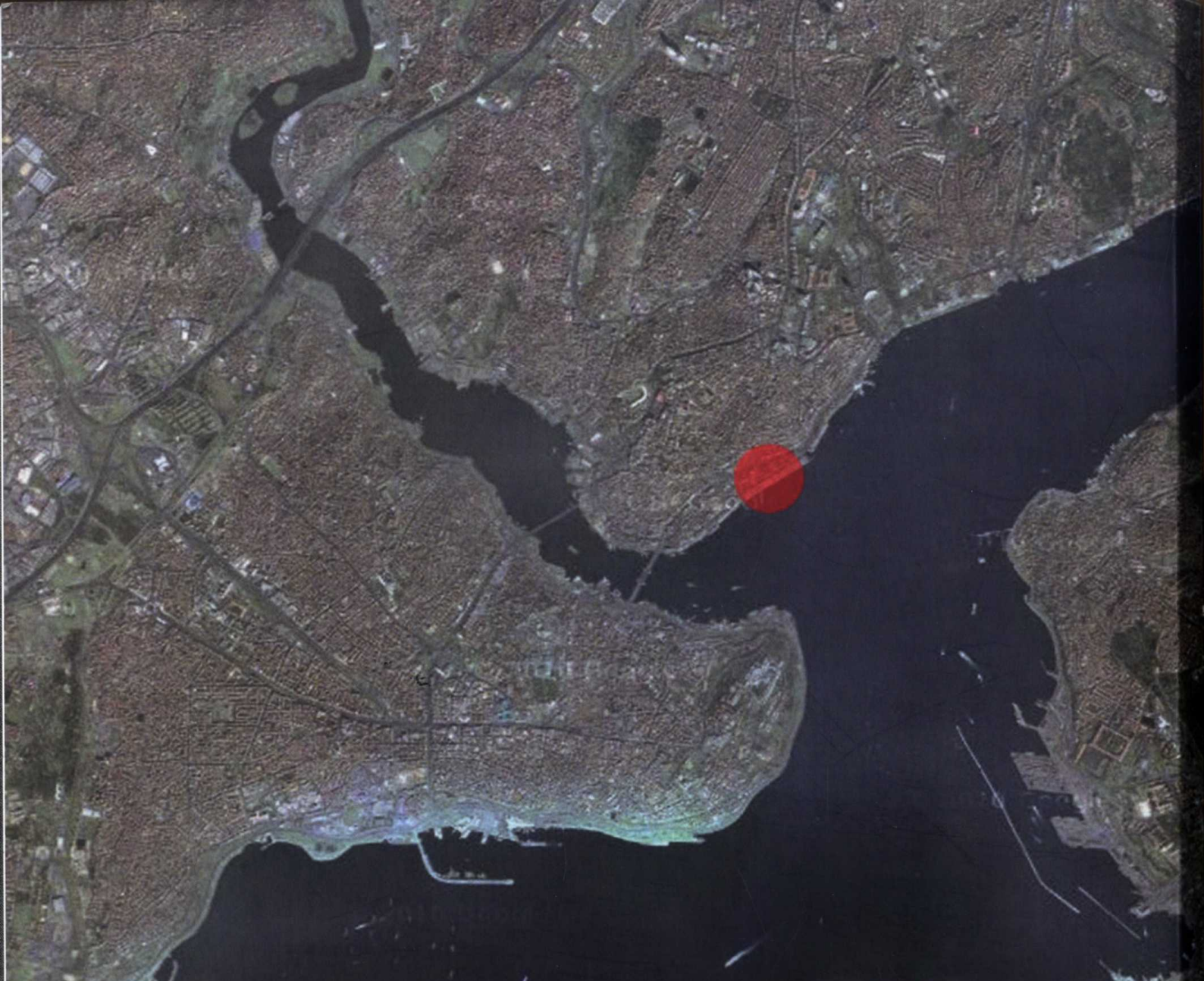
PX 2004 MILANO

PX 2005 VENEZIA

PX 2006 PRAHA

PX 2007 BUDAPEST

PX 2010 LONDON

PX
LINEA EDIFICACIO
CURS 2010 / 2011
ISTANBUL MODERN

ETSAB

MILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
1911

TECHNAL